

Opdragelsesvold eller vold i afmagt

Socialarbejders forståelse af fysisk vold begået mod børn

Et kvalitativt studie med fokus på socialarbejderens fortællinger om egen sagsbehandling og forståelser af fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier, sammenlignet med etnisk danske familier.

**AALBORG
UNIVERSITET**

Skrevet af:

Iman Azamigilan – Studie nr.: 20210714

Jakob Kristensen – Studie nr.: 20216324

**Kandidatuddannelsen i Socialt Arbejde – Specialeprojekt
Aalborg Universitet - København.**

Juni 2023

Vejleder: Kathrine Vitus Andersen

Antal anslag: 184.951

Abstract

This thesis aims to gain a broader understanding of social workers' perceptions of physical violence against children in non-western versus ethnically Danish families, and how they perceive that these understandings influence their case management in practice. Our investigations have primarily concentrated on the informants' understanding of physical violence in non-western families. Therefore, the primary focus will not be to gain an exhaustive insight into the informants' understanding of violence in ethnically Danish families, but rather, this violence will act as a comparative reference point for their understanding of violence in non-western families.

To investigate this, we will employ a qualitative approach, collecting empirical material through a series of qualitative interviews with social workers. We are inspired by Strauss and Corbin's version of Grounded Theory for the analysis. Specifically, we have processed the empirical data based on the following three coding techniques: open coding, axial coding, and selective coding.

Throughout the analysis, we have utilized Marianne Skytte's conceptual framework regarding categorization, stereotypes, and stigmatization. Moreover, we have used theory about different cultural understandings and Zygmunt Bauman's perspectives on the ambivalence in the encounter with the "stranger". These theories and concepts have been used to gain a broader and more complex understanding of our empirically derived findings.

One of the most central empirical findings in this thesis is that violence in non-western families is largely explained by the families' cultural child-rearing practices, whereas violence in ethnically Danish families is solely explained by their psychosocial challenges. 3 out of 4 of the informants had an understanding that the measure that is implemented through case management in cases involving physical violence against children is less intrusive when it involves non-western families compared to ethnically Danish families.

However, some of the informants in the thesis articulated an ambivalent understanding of physical violence against children in non-western families, and likewise in their narratives about their case management in practice.

Indholdsfortegnelse

1. Problemfelt	1
1.2 Eksisterende forskning på området	6
1.2.1 Omfanget af den fysiske vold.....	6
1.2.2 Langsigtede konsekvenser af fysisk vold	7
1.2.3 Socialarbejderens opfattelse af sociale problemer hos minoritet vs. majoritet	9
1.2.4 Kontekstualisering af specialet	12
1.3 Problemformulering.....	13
1.4 Empiri	14
1.4.1 Præsentation af informanter	14
1.5 Teori	15
2. Metode.....	16
2.1 Et kvalitativt design	16
2.1.1 Interviewet som forskningsmetode.....	16
2.1.2 Transskribering.....	17
2.2 Grounded Theory som analysetilgang	18
2.2.1 Grundlæggelsen af Grounded theory	18
2.2.2 Hvorfor Grounded Theory.....	19
2.2.3 GT som metode.....	20
2.3 Abduktion som analysestrategi.....	23
2.4 Videnskabsteoretisk position – Socialkonstruktivisme.....	23
3. Teori	24
3.1 Kategorisering, situation/egenskabsforklaring, stereotyper, stigmatisering og diskrimination – Marianne Skytte.....	24
3.2 Kulturforståelser	26
4 Analyse	28
4.1 Præsentation af specialets empiriske fund.....	28
4.2 Præsentation af fremgangsmåden (GT) for vores udledning af de empiriske fund	30
4.3 Delanalyse 1 - Forståelser af den fysiske vold	32
4.3.1 Opdragelsesvold versus vold i afmagt – Egenskabsforklaring versus situationsforklaring.	32
4.3.2 Kulturforståelser og forståelser af fysisk vold.	36
4.3.3 Stigmatisering og stereotyper.....	39
4.3.4 Ambivalens i forståelsen af den fysiske vold – Opdragelsesvold eller afmagt?	42
4.3.5 Delkonklusion 1.....	47

4.4 Delanalyse 2 – Sagsbehandling og foranstaltning	48
4.4.1 Mindre indgribende foranstaltninger overfor ikke-vestlige.	49
4.4.2 Forbindelsen mellem forståelsen af volden som opdragelsesvold og mindre indgribende foranstaltninger.	53
4.4.3 Mere indgribende foranstaltninger overfor ikke-vestlige piger.	56
4.4.5 Ambivalens i sagsbehandlingen - “Vi håndterer det ens” kontra “Mindre indgribende foranstaltninger”	58
4.4.5 Delkonklusion 2.....	67
5. Konklusion.....	69
6. Diskussion	71
6.1 Etnicitet og kultur som drivkraft for fysisk vold mod børn.	71
6.2 Den statiske kategorisering af ikke-vestlige lande og ikke-vestlige indvandrere	71
6.3 Den politiske debat	73
6.4 Mindre indgribende foranstaltninger – case specifikt eller samfundstendens? (Find bedre) ...	73
7. Validitet, reliabilitet og generaliserbarhed	75
Referenceliste.....	79
Bilagsliste	86

1. Problemfelt

Dette speciales formål er at undersøge, hvordan socialarbejdere forstår fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier kontra etnisk danske familier, og hvordan socialarbejdere opfatter deres egen sagsbehandling i praksis. De elementer i sagsbehandlingen, som vil blive undersøgt, er socialarbejdernes faglige vurderinger samt iværksættelsen og karakteren af de sociale indsatser. Det er vigtigt at pointere, at vi primært har fokus på at undersøge socialarbejdernes forståelser af den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier samt deres forståelser af egen sagsbehandling i praksis. Det primære bliver derfor ikke at få en udtømmende indsigt i informanternes forståelse af volden i etnisk danske familier, men derimod skal denne forståelse af volden agere som et komparativt referencepunkt overfor deres forståelser af volden i ikke-vestlige familier.

Volden kommer i mange forskellige former, men dette speciale har primært fokus på den fysiske vold mod børn, begået af forældre eller personer der har barnet i deres varetægt. Volden omfatter blandt andet slag, skub, kvælertag, rusk, bid, skoldning og riv i håret eller lignende, og kan finde sted som led i en opdragelsesstrategi eller foregå i affekt (Christensen, 2015, s. 381 & VIVE, 2021, s. 13).

Det er vigtigt at pointere, at vores valg om en sondring mellem kategorierne ikke-vestlige og etnisk danske familier er baseret på, at det allerede er en sondring, som forekommer i litteraturen, statistikker og politiske diskurser (Børnerådet, 2017; Danmarks statistik, 2022; Regeringen, 2018; VIVE, 2022). Hertil skal det pointeres, at ved brugen af denne sondring i specialet, er vi med til at opretholde disse kategoriseringer og den opdeling, der ses mellem ikke-vestlige og etnisk danske familier. Vi har dog valgt at anvende denne sondring i specialet på baggrund af en kritisk positionering, da anvendelsen af kategorierne "ikke-vestlig" og "etnisk dansk" kan skabe en forståelse af, at de individer, som tilskrives en af disse kategorier, er en homogen gruppe. Dermed er der en risiko for, at denne opdeling af de to etniske grupper bliver baseret på stereotyper og generaliseringer, hvilket potentiel kan medføre, at den mangfoldighed og kompleksitet, der findes indenfor forskellige kulturer og samfund, negligeres. Denne sondring kan derfor grundlæggende udfordre aspekter som frigørelse af mennesker og respekt for forskellighed, hvilket International Federation of Social Workers (IFSW) anser som centralt for det sociale arbejde (IFSW, u.å.). Derfor anser vi det som vigtigt

at bruge denne sondring som en kritisk refleksion på de konsekvenser, denne udtalte opdeling af ikke-vestlige og etnisk danske familier kan medføre.

Interessen for at undersøge netop denne problemstilling opstod i forbindelse med vores 2. semesteropgave (Kristensen & Azamigilan, 2022). Indledningsvist er det væsentligt at påpege, at det ikke var formålet at undersøge socialarbejdernes forståelse af vold i semesteropgaven. Derimod var semesteropgavens formål at undersøge, hvorfor der var mindre sandsynlighed for at ikke-vestlige småbørn kontra etnisk danske småbørn blev anbragt, baseret på antallet af underretninger. Empirien i opgaven pegede på, at der kan eksistere en tendens blandt socialarbejdere til at opfatte den fysiske vold hos ikke-vestlige familier som værende kulturelt betinget. Denne opfattelse medførte potentielt, at socialarbejderne havde en større tolerance overfor volden begået mod børnene. Med "tolerance" menes der, at socialarbejderne anså den fysiske vold i ikke-vestlige familier som mindre bekymrende, sammenlignet med volden hos etnisk danske familier. "Tolerancen" kunne komme til udtryk ved, at socialarbejderen f.eks. var villig til at iværksætte mindre indgribende foranstaltninger hos ikke-vestlige familier, hvorimod socialarbejderen kunne være mere tilbøjelige til at iværksætte mere indgribende foranstaltninger hos de etnisk danske familier, hvor de oftere forklarede volden som et resultat af svære sociale kår. Det er dog vigtigt at pointere, at fundene i semesteropgaven baserede sig på et sparsomt datagrundlag. Derfor finder vi det vigtigt at undersøge dette fænomen yderligere gennem dette speciale og dermed styrke empirien. Vi ser det som problematisk, hvis socialarbejdere opfatter volden mod børn i ikke-vestlige familier som værende relateret til kulturelle opdragelsespraksisser, og deraf kan have tendens til at have en større tolerance overfor den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier.

Set i lyset af de sidste årtiers øget fokus på barnets tarv og rettigheder er det ekstra bekymrende, hvis socialarbejdere anser den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier som værende mindre bekymrende, da det kan betyde, at børn med en ikke-vestlig baggrund i Danmark ikke nødvendigvis kan være sikre på at få lige behandling i det sociale system. Overordnet er formålet med dansk lovgivning på børne- og ungeområdet at sikre børns rettigheder, trivsel og udvikling, hvortil der lægges vægt på beskyttelsen mod misbrug, forsømmelse, krænkelser og diskrimination.

En af de mest betydningsfulde begivenheder på børne- og ungeområdet i Danmark var ratificeringen af FN's børnekonvention i 1991. Dette medførte en række reformer på nationalt niveau, såsom barnets reform, overgrebspakken og senest barnets lov, hvor formålet blandt andet var at inkorporere børnekonventionens centrale principper om barnets tarv i dansk lovgivning, såsom ret til deltagelse, ligestilling, ikke-diskrimination og beskyttelse mod vold og misbrug (Retsinformation, 1992; Regeringen, 2020; Servicestyrelsen, 2007; Servicestyrelsen, 2011; Social- og boligstyrelsen, 2013; Social- og boligstyrelsen, 2014). Hermed er FN's børnekonvention indlejret i en dansk kontekst, da konventionen dikterer en række normative og regulerende strukturer indenfor børn- og ungeområdet. Særligt artikel 19 er relevant for specialets problemfelt, da den dikterer, at alle deltagerstaterne skal foretage de nødvendige lovgivningsmæssige og administrative forholdsregler for at beskytte alle børn mod bl.a. fysisk vold, mens de er i forældrenes varetægt (Børnerådet, u. å.; Retsinformation, 1992; United Nations, 1990).

Ovenstående reformer har dannet en organisatorisk og juridisk ramme, hvor formålet har været at bringe barnets perspektiv i centrum i håndteringen af sager i børn- og ungeforvaltningerne. I det sociale arbejde med udsatte børn og unge, herunder voldsramte børn, arbejder socialarbejderne i børn- og ungeforvaltningerne med afsæt i servicelovens kapitel 11 "*særlig støtte til børn og unge*". Formålsparagraffen i servicelovens kapitel 11 oplyser, at børn og unge der har et særligt behov, skal sikres de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende jf. Servicelovens §46, stk.1. Det er derfor væsentligt at undersøge, hvorvidt at socialarbejdernes fortællinger vedrørende deres tilgang til sagsbehandlingen i sager om fysisk vold mod børn og unge indikerer en ensartet eller differentieret tilgang, afhængigt af familiernes etniske baggrunde. I kølvandet på ratificeringen blev revselsesretten afskaffet i 1997, hvor det i Danmark blev ulovligt at udøve fysisk vold mod ens egne børn jf. Forældreansvarsloven §2, stk. 2. Loven dikterer, at børn skal behandles med respekt, hvilket blandt andet betyder, at barnet ikke må udsættes for legemlig afstraffelse. Derudover blev vold mod ens egne børn også kriminaliseret i henhold til straffelovens bestemmelser vedrørende vold jf. Straffeloven §§ 244-246. Den fysiske vold mod egne børn er således gennem de seneste årtier blevet til en social afvigelse fra normaliteten i det danske samfund. Morten Ejrnæs beskriver normalitet- og afvigelsesbegreberne således (Ejrnæs, 2014, s. 255-256):

“Normalitet kan imidlertid sociologisk opfattes som den eller de tilstande eller den adfærd, som er socialt accepteret, der er i overensstemmelse med samfundets normer [...] Når vi skal definere det socialt afvigende og altså afgøre, om adfærden er uacceptabel, er det selvfølgelig noget, der er svært at fastlægge grænser for [...] Når det skal afgøres, hvad der er socialt afvigende, så er det generelt mest oplagt at undersøge, om der fra myndighedernes side reageres negativt på tilstanden eller adfærden - altså om der sanktioneres negativt gennem tildeling af forskellige former for straf. Afstraffelsen af adfærden viser nemlig, at der er tale om en social afvigelse”

Normalitet og afvigelse er også en af grundstenene for det sociale arbejdes virke, hvor formålet netop er at afhjælpe individers afvigende adfærd til en normativ adfærd. Til dette skal det knyttes, at kategorierne afvigende og normativ adfærd ikke på forhånd er defineret, men at indholdet af disse skabes og udvikles af strukturer, diskurser og individer i en bestemt kontekst. Qua kriminaliseringen af fysisk vold mod ens egne børn, det store politiske fokus på sociale indsatser til blandt andet voldsudsatte børn mm., så er den fysiske vold i denne sammenhæng en social afvigelse fra normaliteten i det danske samfund, set fra et sociologisk perspektiv. Specialet skriver sig således ind i det sociale arbejdes felt, da vores fokus på socialarbejdernes forståelser af fysisk vold ligeledes er en undersøgelse af, hvordan socialarbejders narrativer kan ændre eller opretholde, hvad der anses som normalt eller afvigende i sager om fysisk vold begået mod børn.

I 2018 rejste der sig en debat på baggrund af en sag, hvor en dom for vold mod børn begået af forældrene blev gjort mildere og betinget, da der i dommen var blevet lagt vægt på, at volden var sket som led i en kulturel opdragelsespraksis (Andersen, 2018 & Justitsministeriet, 2018). På baggrund af denne sag og den efterfølgende debat fremlagde tidligere justitsminister Søren Pape Poulsen et lovforslag, som skulle sikre, at sager om vold begået med afsæt i kulturelle eller religiøse praksisser ikke kunne betragtes som formildende omstændigheder ved fastsættelse af straf. (Straffeloven, § 80, stk. 3). Ovenstående eksempel påpeger, at der i det strafferetlige system har været en tendens til at anskue vold i ikke-vestlige familier mere formildende på grund af deres kulturelle opdragelsespraksisser. Ligeledes påpegede vores empiri i 2. semesteropgaven på kandidatuddannelsen i Socialt Arbejde, at der potentielt kunne eksistere en lignende tendens blandt socialrådgivere i det

sociale system (Kristensen & Azamigilan, 2022). Derudover eksisterer der skandinavisk forskning, der ligeledes viser, at socialarbejder har tendens til at årsagsforklare sociale problemer og fysisk vold mod børn hos minoritetsetniske borgere med afsæt i kulturelle forklaringsmodeller (Aadnanes, 2017; Eliasi, 2015; Rugkåsa et al, 2015). Sociolog Morten Ejrnæs har lavet en undersøgelse, hvor et af fundene var, at socialarbejdere i langt højere grad årsagsforklarer problematikker i minoritetsetniske familier med kulturforskelle (Ejrnæs, 2006).

Børnerådet lavede i 2017 en undersøgelse, som konkluderede, at en ikke-vestlig baggrund i sig selv var en risikofaktor for, at børn kunne blive udsat for vold i hjemmet. Med risikofaktor menes der i denne sammenhæng ikke, at den etniske baggrund på et individuelt niveau øger risikoen for at blive udsat for fysisk vold i hjemmet, men derimod at den fysiske vold statistisk set er mere hyppigt forekommende mod børn i en ikke-vestlig familie kontra i en etnisk dansk familie. Undersøgelsen pegede på, at 9 procent etnisk danske børn var blevet udsat for fysisk vold i hjemmet kontra 15 procent hos de børn med en ikke-vestlig baggrund (Børnerådet, 2017). I kølvandet på undersøgelsen opstod der en offentlig debat, hvor flere eksperter var ude at kommentere på undersøgelsens fund i en række artikler i Dagbladet Information (Wang, 2017a & Wang, 2017b). Fælles for disse eksperters udtalelser var, at de mente, at overpræsentationen af vold i ikke-vestlige familier skyldtes kulturelle opdragelsespraksisser, og at fagpersoner kunne have en berøringsangst overfor dette. Per Schultz Jørgensen, som var tidligere formand for Børnerådet og professor i socialpsykologi, udtalte blandt andet (Wang, 2017a): *“At vold mod børn er mere udbredt i etniske minoritetsfamilier, skyldes blandt andet forældrenes kulturelle baggrund og opdragelsestradition.”*

Denne påstand bakkes også op af tidligere generalsekretær i Red Barnet Jonas Keiding Lindholm, som udtaler: (Wang, 2017b) *“Undersøgelsen peger på, at vi har med en kulturbetinget vold at gøre, som bunder i nogle andre traditioner for, hvordan man opdrager børn.”*

Når ovenstående eksperter udtaler sig om den fysiske vold mod ikke-vestlige børn som værende relateret til deres kulturelle opdragelsespraksisser, så bidrager de til at styrke dette narrativ. Sidenhen er dette overstående narrativ blevet styrket igennem den politiske diskurs, da den daværende Socialdemokratiske mindretalsregering i 2021 kom med reformudspillet

Børnene Først, som blev vedtaget af et bredt flertal (Regeringen, 2021). Af reformen fremgår det flere steder, at der skal være øget fokus på blandt andet vold imod børn i ikke-vestlige familier. Den daværende regering postulerer flere steder i reformudspillet, ligeledes som eksperterne, at volden i ikke-vestlige familier bundes i kulturelle opdragelsespraksisser og at der potentielt er en berøringsangst overfor dette i det sociale system (Regeringen, 2021, s. 27). Det er derfor nærtliggende at forestille sig, at socialarbejdere i praksis potentielt kan blive influeret af de politiske og de samfundsmæssige narrativer, og deraf adoptere denne fortælling. Det interessante bliver her at undersøge, hvordan disse diskurser konkret kommer til udtryk igennem informanternes narrativer og deres fortællinger om egen sagsbehandling.

Grundlæggende er formålet med specialet at undersøge, hvilke narrativer og forståelser socialarbejdere har om årsagerne til fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier i forhold til etnisk danske familier. Derudover vil vi undersøge, hvordan disse fortællinger og forståelser kan påvirke socialarbejdernes sagsbehandling. Formålet er derfor ikke at undersøge den objektive og faktuelle påvirkning, som deres forståelse af volden har på sagsbehandlingen. Det er vigtigt at påpege, at det primære fokus er på socialarbejdernes fortællinger om ikke-vestlige familier.

1.2 Eksisterende forskning på området

I følgende afsnit vil vi præsentere den forskning, som er relevant for specialeafhandlingens problemstilling. Konkret understøtter følgende fremhævede forskning, at der eksisterer en problematik i det sociale arbejde, hvor tilgangen og forståelsen af fysisk vold begået mod børn kan variere afhængigt af familiernes etniske baggrund.

1.2.1 Omfanget af den fysiske vold

I det følgende afsnit vil vi præsentere omfanget af fysisk vold mod børn med henholdsvis dansk og ikke-vestlig baggrund i Danmark. Formålet med at præsentere omfanget af volden er at påvise, at fysisk vold mod børn er en hyppig forekomst og derfor et væsentligt socialt problem, som socialarbejdere potentielt møder i praksis.

Børnerådet udgav i 2017 en undersøgelse, som giver et indblik i omfanget af den fysiske vold begået mod børn i hjemmet i Danmark (Børnerådet, 2017). Undersøgelsen er udarbejdet med afsæt i et spørgeskema, som er besvaret af 4039 børn fra 7. årgang (Børnerådet, 2017, s.1). Undersøgelsen peger overordnet på, at børn der vokser op i en familie med alkohol eller stofmisbrug, børn med en diagnose og børn med en ikke-vestlig baggrund i større omfang er i risiko for at blive udsat for vold i hjemmet (Børnerådet, 2017, s. 1). Undersøgelsen viste, at 9 procent af de etnisk danske børn indenfor de seneste 12 måneder har været udsat for grov vold i hjemmet, hvorimod tallet var 15 procent for de ikke-vestlige børn (Børnerådet, 2017, s. 10-14). Børnerådet har ud fra børnenes selvrapporterede oplysninger korrigeret for disse sociale og økonomiske forhold, hvorfor deres konklusion peger på, at en ikke-vestlig baggrund isoleret set er en risikofaktor for at blive udsat for fysisk vold i hjemmet (Børnerådet, 2017, s. 1). Vi anvender i dette speciale Børnerådets undersøgelse til at skabe et overblik over omfanget af den fysiske vold begået mod børn i hjemmet.

Andre lignende rapporter har kunne påvise, at det generelle voldsniveau i ikke-vestlige familier er højere end i etnisk danske familier. Dog har disse undersøgelser ikke været korrigeret for de socioøkonomiske forhold. Børnerådets rapport er særlig relevant, da denne netop har korrigeret for de socioøkonomiske forhold og derfor bidrager med væsentlige nuancer i omfanget af vold begået mod børn i Danmark (Wang, 2017a).

Børnerådets rapport påviser således, at fysisk vold mod børn med ikke-vestlig baggrund statistisk set forekommer hyppigere end hos etnisk danske børn. Derfor er det væsentligt at søge en forståelse for, hvilke konsekvenser volden kan have.

1.2.2 Langsigtede konsekvenser af fysisk vold

I dette afsnit vil de langsigtede konsekvenser af fysisk vold mod børn blive belyst.

Der findes generelt mange undersøgelser, hvor den fysiske volds konsekvenser er søgt afdækket. Dog vil specialet primært tage udgangspunkt i to undersøgelser, der påviser potentielle helbredsmæssige konsekvenser, som fysisk vold kan forårsage. Først vil vi referere til en metaanalyse udført af forskerne Norman, Byambaa, Rumna,

Butchart og Scott (Norman et al., 2012). De undersøger, hvilke helbredsmæssige konsekvenser vanrøgt, fysisk og psykisk vold i barndommen kan forårsage. Metaanalysen er baseret på 124 videnskabelige undersøgelser. Metaanalysen konkluderer, at der findes stærk evidens for, at fysisk vold i barndommen øger risikoen for at udvikle depressive lidelser, angstlidelser, spiseforstyrrelser, adfærdsforstyrrelser, stofmisbrug, selvmordsforsøg og risikobetonet seksuel adfærd (Norman et al., 2012, s. 21). Metaanalysen finder også evidens for, at fysisk vold kan føre til hjerte-kar-sygdomme, type 2-diabetes, fedme, rygning, migræne, mavesår, gigt, alkoholproblemer, allergier, kræft og andre helbredsmæssige sygdomme og tilstande (Norman et al., 2012, s. 21).

Derudover findes der en stor amerikansk spørgeskemaundersøgelse (N= 9500) fra 90'erne kaldet "*The Adverse Childhood Experiences Study: Relationship of Childhood Abuse and Household Dysfunction to Many of the Leading Causes of Death in Adults*," eller kaldt ACE-studiet (Felitti et al, 1998).

ACE-studiet omhandler de helbredsmæssige konsekvenser, der kan opstå, når børn har været udsat for mishandling. Mishandling inkluderer alvorlige oplevelser i barndommen, hvoraf fysisk vold er et af dem. ACE-studiet påviser, at mishandling, herunder fysisk vold, kan føre til depression, alkohol- og stofmisbrug, rygning, ringe akademiske færdigheder, risiko for at udøve eller blive udsat for vold, diverse sygdomme relateret til hjerte, lunger og lever, selvmordsforsøg og tidlig død (VIVE, 2021, s. 75-76 & Felitti et al, 1998). Desuden peger ACE-studiet på, at jo flere alvorlige oplevelser barnet har haft i barndommen, jo større er risikoen for de langsigtede helbredsmæssige konsekvenser. Ovenstående tegner et tydeligt billede af, hvor skadelige konsekvenser den fysiske vold kan have for børn igennem deres barndom, ungdom og voksenliv. Der eksisterer også andre undersøgelser, der påviser, at børn, som har været udsat for fysisk vold i barndommen, har større risiko for at udvikle en kriminel adfærd (Christoffersen et al, 2011, s. 66-68).

Ovenstående undersøgelser er valgt fordi, at disse er omfattende og internationalt anerkendte. Derudover refererer VIVE også til disse undersøgelser, når de i deres rapporter præsenterer evidens for voldens konsekvenser (VIVE, 2021, s. 75-77).

Men er voldens skadelige konsekvenser mindre, hvis den begås i opdragelsesøjemed? Baseret på vores litteratursøgning eksisterer der ikke evidens for, at opdragelsesvold skulle

være mindre skadelig for børn. Professor i sociologi Murray Straus skrev i 1994 bogen "beating the devil out of them". En af Straus' hovedpåstande i bogen er, at opdragelsesvold ikke skal tolereres mere end andre former for vold, da dennes konsekvenser er vidtrækkende, hvilket også falder i tråd med de andre ovenstående undersøgelser fund (Straus & Donnelly, 1994; Simons, 2014, s. 325-328).

Ovenstående viser, at der er tydelige konsekvenser af at blive udsat for fysisk vold i barndommen, selvom det sker som led i eventuelle opdragelsespraksisser. Samtidig peger evidensen på, at der er en statistisk større risiko for, at flere børn med en ikke-vestlig baggrund kontra etnisk danske børn udsættes for fysisk vold i hjemmet.

1.2.3 Socialarbejderens opfattelse af sociale problemer hos minoritet vs. majoritet

Dette underafsnit har fokus på dansk og skandinavisk forskning i, hvorvidt, at socialarbejdere har forskelligartet tilgang til sociale problemer, herunder også den fysiske vold, alt afhængig af om den begås hos majoriteten eller minoriteten. Vi trækker netop på de skandinaviske undersøgelser, da de i højere grad er overførbare til en dansk kontekst (VIVE, 2021, s. 22 & Gilbert et al., 2012).

I dansk forskning har Marianne Skytte generelt bidraget til meget viden på området om udsatte minoritetsbørn og familier. Skytte foretog en vignetteundersøgelse mellem 1998 og 2002. Undersøgelsen foregik således, at de 133 informanter, som var myndighedsrådgivere i forskellige kommuner, blev inddelt i to respondentgrupper. Her blev de forelagt to forskellige cases i hver gruppe med henholdsvis et mellemøstligt og etnisk dansk navn, som var den eneste forskel i casene. Formål var at undersøge, hvorvidt navneforskellene gav anledning til, at socialrådgiverne vurderede situationen i de to cases forskelligt (Skytte, 2002, s. 185-187). Hovedfokuset i undersøgelsen var at undersøge, hvornår socialrådgiverne anså en anbringelse udenfor hjemmet som værende den rigtige indsats i de fremlagte cases. Her var det særlige fokus rettet mod, om barnets etnicitet udgjorde en forskel for, hvorvidt eller hvornår socialrådgiveren vurderede, om en anbringelse var den korrekte indsats. Konklusionen i undersøgelsen var, at der ikke var signifikante forskelle i respondenternes svar, og derved var socialrådgiverens vurdering om, hvornår en anbringelse var relevant ikke betinget af barnets etnicitet (Skytte, 2002, s. 195).

Selvom undersøgelsens resultater peger på, at der ikke er nogen signifikante forskelle, så er det væsentligt at pointerer, at vignetteundersøgelser generelt har været udsat for en kritik. Kritikken går på, at vignetstudier i højere grad fortæller noget om socialarbejderens egen teori om egne handletendenser end en egentlig ageren i praksis. Netop dette aspekt finder vi interessant, da deres teoretiske tilgang potentielt kan differentiere sig fra den egentlige praksis. Skytte påpeger selv dette som en tolkningsmulighed for, hvorfor der ikke forekommer en signifikant forskel i respondenternes svar (Skytte, 2002, s. 198-199). Selvom undersøgelsens fund er forbundet med usikkerheder samt, at undersøgelsen ikke har et særsomt fokus på den fysiske vold, så finder vi den alligevel relevant for specialets emne, da den netop undersøger, om socialarbejderen har forskellige vurderinger vedrørende anbringelser på baggrund af barnets etniske baggrund.

I 2006 foretog sociologen Morten Ejrnæs en vignetteundersøgelse med det formål at afdække socialarbejderes holdninger til det sociale arbejde med udsatte børn, herunder også børn med minoritetsbaggrund (Ejrnæs, 2006, s. 23). En del af vignetteundersøgelsen gik ud på at præsentere socialarbejderne (pædagoger, socialrådgivere, lærere og sundhedsplejersker) for to cases med samme indhold, men som adskilte sig ved, at den ene case havde etnisk danske navne, mens den anden case havde navne med mellemøstlig klang. Her skulle socialarbejderne blandt andet svare på, hvilke årsager de troede lå til grund for problematikkerne i casene. Undersøgelsen viste, at socialarbejderne langt hyppigere årsagsforklarede problematikker med minoritetens kulturelle baggrund, sammenlignet med de etnisk danske. Helt konkret svarede ca. 2% af socialarbejderne, at de troede problematikkerne i den etnisk danske familie kunne forklares med kulturelle forskelle, hvorimod ca. 60% af socialarbejderne svarede, at de troede problematikker i den mellemøstlige familie kunne årsagsforklares med kulturelle forskelle (Ejrnæs, 2006, s. 103-110). Denne undersøgelse indikerer således, at der kan eksistere en tendens blandt danske socialarbejdere, hvor de årsagsforklarer sociale problemer med afsæt i minoritetens kulturelle baggrund.

Der eksisterer dog også skandinavisk forskning, som peger på, at der generelt kan eksistere en tendens, hvor socialarbejdere tilgår socialsager forskelligt på baggrund af borgerens etnicitet.

Den svenske forsker Eliasi har foretaget en kvalitativ undersøgelse, hvor hun undersøgte

svenske socialrådgivers måder at indramme og opfatte minoritetsetniske borgers sociale problemer på (Eliasi, 2015, s. 567-569). Undersøgelsen kunne på baggrund af datamaterialet konkludere, at der eksisterer en klar tendens blandt socialarbejderne til at årsagsforklare sociale problematikker ud fra minoritetsetniske borgers kulturelle baggrund. Hertil kunne det også konkluderes, at denne tilgang blandt socialarbejderne potentielt kunne bidrage til at usynliggøre andre væsentlige årsagsforklaringer på minoritetsetniske borgers sociale problematikker, såsom deres socioøkonomiske forhold. Hertil er det væsentligt at pointerer, at Eliasi ikke har et særskilt fokus på børn og unge sektoren, men at hendes undersøgelse favner bredt i det svenske sociale system (Eliasi, 2015, s. 567-569). Selvom undersøgelsen ikke har et konkret fokus på børn og unge sektoren eller den fysiske vold begået mod børn, så er den stadig relevant for specialets emne. Undersøgelsen bidrager nemlig med evidens, som peger på, at socialarbejdere kan have en tendens til at årsagsforklare sociale problematikker ud fra minoritetens kulturelle baggrund, og deraf fjerne fokus fra andre relevante årsagsforklaringer. Hertil er det relevant at påpege, at det sociale system i Sverige på mange måder er sammenligneligt med det danske, og derfor bidrager denne undersøgelse med vigtig og relevant viden om specialets problemstilling.

Eliasi's undersøgelse viste et overordnet billede af, at der generelt i det svenske sociale system kan eksistere en tendens til at årsagsforklare sociale problemer hos minoriteter med afsæt i deres kulturelle baggrund. Denne tendens understøttes også af norsk forskning, hvor der er lavet lignede undersøgelser. En norsk undersøgelse med afsæt i 160 cases har undersøgt, hvordan socialarbejdere i det norske børn og unge system benytter kulturelle forklaringsmodeller i deres arbejde med minoritetsetniske familier (Rugkåsa et. al., 2015, s. 2). Konklusionen i undersøgelsen er, at der eksisterer en processuel en-dimensioneret tilgang blandt socialarbejderne, hvor de er tilbøjelige til at forklare etniske minoritets familier og børns situation med afsæt i disses kulturer. Hertil mener forskerne, at kulturaliserings processen bidrager til, at komplekse problematikker kan fremstå mere overskuelige og forståelige for socialarbejderne. Med andre ord, så reduceres nogle af familiernes sociale problemer til et spørgsmål om kulturelle praksisser og normer, fordi det potentielt er nemmere for socialarbejderne at forstå, samt mere overskueligt at arbejde med. Hertil påpeger artiklen også, at denne kulturalisering som socialarbejderne foretager, kan bidrage til at skabe en større distance i det sociale arbejde og til at forstærke stereotyper, hvilket

potentiel kan fører diskrimination. Samtidig påpeges det også, at kulturaliserings processen potentielt kan fører til, at socialarbejdere ikke er opmærksom på de psykosociale årsagsforklaringer til sociale problemer i minoritetsetniske familier (Rugkåsa et. al., 2015, s. 12-13).

Denne svenske og norske undersøgelse påviser evidens for, at socialarbejdere kan have en tendens til at kulturalisere i deres arbejde med etniske minoritetsfamilier, hvilket både forekommer generelt i det sociale system, men også mere konkret indenfor børne- og ungeområdet. Dette speciale har dog mere specifikt fokus på socialarbejdernes fokus på fysisk vold begået mod børn. Hertil findes der en anden norsk undersøgelse, som netop har fokus på dette. Forskeren Margrete Aadnanes lavede i 2017 en kvalitativ undersøgelse, hvor hun med et interseksionalistisk perspektiv undersøgte, hvorvidt om etnicitet og social klasse har en betydning for socialarbejderens forståelse af den vold, der begås mod børn i hjemmet (Aadnanes, 2017). Overordnet set peger undersøgelsens resultater på, at socialarbejderne i højere grad havde tendens til at opfatte volden i minoritetsetniske familier som værende relateret til deres kulturelle opdragelsespraksis. Undersøgelsen pegede også på, at socialarbejderne i højere grad havde tendens til at forklare volden i majoritetsetniske familier med afsæt i psykosociale årsagsforklaringer såsom misbrug, psykisk sygdom eller lignende (Aadnanes, 2017, s. 342-344).

Denne undersøgelses fund bidrager med viden om, hvordan socialarbejdere opfatter volden i minoritetsfamilier kontra majoritetsfamilier. Denne viden er særlig relevant for specialeafhandlingen, da formålet netop også er at søge en forståelse for, hvordan socialarbejdere forstår volden i de ikke-vestlige familier i en dansk kontekst.

1.2.4 Kontekstualisering af specialet

Børnerådets undersøgelse viser, at børn i høj grad bliver udsat for fysisk vold i hjemmet, herunder særligt børn fra en ikke-vestlig familie. Derudover eksisterer der stærk evidens på, at børn som udsættes for fysisk vold, er i risiko for alvorlige mentale og helbredsmæssige problematikker. Overordnet viser den skandinaviske forskning, at socialarbejdere har en tendens til at forklare sociale problemer og fysisk vold begået mod børn med kulturelle forklaringsmodeller. Med kulturelle forklaringsmodeller menes der, at socialarbejderen

forklarer problematikker med henvisning til minoritetsborgers kulturelle baggrund, mens volden i de majoritetsetniske familier forklares med afsæt i psykosociale forklaringsmodeller. Grundlæggende mangler vi viden om, hvordan socialarbejdere forstår den fysiske vold i ikke-vestlige familier i en dansk kontekst, samt hvordan deres opfattelser påvirker deres forståelse af egen sagsbehandling i praksis. Specialet har derfor til formål at undersøge denne problemstilling.

1.3 Problemformulering

På baggrund af den forståelse, som vi har fået fra ovenstående problemfelt, eksisterende forskning på området samt vores tidligere semesterprojekt, så ønsker vi at undersøge følgende problemformulering:

Hvordan forstår socialarbejderen den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier kontra hos de etnisk danske, og hvordan påvirker denne forståelse deres fortælling om egen sagsbehandling i praksis?

Formålet er at analysere socialarbejdernes forståelse af fysisk vold mod børn i ikke-vestlige, hvortil deres forståelser af volden i etnisk danske familier skal agere som et komparativt referentpunkt. Hertil er det vigtigt at pointere, at specialets primære fokus er at undersøge socialarbejdernes forståelse af fysisk vold i ikke-vestlige familier, og sekundært deres forståelser af volden i etnisk danske familier.

Det er væsentligt at tilføje, at vi konkret beder specialets informanter om at fortælle om deres forståelser og sagsbehandling vedrørende fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier sammenlignet med volden i etnisk danske familier. Dette er gjort med henblik på at få en dybdegående forståelse af informanternes narrativer af denne sondring mellem de to etniske grupper, da vi netop ønsker at tilgå den med et kritisk perspektiv.

1.4 Empiri

For at undersøge specialets problemformulering har vi valgt at indsamle empiri gennem kvalitative interviews med socialarbejdere, for at få et indblik i disses fortællinger og forståelser om arbejdet med børn, der udsættes for vold i hjemmet. Fælles for informanterne er, at de alle har erfaring i at arbejde med udsatte børn og unge, herunder også børn med en ikke-vestlig baggrund.

1.4.1 Præsentation af informanter

Specialets kriterie for valget af informanter var, at de alle skulle have relevant erfaring i arbejdet med børn og unge, der havde været udsat for fysisk vold af deres forældre. Herunder var det en betingelse, at de alle havde erfaring med målgruppen af voldsudsatte børn og unge med en ikke-vestlig baggrund.

Specialets informanter består af fire socialarbejdere, hvoraf to af disse ikke længere aktivt beskæftiger sig med specialets målgruppe, men derimod har haft en relevant erfaring gennem tidligere jobs. Informanternes identitet er anonymiseret gennem specialet, hvorfor deres personfølsomme oplysninger vil være fiktive.

1. Pia

Pia har gennem de sidste 3 år arbejdet som socialrådgiver i et af landets børnehuse. Børnehuse har blandt andet til opgave at afhøre og traumeudrede de børn og unge, som har været udsat for fysisk vold i hjemmet.

Pia er uddannet socialrådgiver og socialpædagog, og har gennem sin karriere arbejdet som socialrådgiver i både børn- og ungeforvaltningen, krisecentre, behandlingshjem samt på en specialskole. Pia udfører blandt andet traumeudredning på voldsramte børn, hvoraf hun særligt beskæftiger sig med børn med en ikke-vestlig baggrund, hvorfor hun besidder særlig relevant viden om specialets målgruppe og problemstilling.

2. Kim

Kim er uddannet socialrådgiver, og arbejder til dagligt i en børn- og ungeforvaltning, særligt med målgruppen af unge fra alderen 13 år og opefter. Kim har også tidligere arbejdet som

myndighedsrådgiver med målgruppen af småbørn. Kim har gennem sin fagprofessionelle rolle blandt andet har arbejdet med børn, der har været udsat for fysisk vold i hjemmet.

3. Inge

Inge har været uddannet socialrådgiver i over 40 år, og arbejder i dag med at undervise plejefamilier. Inge har i 40 år arbejdet med udsatte børn og unge, herunder også børn og unge med en ikke-vestlig baggrund der har været udsat for fysisk vold i hjemmet. Inge har gennem sin karriere bestridt forskellige funktioner i børn og unge sektoren, som er alt fra myndighedsrådgiver, teamleder, leder af et familiebehandlingssted og som børn og unge chef i et af landets forvaltninger. Hun besidder derfor en stor erfaring og indsigt i arbejdet med blandt andet voldsramte børn og unge.

4. Line.

Line er uddannet socialrådgiver, og arbejder til dagligt som socialrådgiver i børn- og ungdomspsykiatrien.

Line har i over 10 år arbejdet indenfor børn- og unge sektoren, hvor hun blandt andet har været myndighedsrådgiver i børn og unge forvaltningen, socialrådgiver på en skole og socialrådgiver i social- og beskæftigelsesforvaltningen. Line har gennem sin karriere arbejdet en del med socialt udsatte børn og unge med en ikke-vestlig baggrund, som blandt andet har været udsat for fysisk vold.

1.5 Teori

Til at undersøge specialets problemstilling har vi valgt at benytte Marianne Skytte's begreber om kategorisering, egenskabsforklaring, stereotyper, stigmatisering og diskriminering i socialt arbejde med minoritetsetniske familier. Disse begreber har til formål at danne en forståelsesramme for den proces, der kan opstå hos socialarbejderne, når de møder ikke-vestlige familier i praksis. Derudover inddrages teorier om den relativistiske, evolutionistiske og kontekstuelle kulturforståelse. Formålet er at tilgå datamaterialet eksplorativt med henblik på at undersøge, hvorvidt nogle af ovenstående kulturforståelser dominerer socialarbejderens opfattelse af vold i ikke-vestlige og etnisk danske familier.

2. Metode

I følgende afsnit vil vi redegøre for vores metodiske tilgang, analysetilgang, analysestrategi samt vores videnskabsteoretiske position.

2.1 Et kvalitativt design

Dette speciale er et kvalitativt studie, som er kendetegnet ved, at der søges en forståelse for, hvordan noget opleves, fremtræder eller udvikles. Den kvalitative forskning har derfor sit primære fokus rettet mod at beskrive, forstå og fortolke individers oplevelser og erfaringer (Brinkmann & Tanggaard, 2020, s. 15).

Specialets problemformulering fordrer en undersøgelse af, hvordan socialarbejderne opfatter den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier kontra etnisk danske, samt hvordan deres opfattelser påvirker deres fortællinger af egen sagsbehandling i praksis. Derfor er det vores opfattelse, at en kvalitativ metode er den mest relevante samfundsvidenskabelige metode til at belyse projektets problemstilling.

Mere konkret vil denne kvalitative undersøgelse funderes på specialets empiriske materiale, som består af interviews med fagprofessionelle. I det følgende afsnit vil der redegøres for vores specifikke valg af kvalitative metoder i projektet.

2.1.1 Interviewet som forskningsmetode

Specialets empiri indsamles gennem kvalitative interviews. Det kvalitative interview er karakteriseret ved, at forskeren igennem interviewet kan få adgang til informantens erfaringsverden, perspektiver og holdninger (Brinkmann & Tanggaard, 2020, s. 33-36; Bryman, 2008, s. 436-437). Det kvalitative interview har både sine metodiske begrænsninger og fordele. Specialets problemformulering hviler på to fokuspunkter. Det er vores opfattelse, at det kvalitative interview i høj grad kan bidrage med relevant empirisk data i relation til problemformuleringens første del *“Hvordan forstår socialarbejderen den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier kontra hos de etnisk danske”*. Denne del lægger i høj grad op til, at der udelukkende skal søges en forståelse for informanternes egne perspektiver og holdninger, hvilket det kvalitative interview som forskningsmetode kan understøtte. Derimod har det kvalitative interview nogle begrænsninger ift. specialets anden del af problemformuleringen: *“hvordan påvirker denne forståelse deres fortælling af egen*

sagsbehandling i praksis?”. Det kvalitative interview vil ikke give os et præcist billede af, hvordan socialarbejdernes forståelser konkret kan påvirke deres sagsbehandling i praksis. Vi kan på den ene side gennem kvalitative interviews opnå en forståelse for, hvordan socialarbejderen selv fortæller om, hvordan vedkommende agere i praksis. På den anden side vil de kvalitative interviews ikke bidrage til et objektive billede af, hvordan informanternes sagsbehandling reelt udformer sig i praksis. Netop på baggrund af denne metodiske overvejelse har vi i dette speciale valgt at søge en forståelse af informanternes fortællinger om egen sagsbehandling i praksis.

Helt konkret indsamles empirien gennem semistrukturerede interviews. Det semistrukturerede interview er kendetegnet ved at være struktureret med forudbestemte temaer med relevans for specialets problemstilling (Bryman, 2008, s. 438-439). Ydermere er det også kendetegnet ved at være styret efter en interviewguide, som indeholder overordnede temaer, som søges afdækket gennem interviewene. Formålet med den semistrukturerede interviewform er, at den skal bidrage til at afdække de relevante emner i interviewene, uden at være begrænset til forudbestemte spørgsmål til informanten. Derimod giver den også friheden til at undersøge og udforske informantens egne udsagn, og stille tilhørende uddybende spørgsmål til med relevans for specialets problemstilling (Brinkmann & Tanggaard, 2020, s. 44; Brymann, 2008, s. 442-443).

2.1.2 Transskribering

Specialeprojektets interviews vil alle blive transskriberet direkte ud fra informanternes talte sprog til tekst. Dog er der udfordringer ved talesproget, da det oftest kan være en strøm med ufuldendte sætninger, hvor informanten kan vende tilbage til de ufuldendte sætninger i løbet af interviewet. Det kan derfor være svært at samle op på udsagn af informanten gennem en passage i transskriberingen. Samtidig kan det også være en udfordring at udarbejde en grammatisk korrekt transskribering fra det talte sprog (Brinkmann & Tanggaard, 2020, s. 50-51). For at skabe den rette kontekstualisering af informanternes udsagn, så vil vi omskrive udvalgte passager og citater i analyseafsnittene til det skrevne sprog. Det skrevne sprog bidrager netop til, at man undgår grammatiske fejl samt, at visse udtalelser kan virke som ufuldendte sætninger (Brinkmann & Tanggaard, 2020, s. 51-52).

2.2 Grounded Theory som analysetilgang

I det følgende afsnit vil der blive redegjort for Grounded Theory (herefter kaldet GT) som analysetilgang, samt vil vi beskrive de mest centrale begreber for metoden. Ydermere vil vi argumentere for de til- og fravalg, som vi har gjort i forbindelse med valget af GT som forskningsmetode til dette speciale.

2.2.1 Grundlæggelsen af Grounded theory

GT er i sin essens en kvalitativ metodologi, der med sin induktive tilgang søger at udvikle teorier eller begreber med udgangspunkt i den indsamlede empiri (Strauss og Corbin, 2015). Med andre ord er GT en empiridrevet iterativ proces, hvor dataindsamling og analyse er tæt koblet sammen.

GT blev oprindeligt grundlagt af Barney Glaser og Anselm Strauss, hvor deres banebrydende bog *The Discovery of Grounded Theory* fra 1967 fik en prominent rolle indenfor udviklingen af det kvalitative forskningsfelt. Bogen blev dermed en modpol til de mange kvantitative forskningsmetoder, som dengang var dominerende indenfor forskningskredse. Glaser er skolet i den kvantitative og positivistiske tilgang fra Columbia University, og Strauss anses for at være en pragmatisk kvalitativ forsker udannet ved Chicago University. (Charmaz, 2014, s. 177-179). Trods disse vidt forskellige videnskabsteoretiske baggrunde finder de alligevel fælles grund i et samarbejde om døende patienters adfærd, hvilket medførte udgivelsen af bogen *"Awareness of the Dying"*. Det er netop i dette studie, at Glaser og Strauss kombinere deres forskellige videnskabelige baggrunde og dermed lægger fundamentet for den klassiske GT. Glaser og Strauss forsætter samarbejdet over en årrække, hvor de udvikler GT til at blive en fremtrædende metode til at foretage kvalitativ forskning. Glaser og Strauss ekspliciterer en hidtil uset systematik indenfor den kvalitative forskning, hvor de præsenterer forskellige analysestrategier og en række metoder til dataindsamling. Grundlæggende argumentere Glaser og Strauss for, at data skal være det styrende element for et forskningsprojekts retning og udfald. Gennem en konstant pendulering mellem dataindsamling og analyse skal teorier og begreber emergere fra empirien. Netop idéen om at teorier og begreber skal opstå fra

empirien, er essentiel i GT, da Glaser og Strauss advokerer for, at forskeren skal være "theoretically sensitive". Dette betyder, at forskeren skal være opmærksom på ikke at presse allerede eksisterende teorier og begreber ned over data (Glaser og Strauss, 1967, s. 46). Glaser og Strauss skaber med deres GT en systematisk tilgang til dataindsamling og analyse indenfor den kvalitative forskning, som egner sig til at undersøge komplekse fænomener uden på forhånd at have et teori- eller begrebsapparat til at undersøge det valgte fænomen. I vores tilgang til undersøgelsen af socialarbejders forståelse af vold i ikke-vestlige familier vil vi dog bevæge os væk fra Glaser og Strauss' oprindelige beskrivelse af GT og i stedet tage udgangspunkt i Strauss' samarbejde med Juliet Corbin og deres operationalisering af GT.

2.2.2 Hvorfor Grounded Theory

Vi har i dette speciale valgt at anvende Strauss og Corbins version af GT, da vi benytter et kvalitativt forskningsdesign, samt undersøger et komplekst fænomen vedrørende socialarbejders forståelse af fysisk vold begået mod børn i ikke-vestlige familier. På den baggrund anser vi GT som værende en ideel analysetilgang i forbindelse med at undersøge og udforske dette fænomen. Ydermere eksisterer der meget begrænset forskning om netop dette fænomen i dansk kontekst, og derfor søger vi igennem GT at udlede nye indsigter og ny viden, der kan bidrage med en forståelse og uddybning af overstående fænomen.

Corbin og Strauss' beskrivelse af GT har mange ligheder med den oprindelige udformning af GT, men den adskiller sig dog i måden, at teorier, begreber og forforståelser anvendes i forskningsprocessen, samt er metoden mere stringent, systematisk og logisk funderet (Boolsen, 2020, s. 309). Glaser holdt fast i en induktiv tilgang, hvor teorier og begreber udelukkende skulle opstå fra data. Corbin og Strauss' tilgang lægger derimod i højere grad op til løbende at teste hypoteser undervejs i forskningsprocessen. Ydermere mener Corbin og Strauss, at tidligere litteratur af emnet kan inddrages, og at koncepter og begreber fra andre studier kan medtages i ens egen undersøgelse til at udfolde analysen. Kort sagt er Corbin og Strauss tilgang mere åben overfor, at forskeren kan have en viden og forforståelse om det undersøgte fænomen, som kan bruges i undersøgelsen. Dog understreger de, at der skal være en opmærksomhed på, at begreber og koncepter ikke presses ned over data. Formålet med Corbin og Strauss' tilgang er at konstruere teorier eller begreber fra empirien ved hjælp af en systematisk og kvalitativ analyse af den indsamlede empiri (Corbin & Strauss, 2015). Hertil

skal det siges, at i dette speciale er formålet med anvendelsen af Corbin og Strauss tilgang ikke at konstruere begreber, men snarere at anvende deres stringente analysetilgang til at søge en større forståelse og indsigt i specialets problemformulering.

Vi har valgt at læne os op ad Corbin og Strauss' tilgang til GT, da vi på forhånd allerede har berørt emnet i en tidligere opgave og dermed har en forståelse og viden om emnet. Ydermere har vi undersøgt forskning og litteratur på området, som vi i projektet vil benytte til at udfolde emnet. Vi er dog bevidste om, at vi ikke skal presse vores på-forhånd-tilegnede viden ned over vores indsamlede empiri, men bruge denne viden til at understøtte og udfolde de fund, som udledes gennem kodningen og analysen. Kort sagt er valget faldet på Corbin og Strauss, da dette speciale pendulerer mellem en deduktiv og induktiv analysestrategi, hvilket netop er i tråd med deres udformning af GT. Grundlæggende vil specialet overvejende have en induktiv tilgang, hvor empirien styrer retningen for analysen, samt vil empirien være retningsanvisende for, hvad der findes centralt at fokusere opgaven omkring. Dog vil vi løbende teste på forhånd valgte teorier af på udvalgte kernebegreber fra empirien, da vi mener, at dette kan bidrage med en mere fyldestgørende besvarelse af problemformuleringen. Hertil vil vi blandet andet teste nogle af Skyttes begreber, som er præsenteret i teori afsnittet, på vores udledte kernekategorier. Formålet med at anvende GT i dette projekt er, at vi vil tilgå vores indsamlede empiri med udgangspunkt i tilgangens systematiske kodningsteknikker, samt benytte GT's relevante analyseredskaber til at skabe en forklaring og en større forståelse af socialarbejderes forståelse og narrativer omkring vold i ikke-vestlige familier kontra etnisk danske familier, samt hvordan disse kan påvirke deres fortællinger af sagsbehandling i praksis.

2.2.3 GT som metode

Der eksisterer mange metodiske muligheder indenfor GT, vi vil i det følgende redegøre for de metoder, som anvendes i dette speciale. Som tidligere nævnt vil specialet primært tage udgangspunkt i Corbin og Strauss' videreudvikling af GT, men også anvende begreber fra Glaser og Strauss oprindelige udformning. Et af de mest essentielle begreber fremsat af Glaser og Strauss er den konstante komparative metode. Denne metode går ud på, at der løbende igennem hele kodnings- og analyseprocessen foretages konstante sammenligninger indenfor og på tværs af datasættene samt de begreber, som udspringer fra datasættene. På den måde

kan den konstante komparative metode understøtte processen med at finde nye kategorier i datamaterialet. Generelt er GT meget centreret om kodningsarbejdet, hvilket også spiller en stor rolle i vores analysearbejde. I det følgende vil vi redegøre for tre centrale kodningsteknikker, som er fremsat af Corbin og Strauss. Specialet tager udgangspunkt i følgende tre kodningsteknikker: Den åbne kodning, akse kodning og slutteligt den selektive kodning.

Åben kodning:

Åben kodning indebærer en systematisk identifikation af ideer, temaer og kategorier i specialets empiriske materiale. Specialets indsamlede empiri vil gennemgås grundigt, for netop at opnå en forståelse af dennes indhold og mening. Derefter identificeres temaer eller kategorier, der gentagne gange dukker op i empirien. Formålet med benyttelsen af åben kodning i projektet er at skabe en oversigt over de forskellige temaer og kategorier, som er til stede i empirien. Den åbne kodning giver mulighed for at opdage nye sammenhænge i empirien, og skaber hermed et grundlag for at foretage en aksekodning (Boolsen, 2020, s. 315-321; Corbin & Strauss, 2015, s. 231).

Konkret vil vi i den åbne kodning foretage en meget grundig gennemgang af vores transskriberede interview, hvor vi linje for linje gennemgår vores empiri for at finde temaer og kategorier. Det er også i den åbne kodning, at vi opnår et stort kendskab til og en fortrolighed med specialets empiriske materiale.

Akse kodning

Akse kodning er en metode til analyse af kvalitative data, og er en videreudvikling af den åbne kodning, hvor formålet er at identificere og navngive centrale temaer og kategorier i empirien. I aksekodningen fremhæves de centrale kategorier og analyseres yderligere for at undersøge deres sammenhænge og relationer i og på tværs af specialets empiriske materiale. Dette indebærer at udlede og identificere kernekategorier under de udvalgte temaer og derefter identificere underkategorier og relationer mellem disse. Denne proces hjælper med at opbygge en mere kompleks forståelse af de overordnede temaer og deres forbindelser.

Derudover giver aksekodningen også mulighed for at identificere manglende eller mangelfulde temaer, som kan føre til yderligere analyse eller undersøgelse (Boolsen, 2020, s. 321-325).

Aksekodningen er en iterativ proces, hvor vi gentagne gange reflekterer over empirien og søger at identificere yderligere temaer og relationer mellem dem. Aksekodning er en kompleks proces, hvor vi søger at få en større og dybere forståelse af vores empiri. Konkret udvælges en række kategorier fra den åbne kodning, hvorefter vi søger en uddybet forståelse af disse kategorier. Dettet gøres ved, at vi endnu en gang gennemgår vores data med udgangspunkt i de udvalgte kategorier, hvor formålet her er at finde underkategorier til de overordnede kategorier, og sammenhængen mellem disse. Denne proces skulle gerne fordre en mere kompleks og dybdegående forståelse af de udvalgte kategorier.

Selektiv kodning

Selektiv kodning er en fortsættelse af den åbne kodning og aksekodningen. Når der er identificeret centrale kategorier og temaer gennem åben kodning og relationerne mellem disse kategorier, og temaer er undersøgt, kan den selektive kodning anvendes for at udvikle og raffinere en teoretisk model. Hertil skal det pointeres, at specialet ikke søger at udvikle en teoretisk model gennem den selektive kodning, men derimod være et redskab til at udvælge de bedst egnede kernekategorier til at besvare specialets problemformulering (Boolsen, 2020, s. 325-327). Selektiv kodning indebærer at vælge centrale kategorier og temaer, som er afgørende for at forstå den grundlæggende proces eller mekanisme i socialarbejdernes forståelse af fysisk vold begået mod børn med en ikke-vestlig og en etnisk dansk baggrund samt, hvordan deres forståelse påvirker deres fortælling om egen sagsbehandling i praksis.

Memoer

Memoer er et vigtigt redskab i både dataindsamlings- og analyseprocessen. Kort sagt er memoer noter, som nedskrives undervejs i hele projektførløbet. Noterne indeholder generelle refleksioner, tankeprocesser, analytiske tanker og idéer. Memoerne kan anvendes som en hjælp til at fremme en iterativ analyseproces, da tanker og idéer netop nedskrives undervejs og dermed ikke går tabt i processen. Memoer sikre en analytisk og reflektiv tilgang

igennem hele udarbejdelsen af projektet (Boolsen, 2020, s. 333-334). Memoer er noter, der skrives undervejs i dataindsamlings- og analyseprocessen for at reflektere over data, generere ideer og forbinde ideer og kategorier. Det kan være en måde at dokumentere tankeprocesser og idéudvikling og hjælper med at holde styr på analytiske tanker og ideer.

Generelt vil anvende memoerne i vores kodningsarbejde, da vi derved kan starte den analytiske proces og samtidig skabe et overblik og en sammenhæng mellem de forskellige kodningsfaser.

2.3 Abduktion som analysestrategi.

Specialet vil benytte sig af en abduktiv analysestrategi. Abduktion er en analysestrategi, som både indeholder en teoridreven (deduktiv) og empiridreven (induktiv) analysestrategi. Analysen vil derfor foretage en konstant pendulering mellem en induktiv strategi, hvor formålet er at udlede ny viden gennem empirien, og en deduktiv strategi, hvor vi løbende vil teste på forhånd valgte teorier og begreber på specialets empiri. Der er således tale om en vekselvirkende strategi, hvor vi løbende vil analysere på empirien med Skyttes begrebsapparat om kategoriseringer, stereotyper og stigmatisering, men samtidig arbejde empiridreven, hvor vi søger at udlede ny viden og perspektiver på specialets problemstilling (Brandt & Sprogøe, 2019, s. 93-97). Den abduktive strategi harmonerer ligeledes med vores valg af Strauss og Corbins version af GT, som netop beror på både en deduktiv og induktiv analysestrategi.

2.4 Videnskabsteoretisk position – Socialkonstruktivisme

I socialkonstruktivisme betragtes viden og virkelighed som sociale konstruktioner, der skabes og formes gennem sprog, symboler, kulturelle normer, historie og sociale strukturer. Det betyder, at vores opfattelse af verden ikke er uafhængig af vores sociale og kulturelle kontekst. Det vi opfatter som sandt eller virkeligt, er formet af vores samfund og de sociale processer, som vi deltager i (Collin, 2015).

En central ide inden for socialkonstruktivismen er, at mennesker skaber mening og forståelse i fællesskab gennem sprog og sociale interaktioner. Vores opfattelse af begreber som køn,

race, etnicitet og identitet er ikke objektive kategorier, men snarere sociale konstruktioner, der varierer over tid og på tværs af forskellige kulturelle kontekster. Socialkonstruktivismen udfordrer idéen om, at der findes en absolut sandhed eller objektiv virkelighed, der kan opdages og observeres. I stedet argumenterer den for, at vores forståelse af verden er kontekstafhængig, og påvirket af vores sociale og kulturelle baggrund. Derfor er det vigtigt at analysere og forstå de sociale processer og magtrelationer, der er involveret i konstruktionen af viden og virkelighed. (Pedersen, 2012, s. 188). Inden for socialkonstruktivismen er der også fokus på betydningen af sprog og diskurs i forbindelse med sociale konstruktioner. Sprog fungerer ikke blot som et neutralt redskab til at udtrykke tanker, men det er også med til at forme vores tænkning og vores opfattelse af verden. Diskurser der er etableret af samfundet og kulturen, påvirker vores opfattelse af, hvad der er rigtigt, forkert, normalt eller unormalt (Pedersen, 2012, s. 205). Socialkonstruktivismen kan bidrage til at udfordre essentialistiske og deterministiske opfattelser af identitet og kultur, og åbner blandt andet op for en mere nuanceret forståelse af, hvordan sociale og kulturelle faktorer påvirker vores opfattelse af verden.

Helt konkret vil vi, i kraft af vores videnskabsteoretiske position, undersøge, hvordan de sociale konstruktioner såsom "ikke-vestlige og "etnisk dansk" kan påvirke vores informanternes forståelse af virkeligheden samt, undersøge hvordan disse konstruktioner potentielt kan medføre ulige behandling. Ydermere kan tilgangen bidrage med en undersøgelse af, hvordan bestemte diskurser er med til at forme vores informanternes narrativer vedrørende fysisk vold begået mod børn.

3. Teori

I dette afsnit vil vi redegøre for de på forhånd valgte teorier, som vi vurderer, har relevans for at belyse specialets problemstilling.

3.1 Kategorisering, situation/egenskabsforklaring, stereotyper, stigmatisering og diskrimination – Marianne Skytte.

Marianne Skytte er en anerkendt dansk forsker indenfor det sociale arbejdes felt, og har gennem sin karriere bidraget med forskning vedrørende det sociale arbejdes møde med

minoriteter i en dansk kontekst. I Skyttes forskning fremlægger hun en række vigtige begreber indenfor minoritetsforskning, hvoraf vi anser nogle af disse begreber som værende relevante for at undersøge specialets problemfelt. Vi finder Marianne Skyttes begreber særlig brugbare, da hun har kontekstualiserede anerkendte teorier, såsom Goffmans teori om stigmatisering, ind i det sociale arbejdes felt i en dansk kontekst.

Marianne Skytte introducerer os i sin bog "Etniske minoritetsfamilier og socialt arbejde" for et samlet begrebsapparat, der har til formål at begrebsliggøre den proces, der potentielt igangsættes, når socialarbejdere møder etniske minoriteter. I følgende afsnit vil vi redegøre for begreberne kategorisering, situations- og egenskabsforklaring, stereotyper, stigmatisering og diskrimination, hvilket alle er relevante begreber, som kan bruges til at analysere og give en forståelse af socialarbejderens tankemønstre i mødet med etniske minoritetsfamilier (Skytte, 2016, s. 12-24).

Kategorisering er en proces, hvor mennesker systematiserer deres sociale verden ved hjælp af kategorier, såsom køn, alder og etnicitet. Til hvert kategorimedlemskab knytter der sig forventninger om, hvordan mennesker opfører sig. Kategoriseringer kan have negative sociale konsekvenser, hvilket oftest skyldes det almenpsykologiske fænomen som kaldes 'den etnocentriske fordom'. Mekanismen er, at vi mennesker har tendens til at situationsforklare adfærd hos mennesker, som vi definerer os selv i kategori med, hvorimod vi har tendens til at egenskabsforklare adfærd hos mennesker, som vi ikke definerer os selv i kategori med. Situationsforklaringer fokuserer på de specifikke omstændigheder, der fører til en bestemt handling, mens egenskabsforklaringer forklarer en handling ud fra objektive karaktertræk, såsom etnisk baggrund. Kategoriseringer kan derfor have negative sociale konsekvenser, hvor den f.eks. kan føre til, at der skabes et 'os' og 'dem'. Det er derfor vigtigt at være opmærksom på egenskabsforklaringer og konsekvenser af dette, især når de udspringer af kategoriseringer, der spiller sammen med andre sociale struktureringsmekanismer som magtforholdet mellem den samfundsmæssige majoritet og minoriteter (Skytte, 2016, s. 14-15). Kategoriseringer kan også føre til skabelsen af stereotyper. Stereotyper er oftest forenkede, ensidige, overdrevne og tendentiøse beskrivelser af individer indenfor en bestemt kategori. Disse stereotype beskrivelser skabes oftest af grupper eller individer, som ikke er en del af den stereotypiserede kategori (Skytte, 2016, s. 16). Skabelsen af stereotyper kan føre til en stigmatisering af en gruppe og de tilhørende individer i gruppen, hvor de

tilskrives negative egenskaber. Stigmatisering er den proces, hvor personer tilskrives ofte miskrediterende og negative egenskaber, som ydermere kan føre til diskrimination. Diskrimination defineres i korte træk ved at omhandle processer, hvor der sker en negativ forskelsbehandling på baggrund af illegitime kriterier af et individ eller en gruppe (Skytte, 2016, s. 16-18).

I specialet vil overstående begreber bidrage til at søge en teoretisk forståelse for socialarbejdernes møde med ikke-vestlige familier. Helt konkret kan begreberne bidrage til at søge en forståelse af, hvorvidt om socialarbejderne kobler den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier sammen med deres etniske eller kulturelle baggrund. Formålet er at undersøge i hvor høj grad, at socialarbejderne egenskabsforklarer den fysiske vold med afsæt i familiernes etniske eller kulturelle baggrund, eller om de forstår volden som værende et resultat af andre situationsbestemte årsagsforklaringer. Ydermere søger vi at belyse, hvorvidt om der forekommer kategoriseringer og stigmatisering af minoritetsfamilier, samt hvilken betydning dette kan have for socialarbejdernes forståelse af vold udøvet i ikke-vestlige familier.

3.2 Kulturforståelser

Når socialarbejderens opfattelser af vold i ikke-vestlige og etnisk danske familier diskuteres, er det vigtigt at tage højde for, hvilke kulturforståelser der kan spille ind i socialarbejderens forståelse af vold og dennes årsager. Marianne Skytte præsenterer i hendes bog *“Etniske minoritetsfamilier og socialt arbejde”* tre forskellige kulturforståelser: Den evolutionistiske, den kulturelrelativistiske samt den kontekstuelle kulturopfattelse. Disse kulturforståelser er væsentlige at tage i betragtning i en analyse af socialarbejders kulturforståelser i mødet med etniske minoritetsfamilier (Skytte, 2016, s. 18-23). Særligt den kulturelrelativistiske og evolutionistiske kulturopfattelse har været stor genstand for diskussion indenfor forskningen omhandlende det sociale arbejde med minoritetsetniske borgere (Sariwar & Katz, 2014). Specialet har dog alligevel til formål at tilgå empirien eksplorativt, med henblik på at undersøge, om hvorvidt nogle af disse tre ovenstående kulturopfattelser manifestere sig hos informanternes udsagn.

Kulturrelativismen er en forståelsesramme, der søger at forstå og acceptere andre kulturer ud fra deres egne præmisser og logikker. I praksis vil det betyde, at socialarbejderen søger at forstå og anerkende minoriteters kulturelle baggrund og de tilhørende kulturelle praksisser og normer. På den anden side kan kulturrelativismen også bidrage til at skabe stereotype opfattelser af andre kulturer og dermed styrke en 'dem' og 'os' opdeling. Skytte påpeger hertil, at en kulturrelativistisk tilgang kan føre til, at sociale forhold mellem minoriteten og majoriteten anses som værende uforanderlige og som en naturlig konsekvens af minoritetens kultur (Skytte, 2016, s. 20-23). Skytte pointerer også, at den kulturrelativistiske kulturopfattelse styrker betingelserne for, at majoriteten egenskabsforklære adfærd hos minoriteten.

Den evolutionistiske kulturforståelse er kendetegnet ved, at den vestlige civilisation opfatter sig selv som værende overlegne i forhold til andre civilisationer. Med en evolutionistisk kulturforståelse opfattes egen kultur, værdier og normer som de rigtige. Derfor bliver det legitimt for majoriteten at pådutte minoriteter egne kulturelle normer. I praksis vil en socialarbejder med en evolutionistisk kulturforståelse i arbejdet med ikke-vestlige voldsramte børn søge at pådutte minoritetsfamilien en assimilering af majoritetens normer, nemlig at volden er et uacceptabelt værktøj i børneopdragelsen. Dog kan den evolutionistiske kulturforståelse i andre sammenhænge, fører til en stigmatisering af minoritetens kulturelle baggrund og normer, da denne forståelse hverken søger at anerkende eller forstå disses kultur (Skytte, 2016, s. 19-20). Skytte pointerer ligeledes, at den evolutionistiske kulturforståelse styrker betingelserne for, at majoriteten egenskabsforklarer adfærd hos minoriteten. Den evolutionistiske og kulturrelativistiske kulturopfattelse repræsenterer derfor et objektivt kulturfokus, hvor den kausale betingelse for at kategorisere 'den anden' afhænger af dennes etniske baggrund.

Den kontekstuelle kulturopfattelse repræsenterer derimod et subjektivt etnicitetsfokus. Gennem en kontekstuel kulturopfattelse anses karakteristiske træk ved etniske grupper som værende betinget af den lokale og kontekstuelle situation, og ikke til aspekter der relaterer sig til noget 'oprindeligt' og 'fundamentalt', såsom gruppens etniske og kulturelle baggrund. De etniske forskelle defineres ikke som objektive egenskaber, men derimod som subjektive forskelle, der skabes indefra i interaktionen med forskellige kulturer og grupper. Grænserne mellem de forskellige grupper i samfundet opfattes som socialt konstruerede, og

etnicitet anses som en relation mellem grupper og ikke selve egenskaben ved en gruppe. Det er ydermere væsentligt at pointere, at kultur og etnicitet her opfattes som dynamiske og foranderlige, hvor disse formes af de konkrete lokale samfund, som de enkelte borgere indgår i. Skytte pointerer hertil, at man gennem en kontekstuel kulturopfattelse vil kunne modvirke den egenskabsforklarende tendens, der ses ved de to andre kulturopfattelser, hvor man med en kontekstuel kulturopfattelse vil styrke betingelserne for at situationsforklarer adfærd hos minoriteten (Skytte, 2016, s. 23-24).

4 Analyse

Gennem dette analyseafsnit vil vi indledningsvist præsentere de udledte fund i specialet og hvordan fremgangsmåden har været. Helt konkret har analyseafsnittet til formål at svare på specialets problemformulering:

Hvordan forstår socialarbejderen den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier kontra hos de etnisk danske, og hvordan påvirker denne forståelse deres fortælling om egen sagsbehandling i praksis?

Analysen er delt op i to delanalyser, hvoraf delanalyse 1 tager udgangspunkt i denne del af problemformulering: *Hvordan forstår socialarbejderen den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier kontra hos de etnisk danske?*

Delanalyse 2 har til formål at analysere på den sidste del af problemformulering: [...] *og hvordan påvirker denne forståelse deres fortælling om egen sagsbehandling i praksis?*

Begge delanalyser er struktureret med forskellige underafsnit, som hver har fokus på en empirisk eller analytisk pointe. Slutteligt vil vi kort præsentere en delkonklusion efter hver delanalyse afsnit.

4.1 Præsentation af specialets empiriske fund

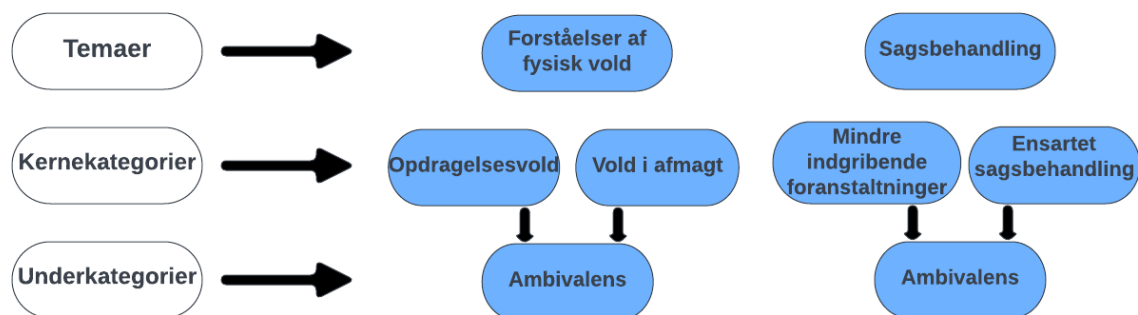
I dette afsnit vil vi kort præsentere specialets empiriske fund samt at give en kort definition af de empirisk udledte kategorier.

Specialets empiriske fund er inddelt i to overordnede temaer, som kaldes *socialarbejderens forståelser af fysisk vold og sagsbehandling*. I temaet *socialarbejderens forståelser af fysisk*

vold refereres der til, hvordan socialarbejdere forstår den fysiske vold mod børn, afhængigt af familiens etniske og kulturelle baggrund. Her udledte vi følgende to kernekategorier: *Opdragelsesvold* og *vold i afmagt*. Kernekategorien *opdragelsesvold* defineres i dette speciale som værende fysisk vold, der udøves som led i en opdragelsesstrategi. I specialet omhandler opdragelsesvolden udelukkende volden i ikke-vestlige familier, da vi har kunne identificere et mønster i empirien, hvor informanterne har associeret opdragelsesvold med ikke-vestlige familier. Kernekategorien *vold i afmagt* derimod defineres som værende vold, der udøves i afmagt, frustrationer eller som konsekvens af ringe psykosociale forhold. Til de to ovenstående kernekategorier er der knyttet en underkategori, som er *ambivalens*. Denne underkategori indeholder modsatrettede udtalelser vedrørende socialarbejdernes forståelse af fysisk vold mod børn. Dog har vi ligeledes kunne identificere et empirisk mønster i, at ambivalensen udelukkende har været til stede, når det omhandlede familier med en ikke-vestlig baggrund.

Temaet *sagsbehandling* forstås i dette speciale, som den fortælling socialarbejderen har om egen sagsbehandling, som socialarbejderen foretager på baggrund af sin forståelse om den fysiske vold i henholdsvis ikke-vestlige og etnisk danske familier. Under dette tema identificerede vi ligeledes to kernekategorier, som kaldes *mindre indgribende foranstaltninger* og *ensartet sagsbehandling*. Kernekategorien *mindre indgribende foranstaltninger* omfatter situationer, hvor socialarbejderen fortæller, at de iværksætter mindre indgribende foranstaltninger i sager med vold mod børn i ikke-vestlige familier sammenlignet med etnisk danske. Ydermere omfatter den også situationer, hvor socialarbejderen fortæller, at de over en længere periode forsøger med indsatser af mindre indgribende karakter i sager med ikke-vestlige familier. Med kernekategorien *ensartet sagsbehandling* menes der ikke en direkte identisk sagsbehandling, men derimod henviser kategorien til sagsbehandling, som kan sammenlignes og sidestilles på flere parametre, såsom valg af indsatser, og hvornår i processen de iværksættes, samt hvor længe foranstaltninger kører. De to kernekategorier i dette tema kan knyttes til underkategorien *ambivalens*. I denne sammenhæng refererer *ambivalens* til socialarbejderens modstridende udsagn om hvorvidt, at de sagsbehandler alle sager ens uagtet etnicitet. Nedenstående model illustrerer specialets empiriske fund.

Det er vigtigt at pointere, at ovenstående præsentation af temaer og kernekategorier ikke er udtømmende, men blot skal give en forståelse af kategoriernes overordnede karakter. Kategorierne vil blive udfoldet og udforsket nærmere løbende i analysen.

4.2 Præsentation af fremgangsmåden (GT) for vores udledning af de empiriske fund

Grundet specialets valg af GT som analysetilgang vil vi i dette afsnit præsentere, hvordan vi gennem vores systematiske kodningsproces har udledt de empiriske fund, herunder datamaterialets kernekategorier. Hertil er det væsentligt at pointere, at den analytiske proces i GT allerede starter i kodningsfasen, derfor vil vi ligeledes i dette afsnit redegøre for vores analytiske refleksioner i forbindelse med den åbne, aksiale og den selektive kodningsproces. Gennem den åbne kodningsproces identificerede vi på tværs af datamaterialet en række relevante kategorier, der kunne relateres til specialets problemfelt. Helt konkret gik vi slavisk igennem vores transskriberede interviews og markerede relevante passager, hvortil vi knyttede vores analytiske refleksioner af de udvalgte passager i form af memoer (bilag x). Vores åbne kodning kan indkapsles i tre overordnede temaer. Det første udledte tema var *socialarbejderens forståelser for fysisk vold*, dernæst pegede empirien på et tema om *sagsbehandlingen*, slutteligt blev der udledt et tema om *kulturerfaring*. Disse temaer dannede fundamentet for vores videre aksekodning. Aksekodningen foregik således, at vi opsatte disse temaer i et skema, hvortil vi knyttede alle citater, der beskrev noget om det givne tema. Dernæst søgte vi efter kernekategorier til temaerne og beskrev relationen mellem disse. I denne proces blev vi opmærksomme på en række kategorier, der gik igen under de forskellige temaer. De kategorier der ofte forekom under temaet *socialarbejderens forståelser af fysisk*

vold, var *opdragelsesvold* og *vold i afmagt*. Ved hjælp af den konstante komparative metode udforskede vi disse kernekategorier på tværs af datamaterialet. Her blev vi opmærksomme på, at socialarbejdernes udtalelser vedrørende forståelser af den fysiske vold til dels var divergerende. Hertil fandt vi det relevant at knytte underkategorien kaldet *ambivalens* op på de to kernekategorier. Den analytiske tanke omkring udledningen af underkategorien *ambivalens* var, at den var central i forståelserne af fysisk vold i ikke-vestlige familier og fordrede en dybere undersøgelse i relation til kategorierne *opdragelsesvold* og *vold i afmagt*. I det andet udledte tema, *sagsbehandling*, identificerede vi følgende to centrale kernekategorier: *Mindre indgribende foranstaltninger* og *ensartet sagsbehandling*. Ligeledes som i temaet, *socialarbejderens forståelser af fysisk vold*, var der her også divergerende fortællinger om, hvordan socialarbejderen tilgår sager om fysisk vold mod børn med henholdsvis en ikke-vestlig eller etnisk dansk baggrund. Dermed fandt vi det relevant også at medtage underkategorien *ambivalens* i relation til dette tema.

I det sidste tema, *kulturerfaring*, identificerede vi en kernekategori, der omhandlede socialarbejderens viden om kultur og erfaring i arbejdet med ikke-vestlige familier.

Det sidste skridt i kodningsprocessen er den selektive kodning. Her er det relevant at påpege, at det sidste tema, *kulturerfaring*, blev frasorteret, da indholdet i dette tema var sparsomt ift. At kunne bidrage til besvarelse af spoliaets problemformulering. De udtalelser, som informanterne havde omkring deres kulturelle forståelse og erfaring i arbejdet med ikke-vestlige familier, blev herefter indkapslet i kernekategorien *opdragelsesvold* under temaet *socialarbejdernes forståelser af fysisk vold*.

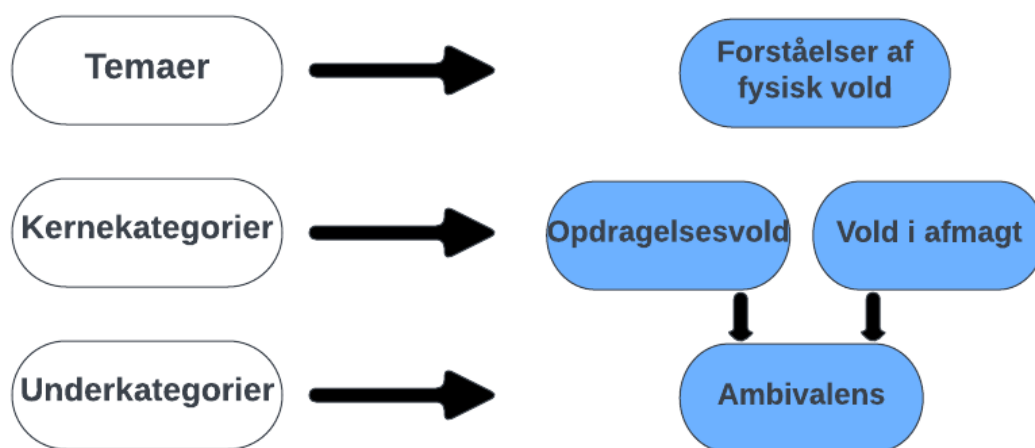
Gennem den selektive kodning har vi valgt de mest udbredte og centrale udtalelser indenfor de givne temaer, kerne- og underkategorier, som har til formål at udgøre fundamentet for den videre analyse.

På baggrund af fundene i vores samlede kodningsproces, har vi valgt at strukturere analysen i to delanalyseafsnit. Den første delanalyse vil have fokus på temaet *socialarbejderens forståelse af vold*, hvor analysearbejdet vil tage afsæt i kernekategorierne *opdragelsesvold* og *vold i afmagt*, samt den *ambivalens* der er forbundet med disse to kernekategorier. Delanalyse to vil tage udgangspunkt i temaet *sagsbehandling*. Her vil analysen omdrejningspunkt være de to kernekategorier *mindre indgribende foranstaltninger* og

ensartet sagsbehandling. Ligeledes vil vi undersøge underkategorien *ambivalens* i relation til ovenstående kernekategorier.

4.3 Delanalyse 1 - Forståelser af den fysiske vold

Specialets problemformulering rummer to aspekter, hvoraf dette analyseafsnit vil tage udgangspunkt i problemformulerings første del "Hvordan forstår socialarbejderen den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier kontra hos de etnisk danske". Følgende analyse vil tage afsæt i følgende kategorier: *Opdragelsesvold*, *vold i afmagt* og *ambivalens*. I delanalyse 1 vil vi primært undersøge socialarbejdernes forståelser af vold i ikke-vestlige familier, og sekundært i etnisk danske familier.

4.3.1 Opdragelsesvold versus vold i afmagt – Egenskabsforklaring versus situationsforklaring.

Ved en systematisk gennemgang af vores kodning blev kernekategorien *opdragelsesvold* særlig tydelig, når socialarbejderne beskrev deres forståelser af den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier. Grundlæggende blev den fysiske vold på tværs af empirien i høj grad relateret til familiernes kulturelle opdragelsespraksisser, hvorimod deres forståelser af den fysiske vold mod børn i etnisk danske familier i høj grad beroede på psykosociale årsagsforklaringer, som indbefatter kernekategorien *vold i afmagt*.

Helt konkret udtalte Kim følgende om hans forståelser af den fysiske vold i ikke-vestlige familier (Kim, s.4-5).

“Vi har en del med anden etnisk baggrund her i x Kommune, hvor der blandt andet har været bekymring for vold i hjemmet. Og der er vi jo bekendt med, at nede i Mellemøsten, jamen der er der nogle steder en opdragelseskultur, hvor man egentlig ser det som værende okay at benytte vold som opdragelsesmetode [...] Det er det vi hører fra mange af dem. Det er, at det normalt, altså “Sådan blev vi også opdraget af vores forældre og det er sådan lige at vi løser konflikter hjemme hos os”. Så de ser det jo som en normalitet at ty til vold, hvis det er at børnene de ikke høre efter. Nogen gør, det er ikke alle”

Og han udtalte følgende om hans forståelser af den fysiske vold i etnisk danske familier (Kim, s. 5).

“Det er jo ofte psykisk sygdom eller misbrug i form af stoffer eller alkohol der spiller ind. Det er i hvert fald det jeg har erfaret. Der er nogle andre faktorer, der spiller ind, når det er at vi oplever vold i hjemmene hos etnisk danske”

I denne sammenhæng giver Kim udtryk for, at hans forståelse af den fysiske vold i ikke-vestlige familier kan årsagsforklares i familiernes kulturelle opdragelsesmetoder. Denne forståelse er gennem vores systematiske kodningsproces blevet indkapslet i kernekategorien *opdragelsesvold*. Samtidig besidder han en forståelse, hvor han årsagsforklarer den fysiske vold i etnisk danske familier med psykosociale forhold, hvilket vi kan indkapsle i vores kernekategori *vold i afmagt*.

Grundlæggende foretager Kim en social kategorisering baseret på familiernes etnicitet. Med kategorisering menes der, at mennesker inddeler den sociale verden i kategorier, såsom etnicitet, køn eller lignende (Skytte, 2016, s.14). Hertil skal det tilføjes, at vi selv er medskabere af denne kategorisering, da vi beder informanterne fortælle om deres forståelser af den fysiske vold i henholdsvis ikke-vestlig og etnisk danske familier.

I udgangspunktet er det ikke problematisk at foretage en social kategorisering. Dette kan dog have negative konsekvenser, som f.eks. kommer til udtryk i kraft af den etnocentriske fordom, hvor mennesker er tilbøjelige til at situationsforklare adfærd hos individer, som man identificerer sig i kategori med, og egenskabsforklare adfærd hos mennesker fra andre

kategorimedlemskaber (Skytte, 2016, s. 14). Når vi ser nærmere på Kims kategorisering, bliver det tydeligt, at han situationsforklarer volden i de etnisk danske familier. Situationsforklaringen kommer til udtryk ved, at Kim konkret kobler sociale problemer, såsom misbrug af rusmidler eller psykisk sygdom, op som værende den generative mekanisme til den fysiske vold mod børnene. Derimod egenskabsforklarer han den fysiske vold i ikke-vestlige familier, hvor familiernes etniske og kulturelle baggrund udgør den generative mekanisme for, at børnene udsættes for fysisk vold som led i en opdragelsesmetode. Den egenskabsforklarende tendens findes hos alle informanternes forståelser af fysisk vold begået mod børn i ikke-vestlige familier. Samtidig ses den situationsforklarende tendens ligeledes hos informanterne, når de forklarer deres forståelser vedrørende fysisk vold i etnisk danske familier. Følgende udtalelse fra Line understøtter ovenstående differentierede måde at forstå årsagerne til fysisk vold på i henholdsvis ikke-vestlige familier og etnisk danske familier (Line s. 10)

“Jeg tror nogle af de socialrådgivere, som måske har en større forståelse ind i kulturen, ved også at hvis man kommer med en ikke dansk baggrund, så er det en del af opdragelsen, altså en del af pædagogikken at slå og de forældre kan føle, at det faktisk er et overgreb ikke at slå, fordi det er så meget kulturelt, at det er det, man skal gøre for at få et godt barn. Derfor er der måske også en tanke om, at vi nemmere kan italesætte over for dem (ikke-vestlige), at det må man ikke, og det er ikke godt for barnet (Den fysiske vold). Hvis det var en dansk far, der gør det i afmagt eller frustration, eller fordi han drikker, kan det være svære at italesætte og så er det måske nemmere at kunne hjælpe de andre(ikke-vestlige).”

Grundlæggende forklarer informanterne, at ‘opdragelsesvold’ er noget, som ikke-vestlige forældre anvender som en del af pædagogikken, hvor de gennem den fysiske vold styrer børnenes adfærd. Følgende citat fra Inge beskriver opdragelsesvolden som en måde at fjernstyre børn på i ikke-vestlige familier, hvilket efter Inges opfattelse ikke er noget, som vi gør i Danmark (Inge, s. 10) *“Vi fjernstyrer jo ikke børn på samme måde, som de (ikke-vestlige) måske gøre nogle af de steder”*. Denne differentierede måde at forstå den fysiske vold mod børn på, afhængigt af forældrenes etniske baggrund, er ikke et nyt fænomen i det sociale arbejde. Hertil er det relevant at inddrage en norsk forskningsartikel fra 2017 (Aadnanes,

2017). Undersøgelsen peger på, at socialarbejdere i Norge havde en større tendens til at årsagsforklare den fysiske vold i minoritetsfamilier med disses kulturelle opdragelsespraksisser. Undersøgelsen peger ligeledes på, at volden mod børn i majoritetsfamilier i højere grad af socialarbejderne årsagsforklares med psykosociale forhold, såsom misbrug, psykisk sygdom mm. (Aadnanes, 2017, s. 342-344). Følgende udtalelse fra Inge inddrages for at illustrerer denne sondring mellem forståelsen af den fysiske vold mod børn, afhængigt af familiernes etniske baggrund (Inge, s. 15).

“Det var skolen der henvendte sig fordi pigens næse var helt hævet. Der havde hun ikke gjort, som hun skulle ved middagsbordet i dansk familie [...] Jeg tror danskere måske godt ved, altså det er jo ikke en opdragelsesmetode (at udøve fysisk vold). Det er sådan noget afmagt, man mere når ud i ikke”.

I ovenstående citat fortæller Inge om en situation ved middagsbordet, hvor en etnisk dansk pige er blevet slået, fordi hun ikke gjorde som hun fik besked på. Der kan argumenteres for, at denne episode kan anskues som fysisk vold begået i opdragelsesøjemed, da den fysiske afstraffelse har til hensigt at vise pigen, at man skal sidde ordentligt ved bordet. Det bliver dog af informanten ikke omtalt som opdragelsesvold, men snarer som en vold begået i afmagt. Blot et par sætninger senere udtaler Inge nemlig, at hun tror, at etniske danskere godt ved, at vold ikke er en opdragelsesmetode. Dette er interessant, da den omtalte episode efter vores opfattelse må anses for at være en form for opdragelsesvold, men fokuset er alligevel på andre bagvedlæggende årsagsforklaringer for den fysiske vold, hvorimod dette ikke altid er tilfældet i familier med en ikke-vestlig baggrund. Inge siger ligeledes følgende: *“Jeg tænker med de små, der er det sådan lidt en opdragelsesstil, altså at de får lige en (et slag), så de lige kommer til at sidde ordentligt ikke også.”* (Inge, s. 13). I dette citat er narrativet et helt andet. Situationen er sammenlignelig med episoden fra middagsbordet ved den etniske danske familie, men forskellen er, at i dette citat knyttes den fysiske afstraffelse op på ordet ‘opdragelsesstil’. Pointen er, at de grundlæggende narrativer, der er vedrørende kultur og etnicitet, i høj grad påvirker, hvordan informanterne forstår den fysiske vold begået mod børn i ikke-vestlige familier og etnisk danske familier. Grundlæggende udgør informanternes narrativer om årsagerne til den fysiske vold mod børn i henholdsvis en ikke-

vestlig og etnisk dansk familie komplekse og tankevækkende problemstillinger, som vækker flere relevante spørgsmål. Specifikt rejser det en undren om, hvornår vold mod børn kan betragtes som enten opdragelsesvold, vold i afmagt eller som konsekvens af ringe sociale kår. Hertil kan der argumenteres for, at den fysiske vold mod børn, uagtet familiernes etniske baggrund, både kan tilskrives opdragelsesvold eller vold i afmagt, afhængigt af den enkelte socialarbejders narrativer og tilgang. Som tidligere beskrevet i dette analyseafsnit peger meget på, at informanternes differentierede forståelser af den fysiske volds forekomst afhænger af familiernes etniske baggrund. Det er derfor yderst sandsynligt, at denne differentieret forståelse kan skyldes de bagvedliggende mekanismer, når man egenskabsforklarer adfærd hos minoritetsborgere eller grupper. Sagt med andre ord, de attributter som informanterne tilskriver ikke-vestlige familier, er i høj grad med til at definere deres opfattelse af årsagerne til den fysiske vold mod børn. Dette kommer særligt til udtryk gennem informanternes ensidige situationsforklarende og ikke-kulturaliseret forståelse af voldens årsager i etnisk danske familier.

4.3.2 Kulturforståelser og forståelser af fysisk vold.

Når mennesker med udgangspunkt i deres sociale kategoriseringer egenskabsforklarer adfærd på baggrund af andre individers etniske herkomst, så kan det ligeledes være et udtryk for deres egen kulturopfattelse i mødet med andre civilisationer. Den egenskabsforklarende tendens er i høj grad dominerende indenfor en evolutionistisk og relativistisk kulturopfattelse (Skytte, 2016, s. 19-24). Et grundelement i den evolutionistiske kulturopfattelse er, at nordamerikanske og vesteuropæiske lande befinder sig på et højere udviklingstrin end andre civilisationer. Majoriteten anser egne sociale værdier, normer og traditioner som værende de bedste, og antager derfor, at de har ret til at rådgive, hjælpe eller belære andre civilisationer, så deres levevis assimileres til majoritetens standarder (Skytte, 2016, s. 19-20). Derimod hviler grundantagelsen i den relativistiske kulturopfattelse på, at alle kulturer er unikke og besidder deres egne logikker for det gode liv. Kulturrelativismen forholder sig derfor ikke til, hvilke kulturer der er bedst, og anser det ikke som værende legitimt at påtvinge andre majoritetens normer og værdier. Indenfor denne kulturopfattelse sker der således også en

egenskabsforklaring, hvor individers adfærd kobles op på deres etniske og kulturelle baggrund (Skytte, 2016, s.20-23).

Hvis vi skal forstå de kulturopfattelser, der ligger til grund for informanternes forståelser af fysisk vold i ikke-vestlige familier, er det ikke tilstrækkeligt med et særskilt fokus på, hvordan informanterne alene forstår den fysiske vold. Derimod kræver det også et særligt fokus på, hvordan eller hvorvidt informanternes fortælling om egen sagsbehandling påvirkes på baggrund af deres forståelser den fysiske vold. Dette aspekt vil undersøges nærmere i delanalyse 2. Derimod kan vi konkludere, at informanterne i høj grad egenskabsforklare den fysiske vold mod børnene i de ikke-vestlige familier, hvorimod de situationsforklarer den generative mekanisme hos etnisk danske familier. Inge og Pias udtalelser bekræfter ligeledes den differentierede måde, som informanterne forstår den fysisk vold på afhængigt af familiernes etniske baggrund (Pia, s. 10-11).

“Jeg synes faktisk, at vi ser mere af det her, hvor volden er en del af opdragelse ved dem med en anden etnisk baggrund [...] Jeg synes, at ved de anden etniske, der virker det mere som en del af eksempelvis, hvis de ikke er dygtig nok til at læse og lave sine lektier. Så bliver det en form for fysisk afstraffelse som de får. Mange af dem jeg har snakket med, der ser jeg lidt et mønster, der har været der gennem deres liv, hvor det har været en naturlig del af deres liv (den fysiske vold). Særligt pigerne, når de bliver ældre, hvis de taler med drenge, ikke går med tørklæde eller på anden måde bryder normerne [...] Hos de danske derimod har jeg stødt meget på, at det så er i en situation hvor de ikke kan sove eller sådan noget, hvor forældrene bliver frustreret og slår i en afmagtsfølelse”.

Og (Inge s. 15)

“Jeg tror danskere måske godt ved, at vold jo ikke en opdragelsesmetode. Det er sådan noget afmagt man når ud i ikke. Og nogle gange reagerer mødrene jo også voldsomt på, at de ser deres børn blive slået, altså de danske mødre. Der er de udenlandske kvinder nok mere vant til, at det gør man (Fysisk vold)”.

Den fysiske vold mod børn i etnisk danske familier bliver kontinuerligt på tværs af specialets empiri udelukkende situationsforklaret. Informanterne lagde her særligt vægt på, at den fysiske vold i etnisk danske familier oftest skyldtes psykosociale udfordringer, hvor det særligt kom til udtryk igennem forældrenes afmagt og frustrationer. Med andre ord, så er det ikke informanternes forståelse, at den fysiske vold begået mod børn i etnisk danske familier kan relateres til hverken disses kultur, etnicitet eller religion.

Overordnet set er det generelt vores tolkning, at informanterne ikke anser den fysiske vold i danske familier som værende en normalitet, men snarere en social afvigelse (Ejrnæs, 2014, s. 255-256). Den situationsforklarende tendens som informanterne har, når de beskriver problematikken i etnisk danske familier, kan indikere, at der er en kontekstuel kulturopfattelse på spil. Centralt for den kontekstuelle kulturopfattelse er, at fokuset skifter fra et objektivt kulturfokus til et subjektivt etnicitetsfokus. Gennem et objektivt kulturfokus er fokus rettet mod at forstå andre kulturer og civilisationer gennem objektive kriterier, såsom etnicitet. Derimod har det subjektive etnicitetsfokus sit fokus rettet mod, at etniske grænser og forskelle defineres indefra af individer og grupper, og derfor ikke er objektive kriterier. I modsætning til den evolutionistiske og relativistiske kulturopfattelse, betragtes grænser og identitetsmarkører blandt etniske grupper som socialt konstruerede, og derfor ikke som noget 'oprindeligt' eller 'fundamentalt', som udelukkende kan tilskrives den pågældende etniske gruppe (Skytte, 2016, s. 23-24). Informanternes kontekstuelle opfattelse af den fysiske vold i etnisk danske familier bevirker netop, at informanterne har fokus på de konkrete omstændigheder, der relaterer sig til familiens sociale situation.

Ovenstående viser, at der er en tydelig forskel i måden, hvorpå informanterne forstår den fysiske vold i henholdsvis ikke-vestlige og etnisk danske familier. Den egenskabsforklarende beskrivelse af voldens årsager i ikke-vestlige familier kan være problematisk, da den potentielt kan medføre en række negative konsekvenser, såsom stereotypificering og stigmatisering (Skytte, 2016, s. 16).

4.3.3 Stigmatisering og stereotyper.

Ovenstående citater omkring ikke-vestlige familier fra Kim, Line, Pia og Inge eksemplificerer ligeledes en stereotypificering af ikke-vestlige familiers opdragelsesmetoder, hvor der skabes en forenklet og ensidig årsagsforklaring af den fysiske vold begået mod børn i ikke-vestlige familier. Det er vores opfattelse, at informanterne i deres faglige virke i en vis grad opererer med en stereotyp forestilling om årsagerne til den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier. Et eksempel på denne stereotype fremstilling ses i følgende citat af Inge (Inge, s. 14):

“Jeg synes det der med bevidst vold, når man sådan begynder at slå dem, fordi de har, lad os nu sige, at de stjæler nede i Netto, ikke også. Så vil de andre (etnisk danske) jo kunne sige til sådan en far (ikke-vestlig), at du skal stå ved det, sammen med din søn, også skal du tage ham med ned i Netto, og så skal han aflevere tingene og betale for dem. Men for ham er det ikke sådan, han tænker, jamen han må da lige have en (et slag), så han kan forstå det, ikke også.”

Måden hvorpå den ikke-vestlige far fremstilles i dette citat bærer i høj grad præg af en stereotyp fortælling, hvor Inge på forhånd har en forestilling om, at en ikke-vestlig far ville løse den givne situation med vold fremfor dialog. Da Inges udtalelse er et tænkt eksempel, må det udledes, at Inges forventning om, at den ikke-vestlige far vil løse situationen med vold, bunder i hendes forståelse af hans kultur, da der ikke fremgår anden information om faren. Denne stereotypificering af individerne i ikke-vestlige familier er forekommende på tværs af specialets empiriske materiale, og udfolder sig løbende gennem empirien. En norsk undersøgelse fra 2015 undersøgte, hvorvidt, eller hvordan, norske socialarbejdere benytter sig af kulturelle årsagsforklaringer i det sociale arbejde med udsatte minoritetsetniske familier (Rugkåsa et. al., s. 2-3). Undersøgelsens pegede her på, at der eksisterer en tendens til at kulturalisere de generative mekanismer til forskellige problemstillinger i minoritetsfamilier. Desuden påpegede forskerne bag undersøgelsen, at socialarbejdernes kulturaliserende forklaringsmodel medvirkede til at forstærke stereotyper om minoritetsfamilier, samt bidrage til skabelsen af et “os og dem” forhold mellem majoriteten og minoriteten. Ydermere postulerede forskerne, at denne kulturaliserende forklaringsmodel medvirkede til at forsimple problematikkerne i minoritetsfamilier, hvorfor det medvirkede til, at

socialarbejderne følte det mere overskueligt at arbejde med disse minoritetsfamiliers problematikker (Rugkåsa, et. Al., 2015). Der er således et sammenfald mellem informanternes kulturaliserende årsagsforklaringer, som medvirker til at forstærke stereotypier om ikke-vestlige familier, og den norske undersøgelses fund.

I det tidligere inddragede citat fra Line (Line, s. 10; Denne opgave, s. 34), som omhandler at socialarbejdere med en større kulturel viden og forståelse er mere bevidste om, at vold i ikke-vestlige familier er en del af opdragelsen. I denne udtalelse ser vi således den samme tendens til at årsagsforklare forekomsten af fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier ud fra en stereotyp forståelse. Det kan fremstå en anelse paradoksalt, at jo større en forståelse man angiveligt besidder af kulturen i ikke-vestlige familier, desto større tendens er der til at egenskabsforklare og baserer fortællingen om årsagen til den fysiske vold med afsæt i en stereotyp forståelse af individerne. Denne forståelse som Line har, er egentlig ikke særlig usædvanlig. Børnerådet udgav i 2017 en rapport, som i grove træk kunne konkludere, at 15 procent ikke-vestlige børn indenfor de seneste 12 måneder havde været udsat for grov vold, hvorimod det kun gjorde sig gældende for 9 procent af de etnisk danske børn (Børnerådet 2017, s. 10-14). I kølvandet på rapporten udtalte tidligere formand for Børnerådet og professor i socialpsykologi Per Schultz Jørgensen (Wang, 2017a), at differencen mellem voldens forekomst mellem henholdsvis ikke-vestlige og etnisk danske familier kan forklares ude fra de ikke-vestlige familiers kulturelle opdragelsespraksisser. Pointen med dette er, at når en så prominent ekspert indenfor feltet antyder, at volden skyldes kulturelle opdragelsespraksisser, så er det ikke usædvanligt, at Line således også har en forståelse af, at de erfarne socialarbejdere kobler vold mod børn sammen med ikke-vestliges kulturelle baggrund. Grundlæggende stiller vi os undrende overfor, hvorvidt en difference på 6% mellem de to grupper overhovedet kan tilskrives en uklar og undefinerbar kultur hos en så heterogen gruppe som "ikke-vestlige". Det kan efter vores optik virke for søgt og utvetydigt at tilskrive en relativt lille difference på 6% til en så heterogen gruppes såkaldte 'kulturelle opdragelesmetoder', særligt når der ikke findes evidens for at årsagen til volden skyldes de såkaldte 'kulturelle opdragelsesmetoder'.

Hvorvidt den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier skyldes opdragelsesstrategier, og vold mod børn i etnisk danske familier skyldes psykosociale faktorer, er ej hellere specialets fokusområde. Specialet har derimod den primære fokus rettet mod, hvilke fortællinger og forståelser der er hos socialarbejderen, når der foretages denne sondring mellem de

generative mekanismer for voldens forekomst i henholdsvis ikke-vestlige familier og etnisk danske familier.

Gennem analysen argumenterer vi for, at informanterne foretager kategoriseringer på baggrund af etnicitet, hvoraf forståelsen af fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier, overvejende beror på en stereotyp opfattelse af de ikke-vestlige familier. Hele denne proces kunne bærer præg af både en relativistisk eller evolutionistisk kulturopfattelse, da disse netop har et objektivi kulturfokus, hvor den kausale betingelse for at kategorisere "den anden" afhænger af etniciteten (Skytte, 2017, 19-20). Ydermere kan både den relativistiske- og evolutionistisk kulturopfattelse fører til stigmatisering. Stigmatisering er en relationel proces, der i en given kontekst kan medføre at personer tillægges et stigma, som oftest er en uønsket og negativ egenskab, som bliver centralt for den modtagende person og derved overskygger andre egenskaber (Goffman, 1963). Skytte argumenterer ligeledes for når denne stereotypificering er forekommende, så er der risiko for, at hele grupper bliver stigmatiseret, hvis disse stereotyper kobles til etablerede systemer. Dette kan potentielt medføre en ændring i interaktionsmønsteret mellem socialarbejderen og borgeren (Skytte, 2017, s. 17). I en stor del af de inddragede citater i denne analysedel peger udtalelserne på, at informanternes forståelse af fysisk vold i ikke-vestlige familier kan være af en stigmatiserende karakter. Et eksempel på denne stigmatisering ses blandt andet i Inges opstillede historie om sønnen, der stjæler i Netto. Her tillægges den ikke-vestlige far stigmatiserende og stereotype karaktertræk, hvor hans umiddelbare reaktion er at løse situationen med vold (Inge, s. 14; Denne opgave, s. 39).

Dermed bliver den fortælling en dominerende egenskab ved faren, som overskygger andre egenskaber ift., hvordan han ellers ville opdrage. Ligeledes understøtter Kim denne stereotype og stigmatiserende fremstilling med følgende udtalelse (Kim, s. 5):

"Vi er bekendt med at det er en metode som mange, og det er det særligt manden i hjemmet, der er den styrende part som udøver volden. Det er en metode de tyr til, hvis det er, at børnene ikke hører efter eller ikke gør som der ønskes".

Citatet understreger, at den fysiske vold bliver fremstillet som en dominerende egenskab ved faren i en ikke-vestlig familie, når det kommer til at opdrage børn og få dem til at rette ind.

Disse overvejende stigmatiserende narrativer kan potentielt have store konsekvenser for den videre sagsbehandling, hvilket vil blive undersøgt nærmere i delanalyse 2.

4.3.4 Ambivalens i forståelsen af den fysiske vold – Opdragelsesvold eller afmagt?

Ovenstående del af analysen viser, at informanterne i høj grad har en forståelse af, at den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier kan årsagsforklares med afsæt i disses kulturelle opdragelsesmetoder. I vores systematiske gennemgang af empirien blev denne dominerende forståelse til dels nuanceret, da der hos nogle af informanterne forekom divergerende udtalelser vedrørende deres forståelser af den fysiske vold begået mod børn i ikke-vestlige familier. Inge og Pia var igennem hele interviewet konsistente i deres egenskabsforklarende forståelser af den fysiske vold i ikke-vestlige familier, hvorimod Kim og Line udtrykte en mere ambivalent forståelse. Den ambivalente forståelse kom til udtryk ved, at både Kim og Line også kom med forståelser af den fysiske vold begået mod børn i ikke-vestlige familie, som vi tolker som situationsforklarende. Vi identificerer således ambivalensen, når vi i socialarbejdernes udtalelser ser spor af begge typer forklaringer på den fysiske vold, som vi både kunne koble til kernekategorierne *opdragelsesvold* og *vold* i afmagt. Det er kombinationen af udtalelser i disse to kernekategorier, der spiller en rolle i medskabelsen af ambivalensen (Kim, s.6).

“Vi er blevet opdraget til at se helhedsorienteret på det, og vi er jo godt klar over at det, at der ydes vold, at det jo ikke er problematikken i sig selv, fordi der ligger noget andet bag. Det er jo forståelsen for, hvordan man opdrager eller det forståelsen for, hvad for nogle udfordringer de har med sig. I forhold til de anden etniske så mange af dem, de har jo også traumer med fra flygtninge tur, og mange af dem har også fået konstateret PTSD. Så der er bare nogle ting der kommer til at til at udløse forskellige reaktioner hos dem, og det skal vi have forståelse for. Det er jo ikke fordi, at de unge mennesker (ikke-vestlige), der ønsker at straffe deres børn, men måske oplever de bare nogle ting i hjemmet, eller der kommer en lyd eller hvad ved jeg, der gør at lige pludselig, så står de i en presset situation også reagerer de sådan”.

I ovenstående citat udtrykker Kim en helt anden forståelse af årsagen til den fysiske vold i ikke-vestlige familier, end hvad analysen hidtil har vist. Kim bevæger sig væk fra at

egenskabsforklarer voldens forekomst til at begrunde den i en række situationsbestemte faktorer. Dette indikerer, at der er en tydelig ambivalens hos Kim i måden at forstå den fysiske vold på. Kim påpegede umiddelbart, at volden var forankret i kulturelle opdragelsespraksisser, men som interviewet udfoldede sig, viste der sig en langt mere nuanceret forståelse. Denne vekslende forståelse af den fysiske vold i ikke-vestlige familier, som kommer til udtryk flere steder i empirien, bryder med Skyttes begrebsapparat om kategorisering, stereotypificering og stigmatisering, som hidtil har bidraget med en ramme til analysen af informanternes forståelse. Derfor bliver det interessant og relevant at dykke ned i empirien, når den peger på, at det er andet og mere på spil. I den ovenstående udtalelse fortæller Kim, at han godt ved, at volden ikke er problematikken i sig selv, men derimod de bagvedlæggende faktorer. Hertil nævner Kim, at de bagvedlæggende årsager kan være traumer og PTSD, som kan være blevet pådraget i forbindelse med at skulle flygte fra sit eget hjemland. Hermed indtager Kim en kontekstuel kulturopfattelse, da han bevæger sig væk fra et objektive kulturfokus til et subjektivt etnicitetsfokus (Skytte, 2016, s. 23-24). Han kontekstualiserer hans forståelse af, at ikke-vestlige familier muligvis er flygtet fra voldsomme forhold, og kan komme til udtryk igennem fysisk vold mod børn.

Kim har haft to divergerende forståelser af den fysiske vold begået mod børn i ikke-vestlige familier, mens hans forståelser af volden i etnisk danske familier udelukkende baseres på en kontekstuel og situationsbestemt forståelse. Hans opfattelser af volden i ikke-vestlige familier veksler henholdsvis mellem en egenskabs- eller situationsbaseret forklaringsmodel. Grundlæggende tager disse to differentierede måder at forstå volden på, henholdsvis udgangspunkt i en essentialistiske (herunder evolutionistisk og relativistisk kulturopfattelse) og kontekstuel kulturopfattelse. Ambivalensen var den underkategori, der udsprang induktivt gennem vores systematiske gennemgang af empirien.

I undersøgelsen af ambivalensen blev vi bevidste om, at Zygmunt Bauman er en af de få sociologer, der har beskæftiget sig indgående med fænomenet ambivalens blandt mennesker i det moderne samfund (Bauman, 1991; Jacobsen, 2022, s. 8-9). Ambivalens er et fænomen, der indfanger følelsen af, at livet, mennesker eller objekter ikke kan forstås entydigt og endimensionelt. Bauman mente, at det moderne samfund rummer en besættelse af at skabe orden gennem binære kategoriseringsprincipper, såsom ven/fjende, rigtigt/forkert eller os/dem osv. (Bauman, 1991, s. 14-15; Jacobsen, 2022, s. 9).

"Taxonomy, classification, inventory, catalogue and statistics are paramount strategies of modern practice. Modern mastery is the power to divide, classify and allocate – in thought, in practice, in the practice of thought and in the thought of practice."

Hertil mente Bauman, at når vi ikke kan få mennesker eller objekter til at passe ind i modernitetens organiserings- og kategoriseringsprincipper, så er det et udtryk for en ambivalens, som det moderne samfund anser som problematisk for ordenstilstanden (Bauman, 1991; Jacobsen, 2022, s. 9-10). Paradoksalt nok skaber modernitetens bestræbelse på entydighed samtidig sit eget problem, idet kravet om entydighed producerer flertydige ikke-kategoriserbare fænomener, som er forstyrrende for selvsamme orden. I denne sammenhæng er det væsentligt at påpege, at Kim udelukkende havde en ambivalent forståelse af volden i ikke-vestlige familier og ikke i etnisk danske. Det interessante er derfor at forstå, hvorfor denne ambivalens netop manifesterer sig, når det drejer sig om forståelserne af vold i ikke-vestlige familier. Kategorien 'ikke-vestlige' rummer et element og en forståelse af, at folk med denne baggrund ikke er som 'os'. Zygmunt Bauman påpegede, at der eksisterer en ambivalens i mødet med det, som han kaldte 'den fremmede'. 'Den fremmede' blev af Bauman beskrevet med afsæt i den tyske jøde, men hvor det dog i dag er flygtninge og indvandrere, der har overtaget 'den fremmedes' rolle i det moderne samfund (Bauman, 1989; Bauman, 1991; Andersen, 2005, s.27). Bauman (1995, s.1; Jacobsen, 2022, s. 10) definerer gruppen af "de fremmede" således, "the people who do not fit the cognitive, moral or aesthetic map of the world". Det var hans påstand, at 'fremmede' udgør en gruppe, som hverken anses som 'ven eller fjende', men derimod rummer en ambivalent identitetskategori. Når Bauman taler om modernitetens kategoriseringsprincipper, så er det et princip, vi mener, kan overføres til informanternes forståelse af den fysiske vold, afhængigt af familiernes etnicitet. Informanternes differentierede udsagn mellem ikke-vestlige og etniske familier er et udtryk for, at deres forståelser hviler på et grundlæggende kategoriseringsprincip mellem ikke-vestlige eller 'den fremmede' og 'os' som etniske danskere. Som tidligere skildret, er der en grundlæggende og tydelig egenskabsforklarende tendens, når der tales om 'den fremmede' versus, når der tales om 'os'. Alligevel er der hos f.eks. Kim knyttet en vekselvirkende tendens mellem den egenskabs- og situationsbaseret forklaringsmodel. Det er således ikke utænkeligt, at Kims forståelse af den fysiske vold i ikke-vestlige familier i bund og grund bunder i en ambivalens, da han ikke nødvendigvis kategoriserer ikke-vestlige i henhold til modernitetens kategoriseringsprincipper. En

væsentlig tilføjelse i denne sammenhæng er, at Kim netop ikke har den her ambivalens, når han taler om volden i etnisk danske familier, hvor han udelukkende har fokus på disse ringe psykosociale forhold. Baumans påstand om, at 'den fremmede' bidrager til en ambivalens hos 'os', ser vi som relevant forklaring af Kims udsagn og ståsted i relation til hans forståelser af volden i ikke-vestlige familier. Informanten Line havde også en overvejende egenskabsbaseret forståelse af årsagerne til den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier, dog gav hun også udtryk for en situationsbaseret forklaringsmodel gennem interviewet. Det er vores tolkning, at Line også udtrykker ambivalente og usikkerhed i sin forståelse af volden i ikke-vestlige familier (Line, s.8).

“ Så kan man jo godt se, at der er mange af de familier(ikke-vestlige), hvor det også bare er dysfunktionelt, ligesom der er dysfunktionelle almindelige danske familier. Men der er bare en dimension, hvor der måske er noget bekymringer, der er noget uvidenhed i forhold til den der dimension, der hedder ja kultur eller der er også andet sprog og religion”.

Selvom Line på den ene side havde en overvejende egenskabsforklarende forståelse af, at volden i ikke-vestlige familier skyldtes kulturelle opdragelsesmetoder, så viser citatet her, at hun også situationsforklarer volden med, at det dybest set handler om nogle dysfunktionelle familier, som det også forklares ved etnisk danske familier. Med dysfunktionalitet påpeger Line følgende (Line, s. 8-9)

“Man (socialarbejderne) kommer til at tale om de andre ting (kultur), men hvor det egentlig bare er dysfunktionelt. Det kan være mor og far har psykiske lidelser, der er da mange også hvor jeg har oplevet at far drikker, altså selvom det måske lige skal forældre far drikker eller de ryger hash eller hvad det kan være altså rigtig dysfunktionelt”.

Grundlæggende er det de samme mekanismer, der ligeledes er i spil hos Line, som ved Kim. Generelt igennem interviewene med Kim og Line kommer der løbende udtalelser, der bryder med den overvejende egenskabsforklarende og kategoriserende forståelse af årsagen til den fysiske vold i ikke-vestlige familier. I det følgende citat fra Kim ser vi ligeledes denne ambivalente tendens til lejlighedsvist at situationsforklare (Kim, s. 10).

“Mange af de sager, hvor der har været vold i de ikke-vestlige hjem, jamen så har vi også haft andre bekymringer. Det har ikke været den eneste bekymring med deres opdragelsesmetode, men mere deres forældrekompetencer. Altså at de rent praksis ikke kan opfylde de behov, som børnene i Danmark skal have”.

Der er flere interessante aspekter i denne udtalelse. Først og fremmest ses det, at når der er sager vedrørende vold i ikke-vestlige familier, så er opdragelsesmetoden en bekymring, men denne bekymring står ikke alene. Den generelle forældrekompetence er også en bekymring hos Kim, da bekymringen går på, hvorvidt forældrene ikke kan opfylde de behov, som børn i Danmark skal have. Denne sidste del af citatet viser, at trods forståelserne af den bagvedlæggende årsag til den fysiske vold i ikke-vestlige familier kan være den samme som i en etnisk dansk familie, så sker der alligevel en adskillelse og opdeling af disse to etniske grupper. Ligeledes ses det i citatet fra Line, at hun sætter sin forståelse af årsagerne til vold i ikke-vestlige familier i relation med, hvad hun kalder: “almindelige danske familier” (Line. S. 8). Dette peger på en adskillelse af de to etniske grupper, da hun anerkender, at volden i ikke-vestlige familier kan skyldes dysfunktionelle familieforhold, men samtidig påpeger, at det er ligesom de almindelige danske familier. Disse aspekter af Line og Kims udtalelser taler ind i Baumans begreb om ‘den fremmede’. De ikke-vestlige familier udgør en kategori som udefrakommende, som skal forsøge at indpasses i en dansk kontekst. Dette kan medføre, at deres forståelse af årsagen til vold i ikke-vestlige familier sammenholdes med, hvordan den forstås i etnisk danske familier, hvilket netop kan bidrage med denne ambivalente forståelse af den fysiske volds generative mekanismer. Alt dette antyder, at der igen er flere kulturopfattelser på spil, som konflikter med hinanden. Denne kontekstuelle kulturopfattelse som både Line og Kim anlægger, når de situationsforklarer årsagen til volden, står i modsætning til deres mere essentialistiske kulturopfattelse og objektive kulturfokus, hvor de begrunder volden med kulturelle opdragelsespraksisser. Dette peger på, at ‘den fremmede’, i dette tilfælde ikke-vestlige familier, tillægges en ambivalent identitetskategori, hvilket kan bidrage med en forklaring til, hvorfor vi ser denne vekslende forståelser hos informanterne af årsagerne til den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier.

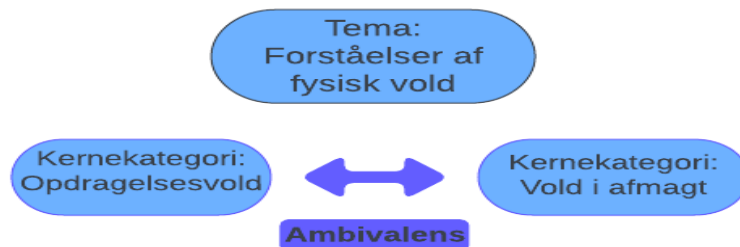
Når vi taler om, hvordan socialarbejdere forstår den fysiske vold mod børn afhængigt af familiens etniske baggrund, er det efterhånden klart, at nogle af informanterne ikke konsekvent og konstant operer ud fra de binære kategoriseringsprincipper mellem den

egenskabsbestemte- og situationsbestemte forklaringsmodel. De inddragede citater fra Line og Kim er med til at bekræfte Baumans tanker om, at 'den fremmede' grundlæggende skaber en ambivalens hos majoriteten og dennes institutioner. Det er Baumans påstand, at 'den fremmede', som i specialets tilfælde er de ikke-vestlige familier, er nogle, der lever side om side med majoriteten i samfundet, hvilket netop besværliggøre en entydig kategorisering af dem (Andersen, 2005, s. 26). I 2021 boede der 523.000 ikke-vestlige borgere i Danmark, hvilket omtrent udgør lidt under 10 procent af den samlede befolkning (Udlændinge- og integrationsministeret, 2022, s.5). Det er vores antagelse, at denne relativt store andel af ikke-vestlige borgere i landet er med til at besværliggøre en distanceret og overfladisk forståelse af, hvem borgere med en ikke-vestlig baggrund er. Dette fordi vi enten bor side om side, arbejder samme sted, studerer sammen eller har interageret med hinanden på anden vis. Måske er det i mødet med hinanden, at man bliver opmærksomme på, at vi måske ikke er så forskellige, som modernitetens kategoriseringsprincipper ellers ligger op til, at vi er. Kategoriseringsprincipperne fordrer netop, at vi mennesker indordner vores omverden i binære oppositioner, eksempelvis som 'os' og 'dem'. Hvorom alting er, så vidner Kim og Lines udtalelser om, at socialarbejdernes forståelser af den fysiske vold afhængigt af familiernes etnicitet indeholder en ambivalens, som potentielt kan forstås gennem Baumans anskuelser om 'den fremmede' i det moderne samfund. Bauman fortæller også, at de binære kategoriseringsprincipper, som medvirker til en segregeret opdeling mellem 'os og dem', har en iboende paradoksal virkning. Det paradoksale er, at modernitetens ordenstrang modvirker sig selv ved at skabe endnu mere ambivalens i mødet med 'den fremmede' og således en trang til at forstå verden binært (Andersen, 2005, s. 26-27).

4.3.5 Delkonklusion 1

På baggrund af delanalyse 1 kan det konkluderes, at informanterne overvejende havde en forståelse af, at den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier i høj grad skyldtes disses opdragelsesmetoder. Analysen viste, at informanterne havde en tendens til at egenskabsforklare ikke-vestlige familiers adfærd med afsæt i disses etniske og kulturelle baggrund, hvorimod de udelukkende situationsforklarede volden i etnisk danske familier med afsæt i disse familier ringe psykosociale forhold. Helt konkret gav nogle af informanterne udtryk for både en egenskabs- og situationsbestemt forståelse af den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier, hvor vi indfangede den egenskabsforklarende tendens i

kernekategori "opdragelsesvold" og den situationsforklarende i kernekategori "vold i afmagt".

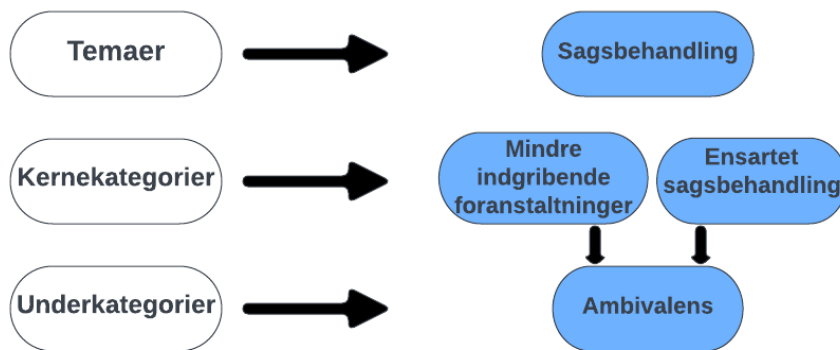
Analysen pegede desuden på, at denne egenskabsforklarende tendens kunne medvirke til, at informanterne skabte stereotypificerede og stigmatiserende forestillinger om ikke-vestlige familier.

Dog viste analysen også, at nogle af informanterne havde en ambivalent forståelse af den fysiske vold begået mod børn i ikke-vestlige familier. Analysen pegede på, at Kim og Line ikke var konsistente i deres ellers overvejende egenskabsforklarende måde at forstå volden i ikke-vestlige familier på. Det kunne konkluderes, at Kim og Lines forståelser af vold var forbundet med en vis usikkerhed sammenholdt med deres ellers konsistente forståelse af volden i etnisk danske familier.

4.4 Delanalyse 2 – Sagsbehandling og foranstaltning

Denne ambivalens i forståelsen af den fysiske vold i ikke-vestlige familier blev i ovenstående analyse især tydelig hos Line og Kim. Hos Inge og Pia var denne ambivalens ikke i samme grad tydelig i deres fortællinger om deres forståelse. Når vi dykker ned i empirien, ser vi modsætningsfyldte udtalelser hos specialets informanter vedrørende deres fortællinger om egen sagsbehandling i sager om fysisk vold begået mod børn i ikke-vestlige familier. Delanalyse 2 har derfor særligt fokus på at afdække den anden del i specialets problemformulering, "*hvordan påvirker denne forståelse deres fortælling om egen sagsbehandling i praksis?*". Delanalyse 2 har til formål at foretage en analyse af, hvordan

informanternes forståelser af den fysiske vold, som er afdækket i delanalyse 1, kan påvirke informanternes fortælling om deres egen sagsbehandling i praksis. Denne delanalyse vil foretages med afsæt i de udledte kernekategorier, *ensartet sagsbehandling* og *mindre indgribende foranstaltninger*. Delanalyse 2 har også til formål at undersøge informanternes ambivalente forståelser med udgangspunkt i den udledte underkategori, *ambivalens*.

4.4.1 Mindre indgribende foranstaltninger overfor ikke-vestlige.

Overordnet set viste empirien ikke en entydig tilgang i sagsbehandlingen, når det drejede sig om fysisk vold begået mod børn i ikke-vestlige familier. Derimod pegede informanternes udsagn på, at sagsbehandlingen i etnisk danske familier i højere grad var mere konsekvent. Trods denne tvetydighed i sagsbehandlingen med ikke-vestlige familier, udsprang der af empirien dog en tendens hos især tre af informanterne, hvor de havde en fortælling om, at de i sagsbehandlingen tyede til mindre indgribende foranstaltninger set i relation til iværksættelse af foranstaltninger i etnisk danske familier. Dette understreges af følgende citater fra Inge og Kim (Inge, s. 23):

“Ja, Det er jo nogle udfordringer, tænker jeg i forhold til, at jeg allerede, når vi begynder at afdække familien. Der vil man jo nogle gange bruge de der mindre indgribende foranstaltninger, ikke også.”

Og Kim udtaler følgende (Kim, s. 11):

“Ja min erfaring er også, at vi prøver i lang tid med en anden støtte indsats end at anbringe ved ikke-vestlige familier, fordi vi gerne vil integrere dem. Vi vil rigtig gerne have, at de forstår, hvordan vi skal være i Danmark. Derfor bruger vi måske nogle gange længere tid på en støtte indsats i hjemmet end at ty til den ekstreme foranstaltning i form af at anbringe barnet”

Følgende udtalelser tydeliggør, at Kim og Inge grundlæggende går ind for, at der skal reageres med støtteindsatser, når der begås vold mod børn i ikke-vestlige familier. Samtidigt er det tydeligt, at informanternes fortællinger om egen sagsbehandling viser en tilbøjelighed til at iværksætte mindre indgribende foranstaltninger, eller at lade en støtteindsats køre i længere tid, sammenlignet med hvis tilfældet var i en socialsag med en etnisk dansk familie. Marianne Skytte taler om, at der findes to uhensigtsmæssige reaktionsmønstre hos socialarbejdere i mødet med minoritetsetniske familier (LOKK, 2012, s. 7-8). Der er tale om en henholdsvis “hands-on” og “hands-off” reaktion. En “hands-on” reaktion sker, når socialarbejderen griber hurtigere og mere konsekvent ind i sager med ikke-vestlige familier, hvorimod en “hands-off” reaktion handler om, at socialarbejderen er mere tøvende og tilbageholdende i sin indgriben overfor ikke-vestlige familier (LOKK, 2012, s. 7-8). Det er vores opfattelse, at informanterne giver udtryk for, at der i overvejende grad eksisterer en “hands-off” reaktion hos socialarbejderne, hvor deres sagsbehandling resulterer i mindre indgribende foranstaltninger sammenlignet med, hvis det omhandlede fysisk vold mod børn i en etnisk dansk familie. Grundlæggende danner den evolutionistiske kulturopfattelse rammen for informanternes vilje og intention om at yde støtte til de voldsramte børn fra en ikke-vestlig familie (Skytte, 2016, s. 19-20). En evolutionistisk kulturopfattelse omfatter netop, at majoriteten anser ens egen kultur, levevis og opdragelsesmetoder som de rigtige, og samtidig pådutter minoriteten egne normer og værdier. Hertil er det væsentligt at påpege, at Kim og Inge havde en egenskabsforklarende forståelse af den fysiske vold i ikke-vestlige familier, som tidligere belyst i delanalyse 1. Deres indsats i de ikke-vestlige familier kan på den baggrund også ses som et udtryk for et ønske om en assimilering af de ikke-vestlige familier i en dansk opdragelseskultur, som informanterne ikke oplever som værende voldelig. Hvis vi antager, at informanterne har ret i, at den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier relaterer sig til disses kulturelle opdragelsespraksis, og vi samtidig antager, at informanterne udelukkende har et afgrænset ønske om at integrere ikke-vestlige familier i en såkaldt “ikke-

voldelig” dansk opdragelseskultur, så er det som udgangspunkt ikke problematisk at have sådan et ønske. Vi ved netop, at den fysiske vold kan have negative langsigtede konsekvenser, også selvom den begås i opdragelsesøjemed, hvorfor det derfor kun er hensigtsmæssigt at gribe ind overfor dette (Christoffersen et al, 2011; Felitti et al, 1998; Norman et al, 2012; Strauss & Donnelly, 1994; Simons, 2014, s. 325-328; VIVE, 2021). Som tidligere nævnt peger empirien på, at der kan eksistere en tendens, hvor socialarbejderne iværksætter mindre indgribende foranstaltninger hos ikke-vestlige kontra etnisk danske familier. Selvom der fra informanterne er et ønske om at aflære de ikke-vestlige familiers såkaldte ‘opdragelsesvold’ mod børnene, så er det alligevel interessant, at der eksisterer en tendens, hvor man ikke tilgår sagsbehandlingen i praksis ensartet mellem ikke-vestlige og etnisk danske børn, som enten udsættes eller har været udsat for vold i hjemmet. Informanten Pia, som til dagligt arbejder i et af landets børnehuse, har blandt andet som jobfunktion at traume udrede børn, der har været udsat for vold i hjemmet. Hun pointerer hertil at, hendes oplevelse er, at børnene udviser de samme traumesymptomer, uagtet om volden var begået i affekt eller i opdragelsesøjemed (Pia, s.16)

“Jeg synes egentlig, at deres symptomer og sådan noget, de er jo ens. De udviser jo samme symptomer på traumatisering, og symptomer på PTSD og kompleks PTSD. Det er de samme symptomer de udviser”.

Pia har selv erfaring i at arbejde i en børn og unge forvaltning, og har i dag en konsultativ funktion, hvor hun rådgiver børn- og ungeforvaltninger i forskellige kommuner om, hvordan de eksempelvis skal håndtere sagsbehandlingen i sager med voldsramte børn. Pia har derfor også et indblik i, hvordan sagsbehandlingen udfolder sig i sager om fysisk vold begået mod børn i både etnisk danske og ikke-vestlige familier. Hun udtaler følgende i nedenstående uddrag (Pia, s.14-15):

*“Iman: Er det din erfaring, at vold der begås i opdragelsesøjemed tages mindre alvorligt kontra den vold der udøves i affekt? Ikke at man ikke tager det alvorligt, men mere hvis man sammenligner det (med etnisk danske)?
Pia: Jeg er lidt nervøs for at det tages mindre alvorligt, og jeg kan godt nogle gange have en fornemmelse af, at det bliver negligeret. Og nu er det her ikke mine ord, men hvor der kan siges “Det her en socialsag og ikke en politisag, altså det er bare opdragelsesvold”. Men det er altså stadig vold... Det er stadig*

et barn der er ligeså meget i klemme som et dansk barn der får røvfuld for ikke at falde i søvn, eller noget andet. Det er jo ligeså slemt. Iman: Vil det så sige, at der er større sandsynlighed for at et dansk barn får iværksat den rette indsats for barnets bedste kontra hvis det er et ikke-vestligt barn?

Pia: Jeg kan være bekymret for i hvert fald, jeg kan være bekymret for, at de ikke er gearet godt nok til det”

Det er vigtigt at fremhæve, at Pias udtalelser i forbindelse med sagsbehandlingen udelukkende relaterer sig til hendes erfaringer med kommunernes håndtering af sagsbehandlingen gennem hendes konsultative funktion i børnehuset med kommunerne. Derfor er Pias udtalelser ikke et reelt udtryk for, hvordan sagsbehandlingen udarter sig, men derimod et udtryk for hendes tolkning af kommunernes måder at håndtere sådanne sager på. Ovenstående uddrag illustrerer, at Pia har en bekymring for, at volden tages mindre alvorligt i ikke-vestlige familier, hvilket således også understøtter Kim og Inges udsagn. Hvis volden tages mindre alvorligt, kan der også argumenteres for, at socialarbejderne kan besidde en sekundær relativistisk kulturforståelse, som netop udmønter en mindre indgribende foranstaltning hos de ikke-vestlige familier. Den relativistiske kulturopfattelse indfatter en tilgang, hvor man søger at acceptere og forstå andre kulturer ud fra disses egne normer, værdier og logikker (Skytte, 2016, s. 20-23). Den relativistiske kulturopfattelse påstår derfor ikke, at majoritetens kultur og normer er de bedste, samt at andre kulturer derfor skal pådømmes majoritetens egne normer og logikker. Specialets empiri peger ikke på, at socialarbejderne ikke interverner i sager om fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier, og ej hellere at de har en accept af volden mod børnene. En relativistisk kulturforståelse indebærer ligeledes, at forholdet mellem majoriteten og minoriteten anses som uforanderlig, hvorfor man ikke kan eller skal ændre på hinandens kulturelle normer og logikker (Skytte, 2016, s. 20-23). Når informanterne giver udtryk for, at de selv eller kommunerne prøver at interverner med vejledning og støtteindsatser for at afhjælpe volden i sager med ikke-vestlige familier, så bunder det snarere i en evolutionistisk kulturforståelse, som netop indbefatter en assimilering af minoriteters kultur hen mod majoritetens kulturelle normer og logikker. Følgende udtalelse af Inge bekræfter denne tendens (Inge, s.9)

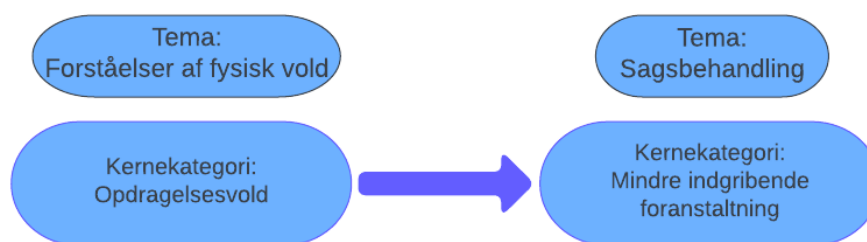

“Altså jeg tænker, at nogle gange skal processen være meget længere, så vi får meget mere dialog om, hvad det egentlig er, at vi værdsætter som gode opdragelsesmetoder her i Danmark”.

Ovenstående citat fremhæver Inges forståelse af, at det er mere hensigtsmæssigt at have en meget længere proces med de ikke-vestlige familier, og derigennem lære disse familier, hvad der opfattes som gode opdragelsesmetoder. I denne sammenhæng er det særligt interessant, at Inge, Pia og Kim oplever, at processen er længerevarende i sager med ikke-vestlige familier.

4.4.2 Forbindelsen mellem forståelsen af volden som opdragelsesvold og mindre indgribende foranstaltninger.

Gennem en systematisk gennemgang af empirien kunne vi udlede, at der findes en interessant sammenhæng mellem kernekategorierne *“mindre indgribende foranstaltninger”* under temaet *“Sagsbehandling”* og *“opdragelsesvold”* fra temaet *“forståelser af fysisk vold”*. Sammenhængen mellem kernekategorierne består i, at vi har identificeret et sammenfald vedrørende det, at når informanterne forstår volden i ikke-vestlige familier som opdragelsesvold, så har de ligeledes også en opfattelse af, at sagsbehandlingen i overvejende grad resulterer i mindre indgribende foranstaltninger.

I Delanalyse 1 kunne vi se, at særligt Pia og Inge udelukkende havde en egenskabsbaseret forståelse af den fysiske vold begået mod børn i ikke-vestlige familier (Skytte, 2016, s. 19-20). Det ville umiddelbart være oplagt at forestille sig, at en evolutionistisk forståelse i mødet med ikke-vestlige familier kunne føre til, at informanterne ville give udtalelser, der talte for mere indgribende foranstaltninger. Dog kan det gennem empirien udledes, at det vi hos informanterne tolker som en evolutionistisk forståelse, i høj grad talte ind i, at der anvendes

mindre indgribende foranstaltninger overfor ikke-vestlige familier. Hvis vi tager udgangspunkt i Inge, så viste delanalyse 1, at hun er den af informanterne, der gennem hele interviewet har den mest konstante egenskabsforklarende forståelse af vold begået mod børn i ikke-vestlige familier. Hertil ser vi i ovenstående analysedel 2, at Inge overvejende oplever og synes, at der skal anvendes mindre indgribende foranstaltninger i ikke-vestlige familier, da hendes udtalelser udtrykker, at der skal bruges længere tid på at lære ikke-vestlige familier, hvad der anses som gode opdragelsesmetoder i Danmark. Både Inges forståelse af den fysiske vold, men også hendes fortælling af egen tilgang i sagsbehandling i disse sager bærer som tidligere nævnt i høj grad præg af en evolutionistisk kulturopfattelse. Et element i sagsbehandlingen bliver her at forsøge at aflære ikke-vestlige familier at slå som led i opdragelsesmetoden, hvilket dermed kan medføre mindre indgribende foranstaltninger og at der ikke tænkes på anbringelse i første instans. Inge udtaler følgende (Inge, s. 17):

“Jeg tror, vi opfatter det hele som vold, men jeg ved ikke, om I har været inde og kigge på noget statistik, men jeg har en fornemmelse af, at vi lader det gå længere med de andre familier med anden etnisk herkomst. Jeg tror, hvis man så på indbyggertallet her i forhold til anbringelse procenten, så vil jeg gætte på den var mindre. Fordi vi jo nogle gange fra andre danske familier godt kan tage 3 søskende på en gang. Det kan jeg ikke mindes ret tit, at vi gør i de andre familier (ikke-vestlige). Jeg ville så gerne have, at man lærte lidt mere af de der ting som var gået dårligt, så vi kunne opkvalificere det. Fordi det er jo ikke så godt, at de (ikke-vestlige børn) går derude og bliver udsat for vold, når vi har noget lovgivning her, der siger, at det skal de ikke, for det er ikke sundt for børnene, så er det et dilemma, ikke også?”

I denne udtalelse fra Inge er der flere ting på spil. Først understreger hun den tidligere fremanalyserede tendens til at iværksætte mindre indgribende foranstaltninger, ved at påpege, at hun har en fornemmelse af, at de lader det stå til længere tid i etniske minoritetsfamilier. Ydermere fremstiller hun et konkret eksempel, hvor hun siger, at de i etnisk danske familier kan tage op til 3 børn ad gangen, men hun kan ikke mindes, at de har gjort det i en ikke-vestlig familie. Dette er en tydelig indikation på, at der er en forskel i Inges fortællinger om måden hvorpå sagsbehandlingen tilgås i henholdsvis ikke-vestlige og etnisk danske familier. Dette tyder på, at den forståelse der ligger til grund for årsagen til den fysiske

vold begået mod børn, kan have en direkte betydning for sagsbehandlingens udfald. I og med at Inge overvejende har en evolutionistisk kulturopfattelse i hendes forståelse af den fysiske vold i ikke-vestlige familier, kan der peges på, at denne evolutionistiske forståelse også integreres i hendes fortælling om egen måde at sagsbehandle på. Det er et interessant fænomen, der udspringer af empirien, at en evolutionistisk kulturopfattelse potentielt kan medføre en mindre indgribende foranstaltning i en socialsag om vold mod børn i ikke-vestlige familier. En del af forklaringen på dette fænomen skal findes i måden hvorpå, at denne evolutionistiske kulturopfattelse kommer til udtryk ved socialarbejderen og i sagsbehandlingen. Følgende citat fra Inge er et udtryk for en evolutionistisk kulturopfattelse (Inge, s. 31):

“Jeg vil jo gerne kunne sige, at de ved garanteret godt, man ikke må slå, men når jeg har set nogle af de forløb, der har været, så tror jeg godt, at jeg kan sige, det er der aldrig nogen der har sagt til dem”

Det skal gøres klart, at denne udtalelse omhandler fysisk vold i ikke-vestlige familier, og når hun siger “de” og “dem”, refereres der til ikke-vestlige familier. Citatet kan være med til at give en indsigt ind i, hvorfor denne forståelse kan føre til en mindre indgribende foranstaltning. Citatet tydeliggør nemlig, at hun grundlæggende har en forståelse af, at voldens forekomst i ikke-vestlige familier skyldes, at de ikke er blevet fortalt, at de ikke må slå. Derved kan den læringsproces blive et led i sagsbehandlingen, inden man tyer til mere indgribende foranstaltninger. I denne sammenhæng peger empirien på, at der kan laves en kobling mellem en evolutionistisk kulturopfattelse og en mindre indgribende foranstaltning. Den følgende udtalelse understøtter ligeledes denne pointe (Inge, s. 34):

“Jeg vil jo hellere i stedet for at snuppe alle de børn, når de er 4-5 år og har fået nogen på ørerne derhjemme som et led i opdragelsen, så ville jeg jo hellere have at vi kunne vende den måde at løse tingene på, fordi de børn, de bliver jo også forældre en dag, og de bliver forældre og bedsteforældre en dag, og de skal bare holde op med det der show der.”

Citatet viser konkret, hvordan en evolutionistisk kulturopfattelse kan spille en afgørende rolle i valget af en mindre indgribende indsats. Inges forståelse af volden kommer tydeligt til udtryk, da hun direkte siger, at den udføres som et led i opdragelsen, heraf den

evolutionistiske kulturopfattelse. Ydermere viser citatet, at Inge som udgangspunkt ikke vil anbringe børnene på baggrund af vold, der er begået som et led i opdragelsen. Det handler om for hende at finde en anden løsning, som kan stoppe vold i opdragelses øjemed og samtidig sikre, at det ikke gives videre til de næste generationer. Inges tidligere udtalelser peger på, at en af løsningerne på dette kunne være at kommunikere ud og aflære forældrene i ikke-vestlige familier, at fysisk vold mod børn som et led i opdragelsen ikke er acceptabelt i Danmark.

4.4.3 Mere indgribende foranstaltninger overfor ikke-vestlige piger.

Line var den eneste af informanterne, som havde en oplevelse af, at den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier blev taget mere alvorligt sammenlignet med etnisk danske. Dog var hendes oplevelse baseret på en særskilt målgruppe, og ikke alle ikke-vestlige voldsudsatte børn og unge. Line udtalte følgende (Line, s.5)

“Jeg har oplevet i min karriere, at man har handlet rigtig drastisk og voldsomt på sager med etniske minoriteter. Lad os sige, at der er en ung pige, der kommer og fortæller, at far har slået hende med en kaffekande, og hun vil ikke hjem. Godt, så går man ikke nødvendigvis ind og tænker vi skal lige prøve at give en løftet pegefinger til forældrene. Vi skal lige prøve at arbejde med lidt familiebehandling. Altså så går man ind med det samme og siger okay, der kan være stor sandsynlighed for, at der også er social kontrol, eller at hun bliver udsat for repressalier, når hun kommer hjem. Og kommunen har været inde over og man tænker, der er skyld og skam, og det forbudt at bede om hjælp eller inddrage andre uden for familien. Der kan være nogle bekymringer i forhold til det. I forhold til piger, der kom og sagde, at de var udsat for noget, og så blev de altså anbragt med tvang på stedet, og det blev også med skjult ophold. Det var med beskyttet adresse og afskåret kontakt fra familien, netværk og sådan nogle ting, hvor det måske udsprang fra en lille ting, som man egentlig ikke havde forsøgt at løse eller arbejde med i familien, fordi man havde en forståelse af at det kunne man ikke, at det var for farligt, at de kom hjem igen ”

Lines oplevelse var, at der blev iværksat mere indgribende foranstaltninger i form af anbringelser af piger med ikke-vestlig baggrund, der havde været udsat for fysisk vold og social kontrol. Marianne Skytte italesætter denne type af reaktion i sager med minoritetsetniske borgere for en "hands-on" reaktionstype. Denne reaktionsform handler om, at socialarbejdere benytter sig af mere omfattende og indgribende foranstaltninger på baggrund af fordomme af en stigmatiserende karakter (LOKK, 2012, s. 7). Lines udtalelser står således i modsætning til de andre informanternes oplevelser, hvilket er et udtryk for, at dette felt er komplekst, hvorfor det ikke er muligt at kunne konkludere entydigt på, at sagsbehandlingen udelukkende består af mindre indgribende foranstaltninger. På nuværende tidspunkt kan vi konstatere, at empirien peger på, at tilgangen til sagsbehandlingen er divergerende mellem informanterne. Tre af vores informanter har en oplevelse af, at man forsøger med mindre indgribende foranstaltninger i ikke-vestlige familier, hvorimod en af informanter står helt i kontrast og mener, at der bliver anvendt mere indgribende og drastiske foranstaltninger i forbindelse med sager om vold mod børn i ikke-vestlige familier. Denne forskelligartede tilgang til ikke-vestlige familier, som vores empiri tyder på eksisterer, kan yderligere empirisk underbygges af en større vignetundersøgelse, som Morten Ejrnæs foretog i 2006. Formålet med undersøgelsen var at afdække socialarbejders holdning til det sociale arbejde med børn med forskellige udfordringer. (Ejrnæs, 2006, s. 23). Relevant i relation til dette speciales problemfelt var den del af undersøgelsen, som afdækkede, hvorvidt om der var forskel i tilgangen og holdningen til det sociale arbejde i etnisk danske familier kontra minoritetsfamilier. Her viste Ejrnæs undersøgelse, at socialarbejderne langt hyppigere årsagsforklarer problematikkerne i minoritetsfamilier med kulturforskelle og forskellig livsform end i en etnisk dansk familie. Samt konkluderede undersøgelsen, at der var signifikante faggrøppeforskelle, når casen omhandlede en minoritetsfamilie (Ejrnæs, 2006, s. 109-110).

Som tidligere belyst i delanalyse 1, havde informanten Kim og Line en ambivalens i deres forståelser af den fysiske volds årsager i ikke-vestlige familier. I relation til, hvordan socialarbejdernes forståelser påvirker deres fortællinger om egen sagsbehandling i praksis, så har vi gennem en systematisk gennemgang af empirien ligeledes kunne udlede, at nogle af informanterne også artikulere ambivalente narrativer om deres egen måde at sagsbehandle i sager om fysisk vold i ikke-vestlige familier på.

4.4.5 Ambivalens i sagsbehandlingen - “Vi håndterer det ens” kontra “Mindre indgribende foranstaltninger”

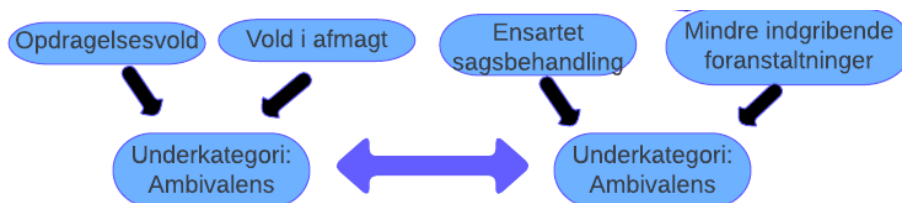
I det følgende vil vi dykke ned i empirien for at blive klogere på, hvordan ambivalensen specifikt kommer til udtryk i informanternes fortællinger om egen sagsbehandlingen. Når vi inddrager Kim, Pia og Inges udtalelser omkring, at der kan være en tendens til at iværksætte mindre indgribende foranstaltninger i sager om fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier, så er det vigtigt at styrkeforholdet “mindre indgribende” skal forstås i relation til foranstaltningens karakter i lignende sager med etnisk danske familier. Med andre ord, så er det disse informanternes erfaring, at der iværksættes mere konsekvente foranstaltninger i sager med etnisk danske børn.

Som tidligere fremanalyseret i delanalyse 1, så havde samtlige informanter en kontekstuel kulturforståelse af voldens årsager i etnisk danske familier. Informanterne havde fokus på de etnisk danske familiers psykiske og sociale forhold og ikke deres etnicitet. Hvorimod deres fokus var rettet mod ikke-vestliges kulturelle opdragelsesmetoder, og ikke nær så meget deres psykiske og sociale udfordringer. I delanalyse 2 så vi en overvejende sammenhæng mellem kernekategorien “opdragelsesvold” og “mindre indgribende foranstaltninger”. Det kom til udtryk ved at de af informanterne, der havde en overvejende egenskabsforklarende forståelse af, at volden i ikke-vestlige familier var relateret til deres kulturelle opdragelsespraksisser, også havde en overvægt af udtalelser, der indikerede, at sagsbehandlingen og den givne foranstaltning havde en mindre indgribende karakter. Ved de etnisk danske familier havde informanterne en udelukkende kontekstuel kulturforståelse, som netop er kendetegnet ved at have en mere holistisk tilgang og fokus. Det interessante er om den kontekstuelle kulturforståelse (Skytte, 2016, s.23-24), som var den mest gennemgående i udtalelserne under kernekategorien “vold i afmagt”, således også har en kobling til kernekategorien “ensartet sagsbehandling” (figur).

Kategorien “ensartet sagsbehandling” blev udledt af udtalelser, hvor informanterne mente, at der skete en ensartet sagsbehandling, uagtet familiernes etniske baggrund. Vi foretog således en systematisk og grundig gennemgang af det empiriske materiale, netop for at se om der er en sammenhæng mellem ovennævnte kernekategorier. Qua informanternes

udsagn om deres forståelser af volden i etnisk danske familier og deres implicite fremhævelse af, at foranstaltningerne har en mere konsekvent karakter hos etnisk danske familier, så vi en grundlæggende sammenhæng mellem disse kernekategorier. Det interessante er dog, om denne mekanisme også går igen ved de ikke-vestlige familier. Hvis den enkelte informant udtaler, at sagsbehandlingen er ensartet, så er det særligt interessant at undersøge, hvilke kulturforståelser vedkommende havde om forståelsen af vold i ikke-vestlige familier. Som tidligere fremanalyseret i delanalyse 1, så havde nogle af informanterne en grundlæggende ambivalens omkring deres forståelser af årsagerne til den fysiske vold mellem etnisk danske og ikke-vestlige familier. Denne ambivalens og usikkerhed er ligeledes identificeret hos nogle af informanterne, når det omhandlede deres fortællinger med, hvordan sagsbehandlingen udmøntede sig i sager med fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier.

Det fremstår umiddelbart som om, at der ikke er et entydigt svar på, hvad der er den rigtige tilgang i disse sager, og at der er mange faktorer, der kan påvirke de beslutninger, som bliver truffet i sager med ikke-vestlige familier. Dette kan også være en del af forklaringen på den ambivalens, som opstår i forbindelse med det sociale arbejde med etniske minoritetsfamilier. Tager vi udgangspunkt i Inge, som umiddelbart ikke udtrykte en ambivalens i hendes forståelse af den fysiske vold i ikke-vestlige familier, så kommer der alligevel tydelige tegn på, at der eksisterer en ambivalens i hendes fortælling om egen sagsbehandling. Gennem analysen er det vores umiddelbare opfattelse og tolkning, at Inges udtalelser bunder i en evolutionistisk kulturforståelse, og derved primært søger at iværksætte mindre indgribende foranstaltninger. Dog viser empirien, at Inge alligevel har divergerende udtalelser. Inge udtaler eksempelvis, at hun oplever, at der benyttes mere vidtrækkende foranstaltninger overfor etnisk danske familier, sammenlignet med ikke-vestlige familier. Konkret kommer hun med et eksempel, hvor hun mindes at have været med til at anbringe flere søskende på en gang ved etnisk danske familier, modsat mindes hun ikke, at dette er sket ret tit i ikke-vestlige

familier (Inge, s. 17; Opgaven, s. 55-56). Ydermere udviser Inge i samme uddrag også en bevidsthed om, at det kan have konsekvenser for børn med ikke-vestlig baggrund, da de dermed risikere at leve under voldelige forhold i længere tid end etnisk danske børn. Selv om citatet umiddelbart ikke viser, at Inge har en forskelligartet forståelse af hendes egen sagsbehandling i sager med vold mod børn i ikke-vestlige familier, så kan udtalelsen alligevel være en indikator på, at der potentielt eksisterer en usikkerhed hos Inge omkring, hvorvidt den mindre indgribende tilgang altid er den rigtige. Det kommer særligt til udtryk ved følgende del af citatet (Inge, s. 17): *“Fordi det er jo ikke så godt, at de (ikke-vestlige børn) går derude og bliver udsat for vold, når vi har noget lovgivning her, der siger, at det skal de ikke, for det er ikke sundt for børnene, så er det et dilemma, ikke også?”*. Denne del af udtalelsen kan indikere, at Inge rent faktisk kan have en mistanke om, at lovgivningen ikke bliver overholdt, hvis børnene ikke fjernes fra de voldelige forhold, men hun fremstiller det alligevel som et dilemma. Det må antages, at dilemmaet omhandler, hvorvidt, at der skal forsøges med mindre indgribende foranstaltning i ikke-vestlige familier før anbringelse, selvom der hermed opstår en risiko for, at lovgivningen ikke overholdes, da disse børn så fortsat lever i forhold, hvor de udsættes for vold. Trods denne bekymring, så er det alligevel Inges overbevisning, i kraft af det vi tolker som en evolutionistiske kulturopfattelse, at i sager om ikke-vestlige familier handler det om en læringsproces, hvor de skal lære, at i Danmark bruger man ikke vold som opdragelsesmetode.

Kort opsummeret viser analysen, at Inge grundlæggende havde en meget konsistent og ensartet tilgang til sagsbehandlingen med ikke-vestlige familier. Dog er der udtalelser, der peger på, at hun har ambivalente og dilemmafyldte følelser omkring sagsbehandlingen.

Som tidligere præsenteret i delanalyse 2 udtaler Kim, at man benytter sig af mindre indgribende indsatser i længere tid, inden man tyer til f.eks. anbringelser (Kim, s.11) *“Ja min erfaring er også, at vi prøver i lang tid med en anden støtte indsats end at anbringe ved ikke-vestlige familier”*. Derudover fortæller han flere gange at der er en længere informationsproces i arbejdet med ikke-vestlige kontra etnisk danske, hvor de blandt andet har fokus på at fortælle forældrene, at vold ikke er acceptabelt i opdragelsen (Kim, s.5) *“[...] Det er vi bekendt med og det er noget vi taler med forældrene om, at det nu engang er Danmark, hvor der er nogle andre regler, og de ikke må slå deres børn”*. Efterfølgende adspørger vi Kim, om han har en oplevelse af, at ikke-vestlige ikke er bekendt med, at man

ikke må slå i Danmark, eftersom det er en vigtig faktor for ham i sagsbehandlingen. Kim udtaler (Kim, s.6) *“min oplevelse er egentlig at de fleste anden etniske, de har også en forståelse for, at man ikke må slå sine børn i Danmark. Ikke desto mindre så bruger vi nogle gange tid på at forklare dem det”*.

Ovenstående to udtalelser udviser en usikkerhed omkring Kims måde at håndtere sagsbehandlingen på med ikke-vestlige familier. På den ene side indikerer han, at sager med ikke-vestlige kan trække længere ud, fordi der blandt andet kan være en informationsproces, som er længerevarende, som blandt andet er et resultat af, at forældrene ikke har kendskab til det danske system. På den anden side indikerer Kim, at forældrene godt ved at vold mod børnene er ulovligt, selvom han alligevel vil bruge mere tid på at forklare dem det. Hans udtalelse indikerer for os, at der eksisterer en usikkerhed og ambivalens i Kims forståelser, når det særligt handler om arbejdet med de ikke-vestlige familier, eller som Bauman ville kalde “den fremmede” (Bauman, 1991). “Den fremmede” rummer en ambivalent identitetskategori, som ikke passer ind i modernitetens binære organiserings og kategoriseringsprincipper, og den ambivalente og usikre følelse kommer netop til udtryk, når vi mennesker ikke kan placere et individ eller en gruppe indenfor de binære kategoriseringsprincipper (Bauman, 1991; Jacobsen, 2022, s. 10; Andersen, 2005, s. 27). Vi kan i høj grad argumentere for, at de ovenstående fremhævede citater er et udtryk for en ambivalens i Kims forståelser. Desuden udtaler Kim sig flere gange modstridende med andre udsagn, han har haft, når det omhandler sagsbehandlingen af vold mod børn i ikke-vestlige familier. Modstridende hans tidligere udsagn omkring, at der benyttes mindre indgribende indsatser overfor ikke-vestlige familier, udtaler Kim her følgende (Kim, s. 6)

“Jeg synes egentlig, at vi reagerer på samme måde overordnet set, hvad jeg har oplevet. Vi er meget bekymrede, hvis børn og unge mennesker og kommer og siger, de bliver udsat for vold. [...] Så kan der være noget informations proces i det overfor en anden etnisk, hvor de skal forstå hvorfor vi reelt er bekymret, hvor vi ofte med det samme kan forklare det til de etniske danskere, fordi de forstår godt, at det må man ikke i Danmark”

Der er et grundlæggende modsætningsforhold både i selve udtalelsen, men også når det sammenlignes med hans tidligere udsagn. Kim fortæller, at de er særligt bekymrede for voldsudsatte børn, uagtet deres etniske baggrund, hvorfor de tilgår sagerne på samme måde.

Alligevel påpeger han, at der er en længerevarende informationsproces ved sager med ikke-vestlige familier, hvilket står i modsætning til hans tidligere udtalelser vedrørende iværksættelser af mindre indgribende foranstaltninger hos ikke-vestlige kontra etnisk danske familier. Ambivalensen er derfor ligeledes til stede ved Kims fortælling af egen måde at sagsbehandle sagerne på, hvilket ikke er særlig besynderligt, eftersom Kim også havde en ambivalens knyttet til hans forståelse af den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige.

Kims ambivalente og usikre udtalelser og tilgang til sager om fysisk vold i ikke-vestlige hjem kommer også til udtryk i et andet uddrag i interviewet. Kim bliver af os spurgt om, hvorvidt han har oplevelser med at være bekymret for, at de mindre indgribende foranstaltninger kan gå ud over barnets trivsel og tarv. Hertil udtaler Kim følgende (Kim, s 13)

“Hvis vi har en bekymring for at der ydes systematisk vold i hjemmet, så sætter vi ikke en støtte på i hjemmet, så laver vi en anbringelse. Så det er jo fordi, at vi i de tilfælde er blevet bekendt med, at der for eksempel er blevet ydet vold i hjemmet, men at vi ser det som en isoleret hændelse og ikke som systematisk vold. Og at vi så går ind og laver en støtte, hvor vi tænker det her det kan vi forebygge og undgå, at det sker igen”

Kim udtaler klart, at de er særligt bekymrede, hvis volden har en systematisk karakter. Han tilføjer desuden, at de iværksætter mindre indgribende støtteindsatser end anbringelse, når de oplever, at volden er begået som en isoleret hændelse og derfor ikke er systematisk. I følgende uddrag følger vi op med et spørgsmål til Kim vedrørende hans forståelse af, hvorvidt opdragelsesvold også har en systematisk karakter (Kim, s. 13-14).

“Iman: Okay, det giver god mening. I forhold til systematisk vold og vold i enkelte hændelser. Opdragelsesvold som har noget med kultur at gøre, hvor ligger det i den skala, hvordan placere man det? Er det systematisk eller er det enkeltstående tilfælde i forhold til få aspekter af opdragelsen? Jeg ved ikke, om du har nogle af oplevelser af det?”

Kim: Nej det er også svært fordi ... Det er jo meget fra sag til sag.. Men altså, hvis du har det som en del af din opdragelsesmetode, at hvis børnene gør det her hver gang, jamen så får de slag. Jamen så bliver det systematisk, fordi du allerede har planlagt inde i hovedet “Hvis mine børn yder den her adfærd, så

får det den her konsekvens [...] Det er en svær grænse at sætte. Men som udgangspunkt, hvis vi har en bekymring for at det minder om systematisk vold, så har vi også en bekymring for at barnet ikke kan færdes i det hjem”

Iman: Så i anbringer i de situationer, selvom det har noget med deres kultur at gøre? [...] Så anbringer i fordi det er systematisk eller hvad?

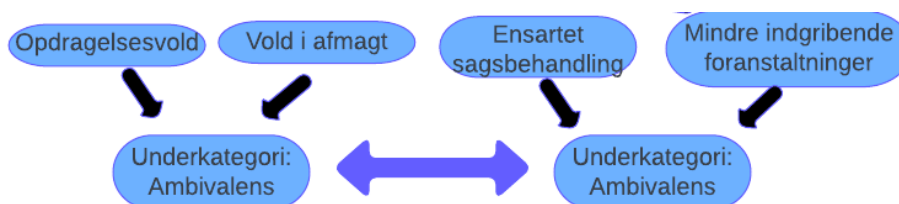
Kim: Ja både og. Altså der er ikke en sådan ligetil formular. Vi skal have beviser for volden, ellers skal vi have tilstrækkelige oplysninger fra barnet der gøre, at vi er sikre i vores sag”.

Dette uddrag er særligt interessant, fordi Kim tidligere har udtalt, som det blev fremført i delanalyse 1, at den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier skyldes deres kulturelle opdragelsesmetoder. Her irettesætter forældrene børnenes adfærd, hvis de gør noget forkert. Når Kim og endda andre informanter udtaler, at volden i ikke-vestlige familier er opdragelsesvold, så forstår vi det sådan, at 'opdragelse' er noget, alle forældre gør gennem et barns barndom og ungdom. Derfor mener vi, at 'opdragelsesvold' også indeholder et element af systematik. Vi blev derfor særligt interesserede, da Kim udtalte, at systematisk vold mod børn gør dem særligt bekymrede, i en sådan grad at det overvejes, om barnet kan færdes sikkert i hjemmet. Når Kim på den ene side mener, at systematisk vold fører til anbringelse af barnet, og på den anden side udtaler, at de afprøver mindre indgribende støtteindsatser af i længere tid hos ikke-vestlige familier, så virker det som to modstridende positioner. Kim udtaler netop også i ovenstående citat, at hvis forældrene har det som en opdragelsesmetode, så indebærer det også, at det kan kategoriseres som systematisk vold. Hvis Kim mener, at opdragelsesvold også indebærer et systematisk element, og samtidig udtaler, at systematisk vold fører til anbringelse i hans kommune, så er det særligt interessant, at Kim tidligere har udtalt, at man bør iværksætte mindre indgribende foranstaltninger over for børn, der udsættes for fysisk vold i ikke-vestlige familier. Til sidst i ovenstående uddrag spørger vi Kim, hvorvidt om de anbringer ikke-vestlige børn, der udsættes for systematisk vold, hvis systematikken har et kulturelt aspekt. Kim svarer hertil ikke så klart og tydeligt som før og forklarer, at det ikke er ligetil og pointerer, at deres beviser for volden også er vigtige i denne sammenhæng. Det er vores tolkning, at Kim igen her udtrykker en usikkerhed og ambivalens, når det drejer sig om hans egen forståelse af måden, hvorpå de sagsbehandler i sager med fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier. I denne sammenhæng er det relevant

at pointere, at vores opfattelse var, at Kim ikke havde den samme usikkerhed, når han udtalte sig om volden i etnisk danske familier. Som tidligere fremanalyseret, så er det ikke utænkeligt, at Kim har svært ved at kategorisere "den fremmede" ikke-vestlige familie i de ellers opstillede binære kategoriseringsprincipper, som Bauman netop også pointerer (Bauman, 1991; Jacobsen, 2022). Kim havde også i hans forståelser af volden i ikke-vestlige familier elementer af den kontekstuelle kulturopfattelse, hvor han knyttede psykosociale faktorer til den generative mekanisme til voldens forekomst i ikke-vestlige familier. Det er vores opfattelse, at der kan være en sammenhæng mellem en kontekstuel forståelse og en ensartet sagsbehandling. Altså de af informanterne der udtrykte en kontekstuel forståelse af volden i ikke-vestlige familier, har ligeledes udsagn, der indikerer, at de tilgår sagsbehandlingen ens, som illustreret herunder.

Alligevel er det relevant at påpege, at denne forbindelse mellem en kontekstuel forståelse af volden og den ensartede sagsbehandling ved ikke-vestlige familier ikke var ensidigt til stede i empirien. Derimod fremgik det som en del af informanternes artikulerede ambivalens i forståelsen af volden, hvilket også kom til udtryk som ambivalens i deres sagsbehandling af sagerne på baggrund af deres forståelser, som illustreret herunder.

Blandt informanterne ses der også forskelle i tilgangen til sagsbehandlingen af vold begået mod børn i ikke-vestlige familier. Tager vi udgangspunkt i Lines erfaringer, så har hun en diametralt modsat oplevelse af sagsbehandlingen i forhold til Inge. I et tidligere citat fra Line

beskriver hun, at hun igennem sin karriere har oplevet, at der handles meget drastisk i sager om etniske minoriteter. Hertil tilføjer hun, at hvis der er bekymring om vold, så forsøger man sig ikke med familiebehandling, men man kigger straks mod anbringelse og eventuelt tvangsanbringelse (Line, s. 5). Til forskel fra Inges oplevelser med mindre indgribende foranstaltninger i ikke-vestlige familier, så er Lines oplevelse, at der handles meget drastisk på sager om vold i ikke-vestlige familier, hvor man som udgangspunkt tænker anbringelse. Her handler det ikke om at lære dem, hvad der er rigtig og forkert i forbindelse med opdragelsen, men snarer at fjerne dem fra de voldelige forhold, især hvis det er piger, går man så langt som til tvangsanbringelse. Line knytter endnu en kommentar til, hvorfor hun oplever, at der reageres kraftigt på disse sager (Line, s. 4):

“Så er der den der med begrebet social kontrol og vold, som jo også kan være noget, der fylder rigtig meget. Især i sager omkring etniske minoriteter, hvor myndigheder tænker jeg, fagpersoner, skolelærere, pædagoger kan blive rigtig meget, eller jeg har oplevet kan blive rigtig meget i tvivl om det her er sociale kontrol. Er det vold? Er det religion? Hvad er det der sker og der kan blive sat rigtig hårdt ind på de bekymringer om social kontrol eller vold i etniske minoriteter. Det er min oplevelse, at det er noget, man tager rigtig alvorligt, og man er bekymret for, at det er systematisk vold.

I dette citat kobler hun bekymringen om vold op på begrebet social kontrol, som der er rigtig meget opmærksomhed på, og derfor oplever hun, at det også tages meget alvorligt, og i den ombæring er der også bekymring for systematisk vold. Lines udtalelser viser med tydelighed, at hun som udgangspunkt ikke har en oplevelse af, at mindre indgribende foranstaltninger i sager om vold mod børn i ikke-vestlige familier anvendes.

Lines oplevelser med sagsbehandlingen peger grundlæggende på, at der handles hurtigt og konsekvent i sager om vold mod piger i ikke-vestlige familier, da man blandt andet er bekymret for, at der foregår systematisk vold. Flere af Lines udtalelser peger på, at hendes forståelse af de bagvedlæggende faktorer for volden har en direkte indflydelse fortælling om egen sagsbehandling (Line, s. 21):

“Intentionerne eller den føling man har med intentionerne hos forældrene. Hvorfor er det, at de gør, som de gør? Det betyder meget for hvilken

*bekymring, at vi har? Selvfølgelig er man jo stadigvæk bekymret, tænker jeg?
Men graden af bekymringen i forhold til "okay her trykker vi på den røde knap
eller her der prøver vi lige at se de an"*

Denne udtalelse påpeger, at Lines føling med intentionen bag volden har en direkte påvirkning på hendes grad af bekymring i en given sag, hvilket også påvirker hendes skøn i forhold til hvilken foranstaltning, som skal iværksættes. Line udtaler i forbindelse med dette (Line, s. 21): *"Det er at opklare hvad intentionen har været. Hvad var det lige der skete. Var det afmagt, eller er det opdragende, eller hvad er det egentlig (den fysiske vold)?"* Dette viser, at Line i sin sagsbehandling foretager en sondring mellem, om volden er udøvet i afmagt eller om det har været i opdragelsesøjemed. Det er vores tolkning, at det må indikere, at den kategorisering hun foretager af intentionen for udøvelsen af volden, har betydning for, hvordan hun tilgår sin sagsbehandling og hvordan hun vurderer, hvilken foranstaltning som skal iværksættes og hvor indgribende denne foranstaltning skal være. Hvis vi kobler Lines tilgang til sagsbehandlingen sammen med hendes forståelse af volden, så kan vi se, at hun langt hen ad vejen har den samme tendens som Kim og Inge til at anse mindre indgribende foranstaltninger som det rigtige valg. Line udtaler blandt andet følgende (Line, s. 19):

"Det er måske noget nemmere at lære at sige "men i Danmark, der ser vi det faktisk som vold, og det kan få konsekvenser for jer og for jeres barn, så er det nemmere for dem at stoppe, end hvis det er vold af frustrationer og ren ondskab."

Og hun tilføjer (Line, s. 20):

"Jeg tror også, at det er intentionen fra forældrene. Er intentionen, at jeg skal have et godt barn, og det er godt for dig at jeg gør det Eller er det intentionen "fuck du er en træls møgunge lige nu og du skal bare have."

Disse to citater viser hvordan, at Line laver en opdeling, når hun skal vurdere intentionen bag udøvelsen af vold i henholdsvis en ikke-vestlig og etnisk dansk familie. I det øverste citat ser vi hvordan, at det, vi tolker som en evolutionistisk kulturopfattelse, kommer til udtryk hos Line, da hun her antyder at det er nemmere for ikke-vestlige forældre at stoppe med at udøve vold, da det bare handler om at lære dem, at man i Danmark ikke må slå sine børn. Heri ligger et implicit narrativ om hendes forståelse af egen sagsbehandling i praksis, da hun hermed

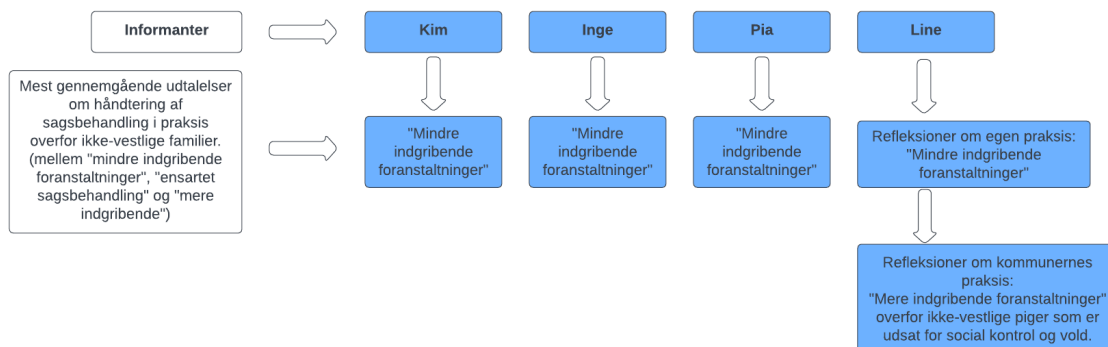
antyder, at problematikken vedrørende fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier kan løses med en mindre indgribende foranstaltning. Derimod sidestiller hun volden i etnisk danske familier som et udtryk for frustration og ondskab, hvilket grundlæggende må fordre til anvendelsen af foranstaltninger af en mere indgribende karakter, såsom anbringelse. Det andet citat understreger dette, da det peger på, at hun i vurderingen af sagsbehandlingens forløb medtager forældrenes intention med volden. Her sker der igen en opdeling, hvor der eksisterer et narrativ om, at ikke-vestlige forældre udøver vold for at få et godt barn, hvorimod etnisk danske forældre udøver vold af frustration, fordi det er en "træls møgunge". Igen fordre disse narrativer til en mindre indgribende foranstaltning i ikke-vestlige familier og en mere indgribende foranstaltning i etnisk danske familier.

Der kan ikke umiddelbart udledes en egentlig individuel ambivalens i sagsbehandlingen hos Inge og Line, da udtalelserne ved begge peger på, at de grundlæggende har en tendens til at anvende mindre indgribende foranstaltninger. Dog har Line og Inge modstridende fortællinger om, hvordan at de har oplevet og erfaret at sagsbehandlingen tilgås i ikke-vestlige familier. Inge har en oplevelse af, at der anvendes mindre indgribende foranstaltning i sager om vold i ikke-vestlige familier, hvilket også er i tråd med hendes egen tilgang. Line derimod oplever, at der handles drastisk i disse sager, hvilket adskiller sig fra den tilgang, som vi i analysen kan se hos hende. Hermed opstår der en ambivalens i Lines narrativ vedrørende tilgangen i sagsbehandlingen, da hendes oplevelser og erfaringer på den ene side peger på en drastisk tilgang, men hendes egen fortælling og forståelse af sagsbehandlingen peger på en tilgang med mindre indgribende foranstaltninger. Dette og ovenstående analyse tegner et billede af, at sagsbehandlingen generelt i ikke-vestlige familier er et komplekst felt, som indeholder en del ambivalente narrativer og forskellige tilgange til sagsbehandlingen.

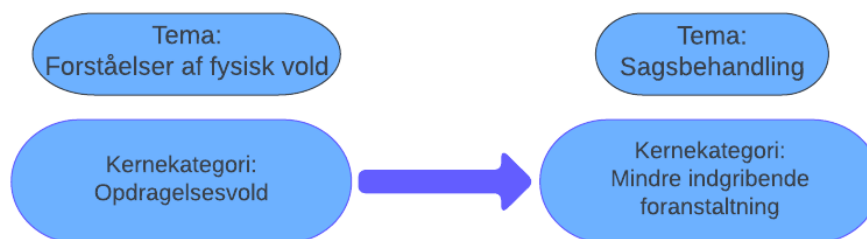
4.4.5 Delkonklusion 2

Opsamlende kan vi efter delanalyse 2 udlede, at 3 ud af 4 informanter i overvejende grad havde en forståelse af, at der eksisterede en "hands-off" tilgang i sagsbehandlingen, hvor der anvendes mindre indgribende foranstaltninger i sager om fysisk vold mod børn fra ikke-

vestlige familier sammenlignet med etnisk danske familier. Den sidste informant af de 4 gav også udtryk for, at hendes egen tilgang bar præg af, at det var mere hensigtsmæssigt at iværksætte mindre indgribende foranstaltninger overfor den fysiske vold i ikke-vestlige familier. Dog havde hun en oplevelse af, at kommunerne i højere grad iværksatte mere indgribende foranstaltninger, såsom anbringelser, når det drejede sig om ikke-vestlige piger, der udsættes for social kontrol og vold.

Vi kunne ligeledes identificere en forbindelse mellem kernekategorien "*opdragelsesvold*" og kernekategorien "*mindre indgribende foranstaltninger*". Konkret betyder dette, at når informanterne kommer med udtalelser, som vi har indkapslet i kernekategorien "*opdragelsesvold*", så har de selv samme informanter i højere grad også haft udtalelser, der peger på mindre indgribende foranstaltninger i forbindelse med sagsbehandlingen i ikke-vestlige familier.

Omvendt kunne vi se, at der potentielt er en sammenhæng mellem en kontekstuel kulturforståelse (kernekategori: *vold i afmagt*), hvor den fysiske vold blev forklaret med afsæt i situationsbestemte forklaringsmodeller og en ensartet sagsbehandling, hvor informanterne

oplevede, at de håndterede sagsbehandlingen ens mellem ikke-vestlige og etnisk danske familier.

Ydermere kunne vi identificere en ambivalens i informanternes fortællinger, hvoraf at Kim klart var den, som stærkest artikulerede ambivalente forståelser af, hvordan han sagsbehandlede sager om vold i ikke-vestlige familier på. Informanterne Line og Inge havde ligeledes nogle modstridende fortællinger om sagsbehandlingen overfor ikke-vestlige familier. Opsummerende viser delanalyse to, at feltet er komplekst, og der findes ikke et entydigt svar på, hvordan socialarbejdere håndterer sagsbehandlingen i praksis. Dog er det væsentligt at påpege, at det alligevel er et væsentligt fund, at 3 ud af 4 informanter har en forståelse af, at der iværksættes mindre indgribende foranstaltninger i sager om fysisk vold mod børn i ikke-vestlige familier.

5. Konklusion

Formålet med dette speciale er at få en større viden om socialarbejders forståelser af den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige kontra etnisk danske familier, og hvordan de oplever, at disse forståelser påvirker deres sagsbehandling i praksis. Vi har primært koncentreret vores undersøgelser omkring informanternes forståelser af fysisk vold i ikke-vestlige familier. Det primære bliver derfor ikke at få en udtømmende indsigt i informanternes forståelse af volden i etnisk danske familier, men derimod skal denne vold agere som et komparativt referencepunkt overfor deres forståelser af volden i ikke-vestlige familier.

Grundlæggende peger specialets resultater på, at informanterne har en differentieret forståelse af den fysiske vold mod børn, afhængigt af om børnene har en ikke-vestlig eller etnisk dansk familiebaggrund. Et af de mest centrale empiriske fund er, at volden i ikke-vestlige familier i høj grad årsagsforklares med afsæt i familiernes kulturelle opdragelsespraksisser. Det er vores tolkning, at informanterne overvejende egenskabsforklarer volden i ikke-vestlige familier, da deres forståelser indikerer at den kausale betingelse for voldens forekomst bunder i familiernes etniske og kulturelle baggrund.

Hertil kunne vi igennem empirien udlede, at denne egenskabsforklarende tilgang hos informanterne medførte stereotype og stigmatiserende narrativer om ikke-vestlige familiers kulturelle opdragelsespraksisser. Modsat viser empirien samtidig, at informanterne udelukkende situationsforklarer volden i etnisk danske familier. Her er det informanternes forståelse, at den kausale betingelse for voldens forekomst er familiernes udfordrede psykosociale forhold. Dog observerer vi også, at flere af informanterne er ambivalente i deres forståelse af den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier. Ambivalensen kommer til udtryk ved divergerende fortællinger, hvor flere af informanterne lejlighedsvist både egenskabsforklarer og situationsforklarer volden i ikke-vestlige familier.

Grundlæggende havde 3 ud af 4 af informanterne en forståelse af, at den foranstaltning der bliver iværksat gennem sagsbehandlingen af sager omhandlende fysisk vold mod børn, er af mindre indgribende karakter, når det omhandler ikke-vestlige familier sammenlignet med etnisk danske familier.

Gennem vores systematiske kodningsproces kunne vi identificere en sammenhæng mellem forståelser af den fysiske vold, og hvordan denne påvirker socialarbejdernes sagsbehandling. I overvejende grad kunne det ses, at de informanter der havde en egenskabsbaseret forståelse af den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier, havde en tendens til at udtale, at der iværksættes mindre indgribende foranstaltninger i praksis.

Dog kunne vi også udlede, at nogle af informanterne ligeledes havde en ambivalens i deres forståelser af, hvordan de sagsbehandlede sager om vold i ikke-vestlige familier på. Ambivalensen kom til udtryk ved, at informanterne både udtalte, at de iværksatte mindre indgribende foranstaltninger i ikke-vestlige familier, og samtidig havde udtalelser, hvor de postulerede, at de behandlede sagerne ens mellem etnisk danske og ikke-vestlige familier.

Grundlæggende kan det konkluderes, at der er mange forskellige og ambivalente narrativer hos informanterne om, hvordan foranstaltninger og sagsbehandlingen i sager om vold i ikke-vestlige familier udarter sig. Generelt tyder det på, at det er et komplekst felt, hvorfor der ikke er nogen helt entydig og klar tilgang, men derimod et felt med usikkerheder og ambivalens.

6. Diskussion

I dette afsnit vil vi diskutere vores empiriske fund, bl.a. med henblik på at udforske hvorvidt, vores empiriske fund og analytiske pointer skriver sig ind i en større samfundsmæssig kontekst.

6.1 Etnicitet og kultur som drivkraft for fysisk vold mod børn.

En af de mest markante konklusioner i specialet er, at samtlige informanter berettede, at den fysiske vold mod børn i ikke-vestlige familier i høj grad skyldes deres kulturelle opdragelsesmetoder. Med andre ord tilskrev informanterne den fysiske volds forekomst mod børn i ikke-vestlige familier den "ikke-vestliges" etniske og kulturelle baggrund som den generative mekanisme. Denne tendens indkapslede vi i analysen i Marianne Skyttes analytiske begreb "egenskabsforklaring" (Skytte, 2016). Det interessante er, hvorvidt om denne egenskabsforklarende tendens specifikt gøre sig gældende, når der udelukkende er fokus på vold, eller om tendensen er mere bredt forankret i vores samfund? Professor i jura ved University of California Leti Volpp skrev i år 2000 et interessant essay kaldet "*Blaming culture for bad behavior*" (Volpp, 2000). En af Volpps hovedpåstande er, at majoriteter generelt har en tendens til at forklare uhensigtsmæssig adfærd hos minoriteter med deres kultur. Hun påpeger imidlertid, at når majoriteten selv udviser uhensigtsmæssig adfærd, tilskrives det aldrig deres etnicitet eller kultur, men betragtes derimod som enkeltstående tilfælde. Netop dette taler i høj grad ind i specialets fund, hvilket kom til udtryk da informanterne blev bedt om at forholde sig til kategorierne "ikke-vestlig" og "etnisk dansk". I deres udtalelser vedrørende kategorien "ikke-vestlig" var indholdet primært møntet på kulturelle aspekter, hvorimod indholdet af udtalelserne om "etnisk danske" var blottet for kulturaspekter. Desuden argumentere hun også for, at denne egenskabsforklarende tendens kan spores tilbage til tidligere tiders kolonialistiske og imperialistiske diskurs i det vestlige samfund. Det er derfor vores klare opfattelse, at specialets fund på ingen måder alene er relateret til informanterne, socialarbejdere generelt, men derimod en tendens blandt mennesker på et globalt niveau, men også i en dansk kontekst. Denne tendens eksisterer i høj grad også i den offentlige og politiske samtale i Danmark.

6.2 Den statiske kategorisering af ikke-vestlige lande og ikke-vestlige indvandrere

Der har floreret en debat om Danmarks Statistik (DS) inddeling af ikke-vestlige og vestlige lande. Hertil udtaler Rigsstatiker Jørgen Elmeskov, at DS' foretager denne meget overordnede

kategorisering af metodiske hensyn, da indvandrere og efterkommere i Danmark har oprindelse i mere end 200 forskellige lande (Elmeskov, 2019). Denne inddeling møder dog en del kritik, som blandt andet kommer til udtryk i en artikel i informationen. Her kritiseres denne inddeling for at være overfladisk, da det ikke giver et retvisende billede af den egentlige ændring af samfundsstrukturen, som er sket med den stigende indvandring. I tråd med Volpps påstand, så kritiseres denne sondring ligeledes for at trække rødder tilbage til kolonitidens verdensbillede af en højtstående europæisk civilisation, hvor andre civilisationer ansås som laverestående (Graversgaard, 2019). Ydermere peger artiklen på, at denne overfladiske inddeling er blevet taget godt imod af den politiske højrefløj, da den kan anvendes til en effektiv "dem" og "os" retorik (Graversgaard, 2019). Derudover kritiseres inddelingen for at skabe et forsimplet verdensbillede, hvor konsekvensen i den politiske diskurs kan være en egenskabsforklarende tilgang til ikke-vestlige borgere, hvor deres adfærd tilskrives deres kultur og etnicitet.

Ovenstående problematik udsættes ligeledes for en kritisk refleksion i et essay skrevet af sociologerne Lisbeth B. Knudsen og Ole Riis, som blev udgivet i tidsskriftet, Dansk Sociologi i 2020 (Knudsen og Riis, 2020). I dette essay problematiserer de den måde hvorpå, at den statistiske kategorisering *ikke-vestlige indvandrere* anvendes ukritisk og ureflekteret i den offentlige debat og i forskning om integrationsproblemer, hvor det teoretiske grundlag for kategorien ikke undersøges (Knudsen og Riis, 2020, s. 80):

"Der er i vores optik en diskrepans mellem den operationelle definition, som statistikken nødvendigvis benytter, og den fortolkning, grupperne tilskrives i offentlig debat eller endda i samfundsforskning. Der differentieres i debatten ofte efter etnicitet, selvom denne betegnelse slet ikke forekommer i de tilgrundliggende registre, hvor der differentieres efter oprindelsesland. Dette kan medføre, at det etniske bliver fremhævet i debatten, selvom det slet ikke belyses i data: Således bliver minoriteter i oprindelseslandet tilskrevet majoriteten.

Knudsen og Riis påpeger, at der er en diskrepans mellem den operationelle definition af ikke-vestlige indvandrere og det indhold kategorien får i den offentlige debat, hvor især stereotype forestillinger om etnicitet og religion bliver fremhævet, som beskrivende faktorer for denne gruppe.

Knudsen og Riis skriver ligeledes, at når der påpeges en overhyppighed af sociale problemer i gruppen *ikke-vestlige indvandrere*, så bliver kategorien en indikator på problemer (Knudsen og Riis, 2020, s. 77). I tråd med specialets fund understreger ovenstående igen denne tendens til at egenskabsforklarer *ikke-vestlige indvandreres* ageren, da kategoriseringen homogeniserer og udvisker mangfoldigheden af individerne, der tilskrives denne kategori.

6.3 Den politiske debat

Det politiske landskab har over den seneste årrække taget en højredrejning, hvor partier med en stram udlændingepolitik har vundet frem, og partier både på venstrefløjen og omkring midten har strammet deres udlændingepolitik (Altinget, 2019). Overordnet set har der været et stort fokus på udlændingepolitikken, og kigger vi på de senere års politiske diskurs, er der flere steder udtalelser og udspil, der peger i retning af, at der kan forekomme en egenskabsforklarende tilgang til ikke-vestlige borgere baseret på deres etnicitet. Et eksempel på denne egenskabsforklarende retorik ses i de politiske ghettoudspil og debatten om parallelsamfund. Det seneste udspil på området på fremsat af LLR Regeringen, som blev navngivet *Et Danmark uden parallelsamfund – ingen ghettoer i 2030*. I dette udspil fremstilles parallelsamfund som områder, hvor der er samlet mange problematikker, herunder blandt andet høj kriminalitet, høj arbejdsløshed og lavt uddannelsesniveau (Regeringen, 2018). Kravet for, at et udsat område kategoriseres som et parallelsamfund er, at andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande overstiger 50 % (Bolig og planstyrelsen, u.å) Dette er et tydeligt eksempel på, at bestemte problematikker og adfærd kobles sammen med ikke-vestlige borgere. Dette peger på en klar tendens til en stigmatiserende og stereotyp forståelse, hvor deres ageren implicit synes at egenskabsforklares på baggrund af etniciteten. Dermed kan vores empiriske fund, som pegede på, at informanterne overvejende havde en egenskabsforklarende tilgang og forståelse af vold i ikke-vestlige familier være et udtryk for, at den politiske diskurs er indlejret i institutioner og organisationer, og dermed ikke kun en specifik for dette speciales case.

6.4 Mindre indgribende foranstaltninger – case specifikt eller samfundstendens? (Find bedre)

Et andet centralt fund i dette speciale var, at samtlige informanter udtrykte, at de i sager om fysisk vold mod børn anvender mindre indgribende foranstaltninger sammenlignet med

lignende sager i etnisk danske familier. Ligeledes var det deres oplevelse, at deres fagkollegaer også anvendte mindre indgribende foranstaltninger i sager med ikke-vestlige familier, hvor kun en enkelt af informanterne udtrykte at have en oplevelse af, at der blevet foretaget mere indgribende foranstaltninger i sager om vold i ikke-vestlige familier. Hvorvidt at dette fund repræsenterer en større tendens indenfor det sociale arbejde i børne- og ungeforvaltningen, kan være svært at konkludere på baggrund af vores empiri. I en analyse fra 2021, foretaget af Social- og ældreministeriet, undersøgte de forholdet mellem antallet af underretninger og anbringelser blandt 0-5-årige børn fra med henholdsvis oprindelse i Danmark og oprindelse MENAP-landene (Lande fra Mellemøsten, Nordafrika, samt Pakistan og Tyrkiet). Her konkluderede Social- og ældreministeriet, at der blev underrettet om ca. 8 gange så mange børn med dansk oprindelse, som var anbragt i 2019, hvorimod tallet var helt oppe på 34 gange så mange underretninger på børn med oprindelse i MENAP-landene, som der var anbragt i 2019 (Social- og ældreministeriet, 2021, s. 1).

Ydermere viser en analyse foretaget af Danmarks Videnscenter for Integration (2021), at der er større sandsynlighed for, at en underretning på et etnisk dansk barn fører til anbringelse i udsatte boligområder, herefter kaldet SUB-området, sammenlignet med børn med en ikke-vestlig baggrund. Deres analyse er baseret på, at der i 2018 var 18.56% underretninger på 0-17-årige etnisk danske børn i SUB-områder, og underretninger på 13.17% 0-17 årige børn med en ikke-vestlig baggrund. Hertil var der pr. 31/12-2018, 6.28% af de etnisk danske børn, der var anbragte, hvorimod det kun gjorde sig gældende for 1.14 % af børnene med en ikke-vestlig baggrund. Disse undersøgelsers fund indikerer, at der kan være en generel tendens i det sociale arbejde til at iværksætte mindre indgribende foranstaltninger i sager med børn fra ikke-vestlige lande. Dog er der ingen af undersøgelserne, som kan konkludere, hvad denne diskrepans i antallet af underretninger kontra anbringelser skyldes, men blot konstaterer at der anbringes færre børn fra MENAP-landene eller med en ikke-vestlige baggrund, sammenlignet med etnisk danske børn. Vores fund i dette speciale kan potentielt bidrage med en eventuel årsagsforklaring til noget af denne tendens, hvor sandsynligheden for at et ikke-vestligt barn anbringes, er markant mindre sammenlignet med etnisk danske børn. Vi har netop konkluderet, at en forståelse af den fysiske vold mod børn fra ikke-vestlige familier ud fra egenskaber og kultur kan føre til, at andre vigtige psykosociale faktorer overses. Hertil er det for os ikke utænkeligt at forestille, at der er en risiko for, at denne forståelse af volden i ikke-

vestlige familier kan føre til, at socialarbejdere vælger mindre indgribende foranstaltninger i disse sager, og dermed potentielt bidrager til, at sandsynligheden for anbringelse af minoritetsetniske børn er mindre sammenlignet med en etnisk danske børn, baseret på antallet af underretninger. Hvorvidt dette er en reel forklaring på differencen i statistikkerne, er ikke til at konkluderes på. Hvorom alting er, så er det alligevel vores påstand, at der i det sociale arbejdes felt bør være en langt større bevidsthed om kulturaliserende tendenser af sociale problemer, og ikke mindst hvordan dette kan påvirke socialarbejders sagsbehandlinger og herunder de iværksatte foranstaltninger, som de igangsætter.

7. Validitet, reliabilitet og generaliserbarhed

Dette afsnit har til formål at vurdere styrken af den producerede viden i specialet, troværdigheden og slutteligt om, hvorvidt specialets resultater er generaliserbare og hvordan.

Validitet

Validitet handler i grove træk om gyldighed og styrken af den producerede viden. Til at vurdere specialets validitet vil vi herunder benytte os af fire forskellige validitetskriterier i kvalitativ forskning (Brandi & Sprogøe, 2019, s. 118-120; Kvale & Brinkmann, 2015, s. 319-332).

Håndværksmæssig validitet

Den håndværksmæssige validitet handler om, hvor kyndige vi har været i håndteringen af vores materiale og i udførelsen af analyseprocessen. Med andre ord er det mest essentielle, hvorvidt vi har undersøgt den problemstilling, som vi har lovet (Brandi & Sprogøe, 2019, s. 119). Vi mener klart, at specialet opfylder de håndværksmæssige validitetskrav. Vi har haft et målrettet fokus på at undersøge vores problemstilling, og har derfor i vores interviews haft et overordnet fokus på relevante temaer, såsom socialarbejdernes forståelse af vold og sagsbehandling. Dette har sikret, at vores indsamlede empiri netop har kunne hjælpe med at afdække specialets problemstilling.

Kommunikativ validitet

Den kommunikative validitet kan skabes ved at sende informanternes udsagn og tolkning tilbage til dem selv, for at få bekræftet deres udsagn og hvorvidt de vil stå ved de givne udtalelser (Brandt & Sprogøe, 2019, s. 119).

Vi har ikke sendt informanternes udsagn tilbage til dem for at få deres perspektiv på, om de kan bekræfte disse udsagn endnu en gang. Derfor opfylder specialet ikke kriteriet for kommunikativ validitet.

Gennemsigtighed

Gennemsigtighedskriteriet handler om at beskrive tydeligt, hvordan vi har ageret i analysen og kodningsprocessen, så læseren får et indblik i selve processen frem til de resultater, vi har produceret (Brandt & Sprogøe, 2019, s. 119).

Vi har i høj grad været loyale overfor GT som analysetilgang i specialet, hvilket også stiller stringente krav til fremgangsmåden i kodnings- og analyseprocessen af det empiriske materiale. Vi har undervejs præsenteret vores empiriske fund og vores fremgangsmåde under kodningsprocessen. Desuden har vi skrevet memoer gennem vores systematiske gennemgang af det empiriske materiale, hvilket således skaber den nødvendige gennemsigtighed. Det er vores opfattelse, at specialet opfylder gennemsigtighedskriteriet.

Heuristisk validitet

“Heuristisk validitet handler om, hvorvidt du med undersøgelsen skaber nye indsigter eller ny viden” (Brandt & Sprogøe, 2019, s. 120). Der kan argumenteres for og imod, om vores specialeprojekt har skabt ny viden. Som tidligere beskrevet i afsnit 1.2.3, så eksisterer der forskning, som ligeledes påpeger, at socialarbejdere har tendens til at kulturalisere sociale problemer, herunder også den fysiske vold mod børn i minoritetsfamilier. Derfor vil kritikere måske hævde, at det ikke er nyt, at socialarbejdere har forskellige forståelser af sociale problemer afhængigt af borgerens etniske baggrund. Det er særlig relevant at inddrage Aadnanes’ (2017) undersøgelse i denne sammenhæng, eftersom hendes undersøgelsesfelt og

fund lægger sig tættest op ad specialets problemstilling og fund. Aadnanes undersøgelse konkluderer, at socialarbejdere i den norske børn og ungeforvaltninger havde en tendens til at kulturalisere den fysiske vold mod børn i minoritetsetniske familier, hvilket potentielt også medvirkede til, at de usynliggjorde andre væsentlige psykosociale forhold i socialarbejdernes sagsbehandling. Dog adskiller specialets fund sig fra Aadnanes undersøgelse på to centrale punkter. For det første er Aadnanes undersøgelse fra Norge med fokus på norske socialarbejdere, hvor vi har et målrettet fokus på socialarbejdere i Danmark. For det andet har vores undersøgelse et specifikt fokus på socialarbejderens forståelser af egen sagsbehandling mhb. hvilke indsatser, der iværksættes i praksis, hvilket Aadnanes' undersøgelse ikke har. Hendes undersøgelser har med et intersektionalistisk perspektiv primært fokus på socialarbejderes forståelser af vold på tværs af etnicitet og social klasse. Det er grundlæggende vores opfattelse, at specialets fund bidrager med en ny viden om socialarbejders forståelser af den fysiske vold i henholdsvis ikke-vestlige og etnisk danske familier i en dansk kontekst samt deres forståelser over egen sagsbehandling i praksis. Ydermere hævder vi, baseret på vores søgning af litteratur på området, at der ikke tidligere er blevet produceret viden i en dansk kontekst om specialets problemstilling.

Reliabilitet

Reliabilitet handler om forskningsresultaternes konsistens og troværdighed. For at resultaterne fra en undersøgelse er pålidelige, så er det relevant at se på, om hvorvidt andre forskere kan nå til nogenlunde af de samme konklusioner som vi er nået frem til gennem de samme metoder (Brandt & Sprogøe, 2019, s. 118; Kvale & Brinkmann, 2015, s. 2015, s. 318). Vi mener, at andre forskere vil kunne opnå de samme resultater som os, så længe de følger de samme metoder som os. Det er dog vigtigt at påpege, at vi havde en forforståelse af specialets problemstilling fra starten, baseret på vores tidligere semesterprojekt og anden forskning og litteratur på området. Vi er klar over, at vores forforståelse har spillet en rolle, især i vores kritiske tilgang til forskellige forståelser af fysisk vold afhængigt af børnenes etnicitet. Men når vi kun ser på resultaterne af specialet, skyldes det, at vores informanter på vores opfordring har forholdt sig til deres forståelse og sagsbehandling af sager med ikke-

vestlige eller etnisk danske børn, der udsættes for vold i hjemmet. Vi er derfor overbeviste om, at andre forskere, der anvender samme fremgangsmåde som vores, vil få lignende udtalelser gennem interviews med de samme informanter om specialets problemstilling.

Generaliserbarhed

Forskningsresultater er generaliserbare, når de kan overføres til andre kontekster og subjekter, hvilket indbefatter en bedømmelse af i hvor høj grad, at resultaterne kan være vejledende for, hvad der vil udfolde sig i en anden situation eller kontekst (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 332). Spørgsmålet er, hvorvidt specialets resultater er generaliserbare. Det er vores opfattelse, at specialets resultater er analytisk og begrebsligt generaliserbart. De analytiske og begrebslige fund, der er kommet til udtryk i dette speciales case vedrørende socialarbejders forståelse og tilgange til sociale sager om fysisk vold mod børn, anser vi som overførbare til andre situationer og kontekster. Først og fremmest peger en række forskning på, at nogle af de samme analytiske pointer og mønstre, som vi har udledt i dette speciale, også gør sig gældende i andre situationer indenfor det sociale arbejde. Ydermere viser vores diskussionsafsnit at de tendenser og begreber, der udsprang fra vores analyse, kan spores i en større samfundsmæssig og politisk diskurs. På baggrund af disse betragtninger mener vi ligeledes, at specialets fund kan være vejledende for, hvordan socialarbejdere overordnet tilgår sociale sager om henholdsvis ikke-vestlige familier og etnisk danske familier.

Referenceliste

- Aadnanaes, M. (2017). Social workers' challenges in the assessment of child abuse and maltreatment: Intersections of class and ethnicity in child protection cases. *Critical and Radical Social Work, Vol. 5 No. 3, s. 335-350.*
<https://www.proquest.com/docview/1999776954accountid=8144&parentSessionId=7RTjYiyoMvC2LyU1lTt6PhLpzz5dCy8qpAEBBHEqjU%3D&pq-origsite=primo>
- Andersen, K. V. (2005). Problembørn, pædagoger og perkere: identitet og ambivalens I mødet mellem etniske minoritetsbørn og systemet. Københavns Universitet & Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut.
- Andersen, K. V. (2018). Dom vækker opsigt – Vold mod børn var kulturelt betinget. TV2.
<https://nyheder.tv2.dk/samfund/2018-04-05-dom-vaekker-opsigt-vold-mod-boern-var-kulturelt-betinget>
- Azamigilan, I. & Kristensen, J. (2022). Ikke-vestlige småbørn anbringes langt mindre end etnisk danske end etnisk danske børn - Konstruktionen af "kulturelt betinget vold" (2. Semester opgave). Aalborg Universitet
- Bauman, Z. (1989). *Modernity and holocaust*. Polity Press.
- Bauman, Z. (1991). *Modernity and ambivalence*. Polity Press.
- Boolsen, M. W. (2020). Grounded Theory. I: Brinkmann, S. & Tanggard, L. (Red.), *Kvalitative metoder: En grundbog* (3. Udg., s. 309-347). Hans Reitzels Forlag.
- Brandi, U. & Sprogøe, J. (2019). *Det magiske øjeblik: Kvalitativ analyse skridt for skridt*. Hans Reitzels Forlag.

- Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2020). Interviewet: Samtalen som forskningsmetode. I: S. Brinkmann & L. Tanggaard (Red.), *Kvalitative metoder: En grundbog* (3. udg., s. 33-65). Hans Reitzels Forlag.
- Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2020). *Kvalitative metoder, tilgange, perspektiver: En introduktion*. I: S. Brinkmann & L. Tanggaard (Red.), *Kvalitative metoder: En grundbog* (3. udg., s. 15-32). Hans Reitzels Forlag.
- Bryman, A. (2008). *Social Research Methods* (3. Udg.). Oxford University Press.
-
- Børnerådet (2017). *Analyse: Børns rapportering af vold i hjemmet*. Børnerådet
https://www.boerneraadet.dk/media/214383/BRD_Boerneindblik_Nr2_2017_Vold_i_hjemmet_FINAL.pdf
- Børnerådet (u.å). *Vi arbejder for: Børnekonventionen*.
<https://www.boerneraadet.dk/boernekonventionen>
- Charmaz, K. (2014). *Constructing Grounded Theory*. SAGE Publications inc.
- Christiansen, J. (2015). Omsorgssvigt og sociale problemer hos udsatte børn og unge. I: M. Hougaard & L. Højbjerg (Red.), *Socialt arbejde med børn, unge og familier* (s. 377-399). Kbh.: Hans Reitzels Forlag.
- Christoffersen, M. N., Olsen, P. S., Vammen, K. S., Nielsen, S. S., Lausten, M. & Brauner, J. (2011). *Tidlig identifikation af kriminalitetstruede børn og unge: Risiko- og beskyttelsesfaktorer*. SFI
https://pure.vive.dk/ws/files/236910/1134_Tidlig_identifikation.pdf
- Collin, F. (2015). Socialkonstruktivisme. I: Jacobsen, M. H. & Lippert-Rasmussen, K. & Nedergaard, P. (Red.), *Videnskabsteori: I statskundskab, sociologi og forvaltning* (3. Udg., s. 325-365). Hans Reitzels Forlag.

- Corbin, J. & Strauss, A. (2015). *Basics of Qualitative Research*. Thousand Oaks, CA: Sage.

- Danmarks statistik (2022). *Indvandrere i Danmark 2021*. Danmark
<https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/GetPubFile.aspx?id=44690&sid=indv2022>

- Danmarks videnscenter for integration (2021). *Færre anbringelser af ikke-vestlige børn i udsatte boligområder*.
<https://videnscenterforintegration.dk/index.php/2021/03/16/faerre-anbringelser-af-ikke-vestlige-boern-i-udsatte-boligomraader/>

- Ejrnæs, M. (2006). *Faglighed og tværfaglighed*. (2. Udgave). Akademisk forlag.

- Ejrnæs, M. (2014). Normalitet og sociale afvigelser. I C. Schou, & C. Pedersen (red.), *Samfundet i pædagogisk arbejde: et sociologisk perspektiv* (s. 235 - 263). Akademisk Forlag.

- Eliasi, B. (2015). Constructing cultural Otherness within the Swedish welfare state: The cases of socialworkers in Sweden. *Qualitative Social Work*, 2015, vol. 14 (4). S. 554-571.
https://kdbkaub.primo.exlibrisgroup.com/permalink/45KBDK_AUB/159qapk/cdi_swe/pub_primary_oai_DiVA_orq_lnu_41269

- Elmeskov, J. (2019). *Danmarks Statistik: Derfor inddeler vi verden i vestlige og ikkevestlige lande*. Dagbladet Information.

- Felitti, V. J., Anda, R. F., Nordenberg, D., Williamson, D. F., Spitz, A. M., Edwards, V., & Marks, J. S. (1998). Relationship of childhood abuse and household dysfunction to

many of the leading causes of death in adults: The Adverse Childhood Experiences (ACE) Study. *American Journal of Preventive Medicine*, 14(4), 245-258.

[https://www.ajpmonline.org/article/S0749-3797\(98\)00017-8/pdf](https://www.ajpmonline.org/article/S0749-3797(98)00017-8/pdf)

- *Forældreansvarsloven, bekendtgørelse af forældreansvarsloven*, LBK nr 1768 af 30/11/2020.
<https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2020/1768>
- Gilbert, R., Fluke, J., O'Donnell, M., Gonzalez-Izquierdo, A., Brownell, M., Gulliver, P., ... & Sidebotham, P. (2012). Child maltreatment: variation in trends and policies in six developed countries. *The Lancet*, 379(9817), 758-772.
https://kdkaub.primo.exlibrisgroup.com/permalink/45KBDK_AUB/159qapk/cdi_proquest_miscellaneous_923952622
- Glaser, B. & Strauss, A. (1967). *The discovery of Grounded Theory: Strategies for qualitative research*. Chicago Aldine.
- Goffman, E. (1963). *Stigma; notes on the management of spoiled identity*. Prentice-Hall.
- Graversgaard, J. (2019). *Danmarks Statistik bidrager til antimuslimsk propaganda med definition af ikkevestlige*. *Dagbladet Information*
- IFSW (2014). *Global definition of social work*.
[Global Definition of Social Work – International Federation of Social Workers \(ifsw.org\)](http://www.ifsw.org)
- Jacobsen, M. H. (2022). *The Unannihilable – Zygmunt Bauman as Analyst and Ambassador of Ambivalence*. *Studia Litteraria et Historica*,
https://vbn.aau.dk/ws/portalfiles/portal/523410291/The_Unannihilable_PDF.pdf#bclid=IwAR2cFpGwgMEXEmRwBd8LIR4qnCldqXlIP4XeTFoAeiSut3c8at3-HJSPsg

- Justitsministeriet (2018). *Pressemeddelelse: Kultur og tro må aldrig kunne retfærdiggøre kriminalitet.*
<https://www.justitsministeriet.dk/pressemeddelelse/kultur-og-tro-maa-aldrig-kunne-retfaerdiqgoere-kriminalitet/>

- Kvale, S. & Brinkmann, S. (2015). *Interview: Det kvalitative forskningsinterview som håndværk* (3. Udgave). Hans Reitzels Forlag.

- Knudsen, L. & Riis, O. (2020). *Problemet med ikke-vestlige indvandrere.* Dansk Sociologi.

- LOKK (2012). *Ære og konflikt - forældre i fokus.* LOKK
<https://viden.sl.dk/media/7668/%C3%A6re-og-konflikt-foraeldre-i-fokus.pdf>

- Norman, R. E., Byambaa, M., De, R., Butchart, A., Scott, J., & Vos, T. (2012). The long-term health consequences of child physical abuse, emotional abuse, and neglect: a systematic review and meta-analysis. *PLoS med*, 9(11), 1-32.
<https://www.proquest.com/docview/1288095836?pq-origsite=primo>

- Regeringen (2018). *Èt Danmark uden parallelsamfund: Ingen ghettoer i 2030.* Regeringen.
https://www.regeringen.dk/media/4937/publikation_%C3%A9t-danmark-uden-parallelsamfund.pdf

- Regeringen (2020). *Nyheder: Børnene først.* Regeringen.
<https://www.regeringen.dk/nyheder/2020/barnet-foerst/>

- Regeringen (2021). *Børnene først: Et trygt hjem og flere rettigheder til udsatte børn.* Social og ældreministeriet.
https://sm.dk/media/40820/boernene_foerst_t.pdf

- Retsinformationen (1992). Bekendtgørelse af FN-konventionen af 20. november 1989 om barnets rettigheder.
[Børnekonventionen FN \(retsinformation.dk\)](https://www.retsinformation.dk/Børnekonventionen-FN)

- Rugkåsa, M., Eide, K. & Ylvisaker, S. (2015). Kulturalisering og symbolsk mening i barnevernsarbeid. *Tidsskrift for velferdsforskning*, vol. 18, nr. 2, 2015, s. 2–15.
https://kbidkaub.primo.exlibrisgroup.com/permalink/45KBDK_AUB/159qapk/cdi_cristin_nora_10642_3188

- *Serviceoven, Bekendtgørelse af lov om social service*, LBK nr 170 af 24/01/2022.
<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/170>

- Servicestyrelsen (2007). *Håndbog om anbringelsesreformen*. Servicestyrelsen.
<https://sm.dk/media/8004/haandbog-om-anbringelsesreformen.pdf>

- Servicestyrelsen (2011). *Håndbog om barnets reform*. Servicestyrelsen.
<https://viden.sl.dk/artikler/socialpaedagoger/rammebetingelser/haandbog-om-barnets-reform/>

- Skytte, M. (2002). *Anbringelse af etniske minoritetsbørn: om socialarbejderes vurderinger og handlinger*. Lunds Universitet. Lund Dissertations In Social Work Nr. 11

- Skytte, M. (2016). *Etniske minoritetsfamilier og socialt arbejde* (4. Udgave). Hans Reitzel forlag.

- Social- og boligstyrelsen (2016). *Midtvejsevaluering af tilsynsreformen*. Socialstyrelsen.

<https://sbst.dk/nyheder/2016/midtvejsevaluering-af-tilsynsreformen>

- Social-, bolig-, og ældreministeriet (2013). *Overgrebspakken*.
<https://sm.dk/arbejdsomraader/udsatte-boern-og-unge/initiativer/overgrebspakken-boern-skal-altid-beskyttes>

- *Straffeloven, bekendtgørelse af straffeloven, nr. 1851 af 20/09/2021*.
<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/1851>

- Straus, M. A. & Donnelly, D. A. (1994). *Beating the devil out of them: Corporal punishment in American families*. Lexington Books/Macmillan.

- Strauss, M. A. & Douglas, E. M. & Mederios, R. A. (2014). Primordial Violence: Spanking children, psychological development, violence and crime. *Journal of Youth and Adolescence*, vol. 43 (2), s.325-328). Routledge: New York.
https://kdbkaub.primo.exlibrisgroup.com/permalink/45KBDK_AUB/159gapk/cdi_proquest_journals_1478094570

- Udlændinge- og integrationsministeriet (2022). *Status på integration*.
<https://uim.dk/media/11184/status-paa-integration.pdf>

- United Nations (1990). *Conventions on the Rights of the Child*. OHCHR.
<https://www.ohchr.org/sites/default/files/crc.pdf>

- VIVE (2021). *Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn: En vidensopsamling*. VIVE.
<https://www.vive.dk/media/pure/16645/6100319>

- VIVE (2022). *Børn og unge i Danmark: velfærd og trivsel 2022*. VIVE
<https://www.vive.dk/media/pure/18610/14872861>

- Volpp, L. (2000). Blaming Culture for Bad Behavior. *Yale Journal of Law & the Humanities*, vol. 12, no. 1, 2000, p. 89–.
https://kdbkaub.primo.exlibrisgroup.com/permalink/45KBDK_AUB/159qapk/cdi_gale_infotr_acmisc_A60978291

- Wang, L. F. (2017a). Minoritetsbørn får flere tæsk i opdragelsen, fordi de lever under en anden familieform end etniske danskere. *Dagbladet Information*.
<https://www.information.dk/indland/2017/08/minoritetsboern-faar-flere-taesk-opdragelsen-fordi-lever-familieform-etniske-danskere>

- Wang, L. F. (2017b). Vold i børneopdragelsen bliver oftere brugt i ikke-vestlige familier. *Dagbladet Information*.
<https://www.information.dk/indland/2017/06/vold-boerneopdragelsen-oftere-brugt-ikkevestlige-familier>

Anvendt referencestandard: APA.

Bilagliste

- Bilag 1 – Interviewguide

- Bilag 2 – Portfolio

- Transskribering og åben kodning – Inge

- Transskribering og åben kodning – Line

- Transskribering og åben kodning – Kim

- Transskribering og åben kodning - Pia